

Liahona

Leren zoals de Heiland,
blz. 12

De nieuwtestamentische
tijden in een oogopslag,
blz. 8

Liahona

OP DE OMSLAG

Voorzijde: Carl Heinrich Bloch, *Het bad van Betesda*, © en goedkeuring Brigham Young University Museum of Art, alle rechten voorbehouden.

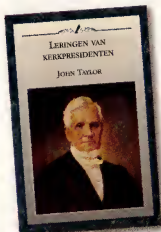
Achterzijde: Simon Dewey, *Levend water*, geplaatst met goedkeuring van Altus Fine Art, American Fork (Utah, VS).

OMSLAG VAN

DE KINDERVRIEND

Schilder: Brian Call. Zie "Tempelkaartjes", blz. 6.

ZIE BLZ. 34

ARTIKELEN

- 2 Boodschap van het Eerste Presidium: De weg van de Meester
President Thomas S. Monson
- 8 De nieuwtestamentische tijden in een oogopslag: Het leven van Jezus Christus — geboorte tot de laatste week
- 12 Hij leerde, verkondigde, genas *Ouderling Jeffrey R. Holland*
- 25 Huisbezoekboodschap: Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezén
- 34 John Taylor: verdediger van de waarheid *Karla C. Erickson*
- 42 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Een ware schat *Sofia Corina Rimondi de Agreda*
Het getuigenis van mijn nichtje *Irma de Mackenna*
Ik vertrouwde op de Heer *Gnel Tamazyan*
- 48 De *Liabona* van januari 2003 gebruiken

VOOR DE JONGEREN

- 24 Ideeënljst: Tieners leiden tieners *Charlotte Cachapero*
- 26 Tot de einden der aarde *Richard M. Romney*
- 32 Uitgekozen Hem altijd te dienen *Loralee Bassett Leavitt*
- 47 Wist je?

DE KINDERVRIEND

- 2 Luister naar de stem van een profect: verbonden
President James E. Faust
- 4 Participatieperiode: Ik ben lid van de kerk van Jezus Christus
Vicki F. Matsumori
- 6 Tempelkaartjes
- 7 Zijn best *ViAnn Prestwich*
- 10 Verhalen uit het Nieuwe Testament: de tien maagden; de talenten
- 16 Bijzondere getuige: de doop
Ouderling Robert D. Hales

ZIE DE KINDERVRIEND,
BLZ. 16

BIJLAGE

Poster Participatieperiode:
Ik ben lid van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen
der Laatste Dagen

Januari 2003 103e jaargang Nummer 1
LIAHONA 23981-120
Officiële Nederfondstalgige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twoualf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editors:

Dennis B. Neuenschwander

Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighton

Redacteur redactie: Richard M. Ramsey

Redacteur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Assistent-hoofdredacteur: Jennifer L. Greenwood
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Lisa Ann Jackson
Redactiewerkster: Susan Barnett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend of-director: M. M. Kawasaki

Director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shari Cook

Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Pitkin

Productiecoördinator: Jana Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby,

Kelli Pratt, Rolfand F. Sparks, Kerl A. Todd,

Claudia E. Warner

Digitaal voorbereiding: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Director: Kay W. Briggs

Distributiemanager: Kris T. Christensen

Verlating:

CPB Vertaaltbureau

Chapinopd 1, NL-5341 GS Oss

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Groevestra 64

NL-7408 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

KlantenService distributiecentrum Frankfurt

tel. 0049 0322 4357

Fax 0049 6172 492860

Abonnementprijs:

EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewens

moment ingaan. Bij vooruit bestellen via uw unit. Bij

rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bidragen:

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek

Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84103-9223, USA; of e-mail

na cur-liahona-img@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Morman dat

'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in

het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans,

Cabano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ets, Fijisch,

Fins, Frans, Italiaans, Hilligaynon, Hongaars, Ilkano,

Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans,

Kraachit, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands,

Mongools, Nederlands, Nipors, Oekraïens, Pongaisans,

Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaritaans,

Samoans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog,

Tahitaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch,

Vietmees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt

Uitgever:

©2003 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-

houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

January 2003 Vol. 103 No. 1, LIAHONA (LSPS 311-480)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by the

Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$10.00 per year. Canada, \$15.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid of Salt Lake City, Utah, and at

additional mailing offices. Sixty days' notice required for

change of address. Include address label from a recent

issue, old and new address must be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center

at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone. (Canada Post Information)

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake

Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

INSTEMMING VAN ONS GEWETEN

Ons gezin verzamelt al meer dan twintig jaar uitgaven van de *Liahona*. Ze waren ons echt tot troost wanneer we de Geest van God nodig hadden. De opmerkingen van president David O. McKay die in de uitgave van september 2001 stonden, bevatten belangrijke boodschappen voor ons. De woorden van president McKay hebben ons geïnspireerd om onze gedachten te onderwerpen aan de instemming van ons geweten, zodat we in gezelschap van ware vrienden zijn als we alleen zijn met onze gedachten. (Zie 'Karaktervorming: inspirerende gedachten van president David O. McKay', blz. 40.) Wij zijn als gezin dankbaar voor de geestelijke kracht die wij aan de *Liahona* ontleen.

Hernán Toledo Martínez

Wijk El Mirador

Ring Angol (Chili)

LE LIAHONA DROEG BIJ TOT BEKERING

Ik wil graag vertellen hoe bij en dankbaar ik ben dat het laatste nummer van *L'Etoile* (de voormalige naam van het Franstalige tijdschrift van de kerk) en het eerste nummer van *Le Liahona* (de huidige naam) me op het pad hebben gebracht naar het herstelde evangelie, waar ik al vele jaren naar op zoek was.

Ik was teleurgesteld in de valse leerstellingen die ik telkens weer tegenkwam en had besloten om nooit meer dat voor kerk dan ook te gaan totdat Jezus Christus zelf wederkwam en zijn evangelie in eigen persoon verkondigde. Maar door de presentatie en inhoud van de artikelen in deze tijdschriften ben ik naar de waarheid geleid die door de profeet Joseph Smith hersteld zijn. Ik ga nu weer naar de kerk, dit keer de ware kerk van Jezus Christus.

Fidèle Kituma-wa-Talanzambii

Gemeente Mbuji Mayi

Zendingengebied Kinsjasa

(Democratische Republiek Kongo)

GENIETEN VAN KERKNIEUWS

Ik lees de *Liahona* graag en vooral *Kerknieuws*. Daarin lees ik wat er gebeurt in andere delen van de wereld in de kerk. Mensen die geen abonnement hebben, weten niet wat ze missen.

Rodrigo Barros Soares

Wijk Nilo Wulff

Ring Porto Alegre-Zuid (Brazilië)

De weg van de Meester

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste roodgever in het Eerste Presidium

Het goddelijke gebod om lief te hebben

Tijdens de latere bediening van de Heer in Judea, '(stond) een wetgeleerde (...) op om Hem te verzoeken en zeide: Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beëerven?

'En Hij zeide tot hem: Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij?

'Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.

'En Hij zeide tot hem: Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven.

'Maar hij wilde zich rechtvaardigen en zeide tot Jezus: En wie is mijn naaste?

'Daarop hernam Jezus en zeide: Een zeker mens daalde af van Jeruzalem naar Jericho en viel in de handen van rovers, die hem niet alleen uitschudden, maar ook slagen gaven en weggingen, terwijl zij hem halfdood lieten liggen.

'Bij geval daalde een priester af langs die weg; en deze zag hem, doch ging aan de overzijde voorbij.

'Evenzo ging ook een Leviet langs die plaats, en hij zag hem en ging aan de overzijde voorbij.

'Doch een Samaritaan, die op reis was, kwam in zijn nabijheid, en toen hij hem zag, werd hij met ontferming bewogen.

'En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.

'En de volgende dag stelde hij de waard twee schellingen ter hand en zeide: Verzorg hem en mocht gij meer kosten hebben, dan zal ik ze u vergoeden, op mijn terugreis.

'Wie van deze drie, dunkt u, dat de naaste geweest is van de man, die in handen der rovers was gevallen?

'Hij zeide: Die hem barmhartigheid bewezen heeft. En Jezus zeide tot hem: Ga heen, doe gij evenzo.¹¹

Tijden veranderen, de jaren gaan voorbij, omstandigheden veranderen — maar de raad van de Meester aan de wetgeleerde is evenzeer van toepassing op u en op mij alsof wij Hem rechtstreeks tot ons hoorden spreken.

Hoe wij het gebod na kunnen komen

Dit jaar zouden we ons bij onze studie van het Nieuwe Testament kunnen afvragen: 'Hoe

De raad van de Meester aan de rechtsgeleerde geldt net zo goed voor u en mij alsof wij Hem rechtstreeks tot ons hadden horen spreken.

kunnen wij tegenwoordig het gebod nakomen om de Here, onze God, lief te hebben?

De Heer heeft gezegd: 'Wie Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft'; 'Kom hier, volg Mij'; 'Ik heb u een voorbeeld gegeven'; 'Ik ben het Licht, dat gij omhoog moet houden — wat gij Mij hebt zien doen.'² Wat heeft Hij dan gedaan?

Geboeren in een stal, neergelegd in een kribbe, zo vervulde hij de profetieën uit voorbije eeuwen. Er kwamen in alle haast herders om Hem te aanbidden. De wijzen uit het Oosten kwamen Hem kostbare geschenken aanbieden; het midden des tijds was aangebroken.

Met de geboorte van het Kindje in Betlehem kwam er een grote gave, een macht die sterker was dan wapens, een rijkdom die blijvender was dan de munten van de Romeinse keizer. Dat Kind zou de Koning der koningen en de Heer der heren worden, de beloofde Messias, ja, Jezus Christus, de Zoon van God.

In de heilige Schrift lezen wij: 'Jezus nam toe in wijsheid, en grootte, en genade bij God en mensen.'³ Hij liet Zich dopen door Johannes.⁴ Hij ging het land door, 'weldoende.'⁵ In Naïn bracht Hij de zoon van de weduwe weer tot leven en gaf hem aan haar.⁶ Bij Betesda werd Hij met ontferming bewogen jegens de lamme die niet kon hopen het badwater van belofte te bereiken. Hij strekte zijn hand uit; Hij trok hem overeind. Hij genas hem van zijn gebrek.⁷

Toen kwam de Hof van Getsemane, met zijn afgrijselijke lijden. Door aller zonden op Zich te nemen, bracht Hij de grote verzoening tot stand. Hij deed voor ons wat wij niet voor onszelf konden doen.

Daarop kwam het wrede kruis van Golgota. In de laatste uren van zijn leven troostte Hij de boosdoener met zijn woorden: 'Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.'⁸ Hij dacht aan zijn moeder met welsprekende woorden die getuigden van zijn liefde: 'Toen dan Jezus zijn moeder zag en

discipel, die Hij liefhad, bij haar staande, zeide Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zeide Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van dat uur af nam de discipel haar bij zich in huis.'⁹ Hij stierf! De grote Redder stierf.

Op de Heiland gaan lijken

Twee vragen die op een eerder tijdstip waren gesteld, klinken als de donder in ons aller oren: 'Wat dunkt u van de Christus?'¹⁰ en 'Wat moet ik dan doen met Jezus (...)?'¹¹ Ik heb deze drie voorstellen:

1. Leer van Hem. 'Leert van Mij,' smeekte Hij, 'want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.'¹²

2. Geloof in Hem. De schrijver van een van de spreuken moedigt ons aan: 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.'¹³ Zijn naam is de enige waardoor wij gered kunnen worden.

3. Volg Hem. Hij heeft ware betekenis gegeven aan het woord *mededogen*. Hij heeft ons de weg gewezen. Hij heeft het pad dat wij moeten volgen aangegeven. Zijn leven is gekenmerkt door onbaatzuchtig dienstbetoon.

Door te leren van Hem, door te geloven in Hem, door Hem te volgen, kunnen wij worden zoals Hij. Onze gelatuitsdrukking kan veranderen, ons hart kan worden verzacht, onze tred versneld, onze zienswijze verrijkt. Het leven wordt wat het behoort te worden. De verandering is soms haast onmerkbaar, maar vindt wel degelijk plaats.

De naastenliefde van de Heiland

De hele bediening van de Heiland was een voorbeeld van naastenliefde, het tweede deel van de les die de wetgeleerde ontving — die de 'koninklijke wet'¹⁴ wordt genoemd.

Een blinde genezen, het dochtertje van Jairus opgewekt en de melaatsen gereinigd — allen waren Jezus' naasten. Een naaste was ook de vrouw bij de bron. Hij, de volmaakte mens, die voor een vrouw stond die toefaan een zondares te zijn, reikte haar de hand. Zij was de

Doch een Samaritaan (...) werd [...] met ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden, goot er olie en wijn op; en hij zette hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem.'

reizigster, Hij de barmhartige Samaritaan. En zo zette de karavaan van zijn goedheid zich voort.

En hoe staat het met ons? Zijn er naasten die wachten op onze liefde, onze vriendelijkheid, onze hulp?

Een paar jaar geleden las ik een nieuwsbericht over een rechtstreekse vlucht van Alaska Airlines van Anchorage naar Seattle, met 150 passagiers aan boord, die naar een afgelegen stadje werd omgeleid om een zwaargewond jongetje te redden. De tweejarige Elton Williams III had een slagaderlijke bloeding opgelopen toen hij, al spelend bij zijn ouderlijk huis in Yakutat, ruim 700 kilometer ten zuiden van Anchorage, in een glasscherf was gevallen.

Ambulancepersoneel ter plekke verzocht de luchtvaartmaatschappij de jongen te vervoeren. Vandaar dat de vlucht van Anchorage naar Seattle werd omgeleid naar Yakutat.

Omdat de jongen volgens het ambulancepersoneel zo ernstig bloedde dat hij de reis naar Seattle vermoedelijk niet zou overleven, werd er naar Juneau gevlogen, een afstand van 320 kilometer, de dichtstbijzijnde plaats met een ziekenhuis. Pas daarna werd de vlucht naar Seattle voortgezet, wat inhield dat de passagiers twee uur te laat aankwamen en de meesten van hen hun verbinding misliepen. Niemand heeft echter geklaagd. Integendeel, ze organiseerden zelfs een inzameling voor de jongen en het gezin.

Later, toen het toestel op het punt stond te landen in Seattle, werd het bericht van de piloot dat alles in orde zou komen met Elton met gejuich ontvangen. Naastenliefde was daar stellig zeer evident.

Verspeelde kansen

Iemand werd eens gevraagd: 'Wie is je buurman?'

Het antwoord luidde: 'Zijn naam ken ik niet, maar zijn kinderen rennen over mijn grasveld en zijn hond houdt mij 's nachts uit mijn slaap!'

Een andere man, die in een andere stemming verkeerde, schreef het volgende in zijn dagboek: 'Tot gisteren

Jezus Christus heeft ware betekenis gegeven aan het woord mededogen. Hij heeft ons de weg gewezen. Hij heeft het pad dat wij moeten volgen aangegeven. Zijn leven is gekenmerkt door onbaatzuchtig dienstbetoon.

meende ik dat het huis aan de overkant leegstond. Een rouwstrik aan de voordeur maakte mij erop attent dat er toch iemand had gewoond.'

Een dichter heeft het verdriet van voor eeuwig verspeelde kansen als volgt verwoord:

*'Om de boek woont een vriend van mij
In deze grote stad zonder eind;
Maar de dagen en de weken snellen voorbij
En voor ik 't weet is een jaar op z'n eind.
En ik zie het gezicht van m'n oude vriend nooit
meer;
Want we zijn in het leven altijd zo druk in de weer.
Hij weet dat ik 'm even goed mag
Als toen ik 'm nog vaak zag
En bij mij.
We waren toen jonger; ik en hij,
Nu zijn we drukbezette, vermoeide mannen —
Vermoeid van 't spelen van 't duwaze spel, van zaken;
Vermoeid van pogingen om naam te maken.
'Morgen,' zeg ik, 'ga ik langs bij Jim
Om te laten zien dat ik denk aan hem.'
Maar morgen komt en morgen gaat,
Wat de afstand tussen ons steeds groter maakt.
Om de boek — toch mijlen ver...
'Een telegram voor u, meneer.'
'Jim is vandaag gestorven.'*

Hij is de grote Heelmeester — maar Hij is meer dan een beelmeester. Hij is de letterlijke Heiland van de wereld, de Zoon van God, de Vrededorst, de Heilige Israëls, ja, de berrezen Heer.

En dan krijgen we, en uiteindelijk hebben we het verdiend:

Om de boek, een verdwenen vriend.¹⁵

‘Inlichtingen, alstublieft’

Vele jaren geleden werd ik geraakt door een verhaal waaruit de naastenliefde bleek tussen een jongetje dat Paul heette en een telefoniste die hij nog nooit had ontmoet. Dat was in een tijd die velen zich met weemoed zullen herinneren en die een nieuwe generatie nooit zal meemaken.

Paul vertelt het verhaal: “Toen ik nog erg jong was, had mijn vader een van de eerste telefoonansluitingen in onze omgeving. Ik weet nog hoe de glanzende hoorn aan de zijkant van het toestel hing. Ik kon er zelf nog niet bij, maar ik luisterde altijd gefascineerd als moeder erin sprak. En toen ontdekte ik dat er ergens in dat wonderbaarlijke apparaat een verbazende persoon woonde. Ze heette “Inlichtingen, alstublieft”, en er was niets wat zij niet wist. “Inlichtingen, alstublieft” kon ieders telefoonnummer verschaffen, en ook de juiste tijd.

‘Ik ontdekte dat ik met behulp van een krukje bij de telefoon kon komen. Ik belde “Inlichtingen, alstublieft” om allerlei redenen. Ik vroeg om hulp bij mijn aardrijkskunde, en ze vertelde me waar Philadelphia lag. Ze hielp me ook met rekenen.

“Op zekere dag stierf Petey, onze kanarie. Ik belde “Inlichtingen, alstublieft” en vertelde haar het verdrietige verhaal. Ze luisterde en reageerde met de gangbare

uitspraken van volwassenen om een kind te troosten. Maar ik voelde me niet getroost. Ik vroeg: “Waarom zingen vogeltjes zo mooi en maken ze de mensen blij om daarna alleen maar op de bodem van de kooi te eindigen als een bosje veertjes met twee pootjes in de lucht?”

“Ze moet mijn grote ongerustheid wel hebben aan gevoeld, want ze vertelde me heel rustig: “Paul, vergeet nooit dat er nog andere werelden zijn om in te zingen.” Om de een of andere reden voelde ik me beter.

“Dit gebeurde allemaal in een klein plaatsje bij Seattle. Daarna verhuisden we helemaal naar Boston. Ik miste mijn vriendin heel erg. Maar “Inlichtingen, alstublieft” hoorde bij dat oude houten toestel en het kwam nooit bij me op om te proberen haar te bellen. De herinnering aan die gesprekken uit mijn kinderjaren is mij eigenlijk altijd bijgebleven; op ogenblikken van twijfel en verwarring moest ik denken aan het gevoel van geborgenheid dat ik destijds had gekend. Pas toen zag ik in ik hoe geduldig en vol begrip en vriendelijk zij was geweest door haar tijd aan een kleine jongen te besteden.

“Later, toen ik in het Westen ging studeren, en mijn vlucht via Seattle ging,” vervolgt Paul zijn verhaal, ‘belde ik

“Inlichtingen, alstublieft”. Het leek wel een wonder toen ik die vertrouwde stem te horen kreeg. “Heeft u enig idee,” vroeg ik haar, “hoeveel u in die tijd voor mij hebt betekend?”

“En ik vraag me af,” antwoordde ze, “of jij enig idee hebt hoeveel je telefoontjes voor mij betekenden. Ik heb nooit eigen kinderen gehad en ik keek ernaar uit van je te horen.” Ik vertelde haar hoe vaak ik door de jaren heen aan haar had gedacht en vroeg of ik haar een volgende keer weer mocht bellen.

“Ja, natuurlijk,” zei ze. “Vraag maar naar Sally.”

‘Slechts drie maanden later landde ik weer in Seattle. Toen een andere stem “Inlichtingen” zei, vroeg ik naar Sally. “Bent u een vriend?” vroeg de dame.

“Ja,” antwoordde ik, “een hele oude vriend.”

“Dan spijt het mij u dit te moeten vertellen. De afgelopen jaren heeft Sally wegens ziekte slechts een beetje kunnen werken. Ze is vijf weken geleden gestorven.” Maar

voordat ik kon ophangen, zei ze: “Wacht eens even. Zei u dat u Paul heette?”

“‘Jawel”, antwoordde ik.

“Dan heeft Sally een boodschap voor u achtergelaten. Ze heeft ‘m opgeschreven. Ik heb ‘m hier — ik lees ‘m even voor. *Zeg bem dat ik nog steeds vind dat er andere werelden zijn om in te zingen. Hij weet wel wat ik bedoel.*”

‘Ik bedankte haar en legde de hoorn neer’, zei Paul. ‘Ik wist inderdaad wat Sally bedoelde.’¹⁶

Sally, de telefoniste, en Paul, het jongetje — de man — waren in werkelijkheid elkaars barmhartige Samaritaan.

‘Volg Mij’

Er zijn inderdaad andere werelden om in te zingen. Onze Heer en Heiland heeft ieder van ons de realiteit van dat feit geschonken.

Zijn troostende woorden aan de treurende Marta luiden: ‘Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven.’¹⁷

Als we onze Heer en Heiland oprecht zoeken, zullen wij Hem zeker vinden. ‘Hij kan tot ons komen als een onbekende, een naamloze, zoals bij het meer. Hij kwam tot die mannen die Hem niet kenden. Hij voegt ons diezelfde woorden toe: “Volg gij Mij”¹⁸, en zet ons aan het werk dat Hij voor onze tijd moet volbrengen. Hij gebiedt. En aan hen die Hem gehoorzamen, of zij nu wijs of eenvoudig zijn, zal Hij zich openbaren in het zwoegen, de conflicten, het lijden dat zij in zijn gezelschap zullen doormaken, en (...) zij zullen uit eigen ervaring leren wie Hij is.’¹⁹

De Heiland van de wereld

Hij die ons heeft geleerd de Heer, onze God, lief te hebben met geheel ons hart, en met geheel onze ziel, en met geheel onze kracht, en met geheel ons verstand, en onze naaste als onszelf, is een leraar van de waarheid — maar Hij is meer dan een leraar. Hij is het Voorbeeld van het volmaakte leven — maar Hij is meer dan een voorbeeld. Hij is de grote Heelmeester — maar Hij is meer dan een heelmeester. Hij is de letterlijke Heiland van de wereld, de Zoon van God, de Vrededorst, de Heilige Israëls, ja, de herzen Heer, die heeft gezegd: ‘Ziet, Ik ben Jezus Christus, die in de wereld zou komen, zoals de profeten hebben getuigd. (...) Ik ben het Licht en het Leven der wereld.’²⁰ ‘Ik

ben de Eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft, Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw Voorspraak bij de Vader.’²¹

Als zijn getuige getuig ik tot u dat Hij leeft en dat door Hem ook wij zullen leven. ■

NOTEN

1. Lucas 10:25–37.
2. Johannes 14:21; Lucas 18:22; 3 Nephi 18:16, 24.
3. Lucas 2:52.
4. Zie Matteüs 3:13–16.
5. Handelingen 10:38.
6. Zie Lucas 7:11–15.
7. Zie Johannes 5:2–9.
8. Lucas 23:43.
9. Johannes 19:26–27.
10. Matteüs 22:42.
11. Matteüs 27:22.
12. Matteüs 11:29.
13. Spreuken 3:5–6.
14. Jakobus 2:8.
15. Charles Hanson Towne, Around the Corner”, in *Poems That Live Forever*, verzameld door Hazel Felleman (1965), blz. 128.
16. Naar “Information Please”, Paul Villard, *Reader’s Digest*, juni 1966, blz. 62–65.
17. Johannes 11:25–26.
18. Johannes 21:22.
19. Albert Schweitzer, *The Quest of the Historical Jesus* (1948), blz. 401.
20. 3 Nephi 11:10–11.
21. 1V 110:4.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Bereid u onder gebed voor en breng deze boodschap vervolgens op een manier die deelname aanmoedigt van hen die u huisonderwijs geeft. Enkele voorbeelden:

1. Nodig de leden van het gezin uit om mensen te noemen die dichtbij hen wonen. Welke andere mensen kunnen we als onze ‘naasten’ beschouwen? Biedt u uw burens liefde, vriendelijkheid en hulp? Lees een of meer verhalen over hedendaagse naastenbetrokkenheid in deze boodschap. Vertel hoe onzelfzuchtig dienstbetoon van de kant van uw naaste u zelf tot zegen is geweest.

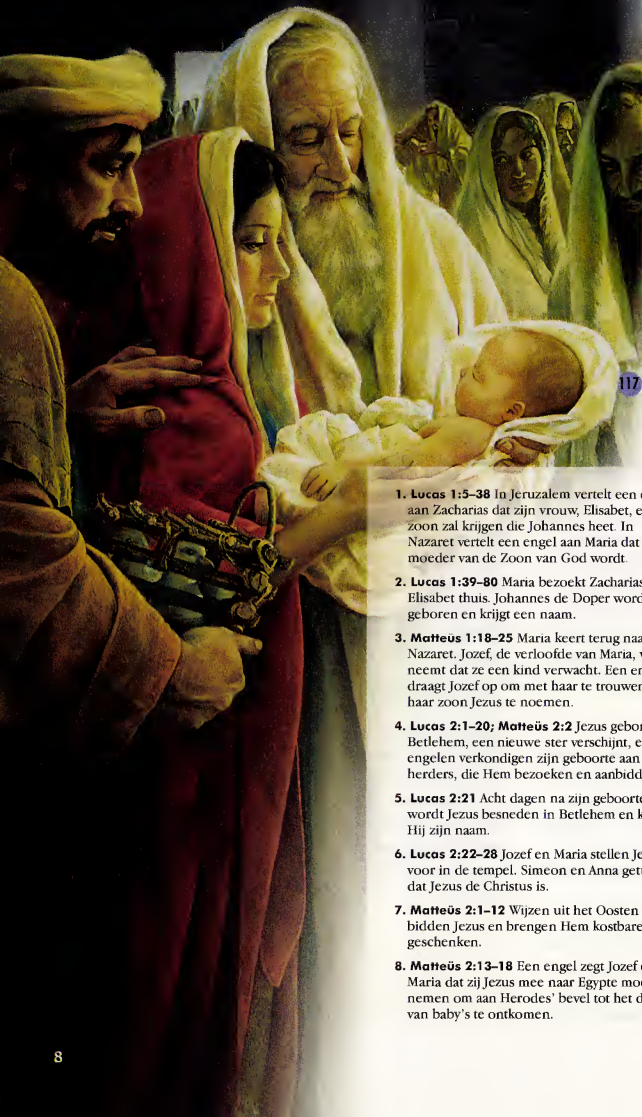
2. Schrijf in grote letters op een papier: ‘Leer van Hem. Geloof in Hem. Volg Hem.’ Laat het papier zien en vraag de leden van het gezin om verhalen over Jezus Christus te vertellen waardoor ze zijn gebod ‘heb elkaar lief’ hebben begrepen, zijn gaan geloven en nakomen.

3. Lees samen de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan (zie Lucas 10:30–35) en bespreek wat u daaruit leren over andere mensen liefhebben. U kunt ook tot slot van de bespreking het getuigenis voorlezen waarmee president Monson besluit.

De nieuwtestamentische tijden in een oogopslag

HET LEVEN VAN JEZUS CHRISTUS

Geboorte tot de laatste week

V.C. N.C. 11 21 31 WINTER

GEBEURTENISSEN

1
4
2
5
3
6
7

REIZEN

8
9

REDES

WONDEREN

GELIJKENISSEN

117 118 119 **BOEK VAN MORMON** 120 121

(Data zijn bij benadering.)

- Lucas 1:5-38** In Jeruzalem vertelt een engel aan Zacharias dat zijn vrouw, Elisabet, een zoon zal krijgen die Johannes heet. In Nazaret vertelt een engel aan Maria dat zij de moeder van de Zoon van God wordt.
- Lucas 1:39-80** Maria bezoekt Zacharias en Elisabet thuis. Johannes de Doper wordt geboren en krijgt een naam.
- Matteüs 1:18-25** Maria keert terug naar Nazaret. Jozef, de verloofde van Maria, verneemt dat ze een kind verwacht. Een engel draagt Jozef op om met haar te trouwen en haar zoon Jezus te noemen.
- Lucas 2:1-20; Matteüs 2:2** Jezus geboren in Betlehem, een nieuwe ster verschijnt, en engelen verkondigen zijn geboorte aan de herders, die Hem bezoeken en aanbidden.
- Lucas 2:21** Acht dagen na zijn geboorte wordt Jezus besneden in Betlehem en krijgt Hij zijn naam.
- Lucas 2:22-28** Jozef en Maria stellen Jezus voor in de tempel. Simeon en Anna getuigen dat Jezus de Christus is.
- Matteüs 2:1-12** Wijzen uit het Oosten aanbidden Jezus en brengen Hem kostbare geschenken.
- Matteüs 2:13-18** Een engel zegt Jozef en Maria dat zij Jezus mee naar Egypte moeten nemen om aan Herodes' bevel tot het doden van baby's te ontkomen.
- Matteüs 2:19-23** Na de dood van Herodes nemen Jozef en Maria Jezus mee naar Nazaret.
- Lucas 2:41-52** Jezus onderwijst godsdiensteren in de tempel te Jeruzalem.
- Lucas 3:1-18** Johannes de Doper predikt in Judea en doopt in de Jordaan.
- Matteüs 3:13** Jezus gaat naar de Jordaan.
- Matteüs 3:13-17** Jezus laat zich dopen door Johannes.
- Matteüs 4:1-11** Jezus gaat de woestijn in om bij God te zijn. Hij vast veertig dagen en wordt verzocht door Satan.
- Johannes 1:35-51** Enkele discipelen van Johannes de Doper worden volgelingen van Jezus.
- Johannes 2:1** Jezus keert terug naar Galilea.
- Johannes 2:1-11** Jezus verandert water in wijn bij een bruiloft in Kana.
- Johannes 2:13** Jezus gaat voor het Pascha naar Jeruzalem.
- Johannes 2:13-17** Jezus verjaagt de geldwisselaars uit de tempel.
- Johannes 3:1-21** Jezus leert een Farizeër die Nicodemus heet wat het inhoudt om wedergeboren te worden.
- Johannes 3:22-36** Jezus predikt en doopt in Judea. Johannes getuigt van Jezus.

NAAR © CHRIS OLSEN, EERST LICHT PLOEG DE NIEUWTESTAMENTISCHE TIJDEN IN EEN OOGPGLAS, UIT DE REKENSCHAP VAN HALL BOOK PUBLISHING, INC., WENNECA, ILLINOIS; HERBERT WORMAN, CARLETON COLLEGE IN DE STATE OF ILLINOIS; JAMES HAYWARD, CHRISTUS ROEPTE MIJ IN ANDREAS; ROBERT T. SMITH; CHRISTUS GEHEET DE MAAN AAN DE VERSCHEERPE HAND, (DEVALE); POLGER TOEWELER, WIE JIJ HET WEGEET OPGRAAF

22. **Lucas 3:19-20** Johannes de Doper wordt gevangengezet door Herodes.

23. **Johannes 4:1-3** Jezus verlaat Jeruzalem en omgeving en keert terug naar Galilea.

24. **Johannes 4:4-42** In Samaria onderwijst Jezus een Samaritaanse vrouw bij de bron van Jakob.

25. **Lucas 4:46-54** In Galilea geneest Jezus de zoon van een edelman.

26. **Lucas 4:16-30** Jezus wordt verworpen in Nazaret.

27. **Marcus 1:21-28** In Kapernaüm geneest Jezus een man met een onreine geest.

28. **Matteüs 4:18-22** Jezus roept Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes om Hem te volgen.

29. **Marcus 1:40-45** Jezus geneest een melaatse.

30. **Matteüs 10:1-4** Jezus roept en ordent zijn twaalf apostelen.

31. **Matteüs 10:5-42** Jezus leert zijn twaalf apostelen hun taken.

32. **Matteüs 5-7** Jezus houdt de bergrede.

33. **Matteüs 8:5-13** In Kapernaüm geneest Jezus de dienstknecht van een hoofdman.

34. **Lucas 7:11-17** In Naïn wekt Jezus de zoon van een weduwe op uit de dood.

35. **Matteüs 8:14-17** In Kapernaüm geneest Jezus de schoonmoeder van Petrus, en anderen.

36. **Matteüs 8:23-27** Jezus stilt de storm op het Meer van Galilea.

37. **Matteüs 8:28-34** Jezus gebiedt een leger duivels om te vertrekken; zij gaan in een kudde zwijnen.

38. **Matteüs 9:1-8** Jezus geneest een verlamde man.

39. **Matteüs 9:10-17** Jezus predikt over jonge wijn en oude zakken.

40. **Matteüs 9:18-26** Een vrouw geneest als ze Jezus' kleding aanraakt; Hij wekt bovendien het dochtertje van Jaïrus op.

41. **Matteüs 9:27-31** Jezus geneest twee blinde mannen.

42. **Matteüs 9:32-34** Jezus geneest een stomme man die bezeten is van een duivel.

43. **Matteüs 11:7-19** Jezus getuigt van de grootheid van Johannes de Doper.

44. **Lucas 7:36-50** Een vrouw wast Jezus' voeten met haar tranen bij Simon de Farizeer thuis.

45. **Lucas 7:41-42** De gelijkenis van de twee schuldenaren.

46. **Johannes 5:1** Jezus gaat voor het tweede Pascha naar Jeruzalem.

47. **Johannes 5:2-16** Jezus geneest op de sabbat een man bij het bad van Betesda.

48. **Johannes 5:17-47** In de tempel onderwijst Jezus in zijn relatie tot de Vader.

49. **Matteüs 9:35-38** Jezus keert terug naar Galilea, waar Hij predikt en geneest.

50. **Matteüs 12:1-21** Farizeeërs beschuldigen discipelen van Jezus van het ontheiligen van de sabbat; Jezus geneest op de sabbat een man met een verschrompelde hand.

51. **Matteüs 12:22-23** Jezus geneest een man die bezeten is van een duivel.

52. **Matteüs 12:24-45** Jezus vertelt de Farizeeërs over Satan, lastering van de Heilige Geest, en vragen om tekens.

53. **Matteüs 13:1-53** Jezus gebruikt gelijkenissen over het koninkrijk des hemels.

54. **Matteüs 13:3-23; Marcus 4:21-22** Gelijkenissen van de zaaiër en de kaars.

55. **Matteüs 13:24-30, 36-43; Marcus 4:26-29** Gelijkenissen van het graan, het koren en het zaad dat heimelijk groeide.

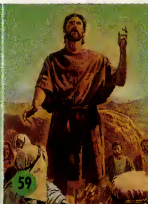
56. **Matteüs 13:31-35** Gelijkenissen van het mosterdzaadje en het zuurdesem.

57. **Matteüs 13:44-52** Gelijkenissen van de verborgen schat, de parel van grote waarde, het evangelienet en de heer des huizes.

58. **Matteüs 13:54-58** De inwoners van Nazaret verwerpen Jezus voor de tweede keer.

GEBEURTENISSEN

58

59

72

75

81

83

REIZEN

71

74

76

80

REDES

73

78

84

86

88

91

WONDEREN

60

61

62

63

64

66

65

67

68

70

77

90

92

GELIJKENISSEN

79

82

85

87

89

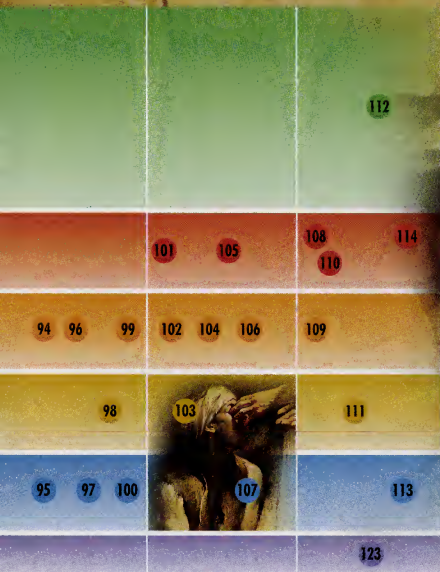
93

122 BOEK VAN MORMON

59. **Matteüs 14:1-12** Herodes vreest dat Jezus de onthoofde Johannes de Doper is die uit de dood is opgestaan.
60. **Johannes 6:1-15** Kort voor het Pascha voed Jezus vijfduizend mensen met vijf broden en twee vissen.
61. **Johannes 6:16-21**; **Matteüs 14:22-33** Jezus loopt op het water; Petrus volgt maar weifelst dan.
62. **Johannes 6:22-66** Jezus verklaart dat Hij het Brood des levens is. Veel discipelen verwerpen Hem.
63. **Marcus 7:1-23** Als zijn discipelen met ongewassen handen eten, leert Jezus de Farizeeërs wat ware reinheid is.
64. **Marcus 7:24** Jezus gaat naar het noorden, naar Tyrus en Sidon.
65. **Marcus 7:24-30** Jezus geneest de dochter van een Kanaänitische vrouw.
66. **Marcus 7:31** Jezus keert terug naar Galilea.
67. **Marcus 7:32-37** Jezus geneest een doofstomme.
68. **Marcus 8:1-9** Jezus voed vierduizend mensen.
69. **Marcus 8:10-21** Bij Magdala leert Jezus de mensen dat zij niet om een teken moeten vragen; Hij waarschuwt zijn discipelen voor het 'zuurdesem' van de Farizeeërs.

70. **Marcus 8:22-26** In Betsaida geneest Jezus een blinde man.
71. **Matteüs 16:13** Jezus gaat met zijn discipelen naar Caesarea Filippi.
72. **Matteüs 16:13-20** Petrus getuigt dat Jezus de Christus is.
73. **Matteüs 16:21-28** Jezus licht de discipelen in over zijn dood, zijn wederkomst en het discipelschap.
74. **Matteüs 17:1** Jezus neemt Petrus, Jakobus en Johannes mee naar een hoge berg.
75. **Matteüs 17:2-13** Jezus wordt verheerlijkt. Petrus, Jakobus en Johannes ontvangen priesterschapscleutels.
76. **Matteüs 17:14, 22** Jezus en zijn discipelen keren terug naar Galilea.
77. **Matteüs 17:14-21** Jezus geneest een 'maan-zieke' jongen.
78. **Matteüs 17:22-18:35** Jezus vertelt zijn discipelen over zijn dood, spreekt over belastingen en onderwijst ze in de beginselen van nederigheid, dienstbaarheid en vergevensgezindheid.
79. **Matteüs 18:23-35** De gelijkenis van de onbarmhartige slaaf.
80. **Lucas 9:51-56** Jezus reist op weg naar Jeruzalem door Samaria, Judea en Perea.

81. **Lucas 10:1-24** Jezus wijst de zeventigsten aan en stuurt ze uit om te prediken. Zij keren terug en brengen verslag uit.
82. **Lucas 10:25-37** De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan.
83. **Lucas 10:38-42** Jezus rust bij Marta en Maria thuis en onderwijst hen.
84. **Lucas 11:1-13** Jezus leert zijn discipelen bidden.
85. **Lucas 11:5-8** De gelijkenis van de vriend in het midden van de nacht.
86. **Lucas 11:14-12:12** Jezus vermaant de Farizeeërs nogmaals wegens huichelarij en het vragen om een teken.
87. **Lucas 12:13-21** De gelijkenis van de rijke dwaas.
88. **Lucas 12:22-13:9** Jezus leert zijn discipelen dat ze eerst het koninkrijk van God moeten zoeken en bespreekt zijn wederkomst.
89. **Lucas 13:25-48**; **13:6-9** Gelijkenissen van de waakzame slaven en de onvruchtbare vijgenboom.
90. **Lucas 13:10-17** Jezus geneest een vrouw op de sabbat.
91. **Lucas 13:22-35** Jezus predikt over de 'enge poort' en legt uit wie zijn koninkrijk mogen binnengaan. Hij beklaagt zich over Jeruzalem.

92. **Lucas 14:1-6** Jezus geneest een waterzuchtige man op de sabbat.
93. **Lucas 14:7-24** Gelijknissen van het bruiloftsfeest en het grote avondmaal.
94. **Lucas 14:25-35** Jezus leert de menigte wat het discipelschap inhoudt.
95. **Lucas 14:28-33** Gelijknissen van de toren en de onbezonnen koning.
96. **Lucas 15:1-16:31** Jezus predikt en veroordeelt de Farizeeërs wegens huichelarij.
97. **Lucas 15:1-17:10** Gelijknissen van het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon. Gelijknissen van de onrechtvaardige rentmeester, de rijke man en Lazarus, en de onnutte slaaf.
98. **Lucas 17:11-19** Jezus geneest tien melaatsen; er keert er maar één terug om te bedanken.
99. **Johannes 17:20-18:14** Jezus vertelt de Farizeeërs over zijn wederkomst.
100. **Lucas 18:1-14** Gelijknissen van de onrechtvaardige rechter, en van de Farizeeër en de tollenaar.
101. **Johannes 7:2-13** Jezus arriveert in Jeruzalem voor het Looftentenfeest.
102. **Johannes 7:14-8:59** Jezus onderwijst in de tempel. Er wordt een overspelige vrouw voor Hem gebracht. Hij getuigt dat Hij de Messias is.
103. **Johannes 9:1-41** Jezus geneest een man die sinds zijn geboorte blind is geweest en Hij getuigt dat Hij het Licht der wereld is.
104. **Johannes 10:1-21** Jezus onderwijst dat Hij de goede Herder is.
105. **Lucas 10:1** Jezus verlaat Jeruzalem om in Perea te prediken.
106. **Marcus 10:2-31** Jezus bespreekt echtscheidingen met de Farizeeërs. Hij zegt kleine kinderen, beantwoordt de vraag van een rijke jongeling en onderwijst zijn discipelen.
107. **Matteüs 20:1-16** De gelijknis van de arbeiders in de wijngaard.
108. **Johannes 10:22** Jezus keert terug naar Jeruzalem voor het Vernieuwingsfeest.
109. **Johannes 10:23-39** Jezus zegt in de tempel 'Ik en de Vader zijn één.'
110. **Johannes 10:40-42** Jezus vertrekt naar Perea.
111. **Marcus 10:32-52** Jezus onderwijst zijn discipelen en geneest een blinde man, Barrimeüs.
112. **Lucas 19:1-10** De tollenaar Zacheüs onderwijst Jezus in zijn woning.
113. **Lucas 19:11-27** De gelijknis van de ponden.
114. **Johannes 11:7** Jezus keert voor de laatste keer terug naar de omgeving van Jeruzalem.
115. **Johannes 11:1-46** Jezus wekt Lazarus op uit de dood.
116. **Johannes 11:54** Jezus gaat naar de stad Efraïm.

BOEK VAN MORMON

117. **Helaman 14-15** In Amerika profeteert de Lamaniet Samuël van de tekens van Jezus' geboorte en dood.

118. **Helaman 16:13-14** Grote tekens en wonderen verschijnen, waarmee de vervulling van de profetieën begint.

119. **3 Nephi 1:15-26** Bij het teken van Jezus' geboorte (een nacht lang geen duisternis) bekeren velen zich en geloven in Hem.

120. **3 Nephi 3-4** Nephitische legers verslaan de rovers van Gadianton.

121. **3 Nephi 6** Nephieten zijn welvarend, worden hoogmoedig en doden de profeten.

122. **3 Nephi 7:15-26** Nephi predikt en velen bekeren zich.

123. **3 Nephi 8:3** De rechtschapen Nephieten beginnen ernstig naar het teken van Jezus' dood uit te zien.

'Nieuwtestamentische tijden in een oogopslag: het leven van Jezus Christus — de laatste week' wordt gepubliceerd in april 2003.

Hij leerde, verkondigde, genas

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij denken bij Christus meteen en terecht aan Hem als Leraar — de grootste leraar die er ooit is geweest of ooit zal zijn. Het Nieuwe Testament staat vol met zijn leringen, zijn uitspraken, zijn redes en zijn gelijkenissen. Op elke bladzijde dat boek is Hij op de een of andere manier een leraar. Maar zelfs in zijn onderricht deed Hij bewust iets extra, iets dat zijn leringen in perspectief zette.

Toen de Heiland die eerste discipelen (nog geen apostelen) had geroepen, begon het werk. Dit zegt Matteüs erover: 'Jezus] trok rond in geheel Galilea en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal onder het volk' (Matteüs 4:23; cursivering toegevoegd).

Dat Hij leerde en verkondigde, weten we en verwachten we ook. Maar we zien dat genezen misschien niet zo. En toch wordt genezen al vanaf het allereerste begin genoemd, alsof het een synoniem is voor leren en verkondigen. Er is op zijn minst een duidelijk verband tussen die drie. In feite staat er in de passage die op deze tekst volgt meer over genezen dan over leren en verkondigen.

Matteüs vervolgt: 'En het gerucht van Hem drong door tot in geheel Syrië; en men bracht tot Hem allen, die ernstig ongesteld waren, gekweld door allerlei ziekten en pijnen, bezeten en maanziekten en verlamden, en Hij genas hen' (vs. 24).

Daarop volgt de meesterlijke bergrede, drie

Ik geloof dat Christus wil dat ons onderwijs leidt tot geestelijke genezing.

CARL HENRICH BLOCH, HET BAD VAN BETSADA. © GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET BERGHAM YOUNG UNIVERSITY MUSEUM OF ART, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN

en een halve bladzijde die wel drie en een half jaar zouden kosten om er goed in te onderwijzen, denk ik. Maar op het moment dat de rede voorbij is, komt de Heiland van de berg af en begint weer mensen te genezen. Vlak achter elkaar geneest Hij een melaatse, de dienstknecht van de hoofdman, de schoonmoeder van Petrus, en vervolgens een groep mensen die slechts beschreven worden als 'vele bezetenen' (Matteüs 8:16). Er staat kortweg '[Hij] genas [...] allen' (vs. 16).

Door de menigten die om Hem heen dromden gedwongen om het Meer van Galilea over te steken, werpt Hij vervolgens duivels uit bij twee mensen die in de grafsteden wonen en vaart dan terug naar 'zijn eigen stad' (Matteüs 9:1), waar Hij een man geneest die verlamd en aan bed gekluisterd is, een vrouw geneest die al twaalf jaar aan bloedvloeiingen lijdt (in een gebeurtenis die ik een van de ontroerendste en opmerkelijkste momenten in het hele Nieuwe Testament vind), en het dochtertje van de overste uit de dood opwekt.

Vervolgens herstelt Hij het gezichtsvermogen van twee blinden, gevolgd door het uitdrijven van een duivel die een man van het vermogen om te spreken heeft beroofd. Dat is een korte samenvatting van de eerste zes hoofdstukken in het Nieuwe Testament die aan Christus' bediening zijn gewijd. En dan komt dit vers. Kijk eens of dat u bekend voor komt. 'En Jezus ging alle steden en dorpen langs en leerde in hun synagogen en verkondigde het evangelie van het Koninkrijk en genas alle ziekte en alle kwaal' (Matteüs 9:35; cursivering toegevoegd).

Dat is, uiteraard op enkele woorden na, precies het-zelfde als het vers dat we vijf hoofdstukken daarvóór lazen. En dan komt dit:

'Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.

'Toen zeide Hij tot zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig.

'Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst' (vss. 36–38).

Toen riep Hij de Twaalf en gaf hen de volgende opdracht. 'Begeeft u,' zei Hij, '(...) tot de verloren schapen van het huis Israëls.

'Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

'Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet' (Matteüs 10:6–8; cursivering toegevoegd).

Wij weten dat de Heiland de Opperleerkracht is. Dat is Hij, en meer. En als Hij zegt dat het grootste deel van de oogst nog voor ons ligt, en dat er veel te weinig arbeiders zijn, dan denken we onmiddellijk aan de zendingen en aan anderen die moeten onderwijzen. *Maar de oproep geldt een bepaald soort leerkracht: een leerkracht die tegelijkertijd geneest.*

Nou wil ik absoluut duidelijk zijn. Met 'genezing', zoals ik het heb gebruikt, heb ik het *niet* over het formele gebruik van het priesterschap of over het zalven van zieken of zoiets dergelijks. Dat is *niet* de rol van hen die groepen zijn als leerkracht in onze kerkorganisaties.

Maar ik geloof dat ons onderwijs kan leiden tot geestelijke genezing. Ik kan niet geloven dat zoveel van wat Matteüs heeft geschreven zou zijn gegaan over de context van de bediening van de Heiland onder de bedroefden, bezorgden en verontrusten, als dat geen doel had. Zou het niet, net als bij de Meester, geweldig zijn om de mate van ons succes in het onderwijs af te meten aan de genezing die plaatsvindt in het leven van andere mensen?

Ik zal wat concreter zijn. Probeer bij uw onderwijs alstublieft meer te doen dan alleen een les te geven — probeer een beetje harder om die geestelijk blinde topvoetballer echt te laten zien, of die geestelijk dove schoonheidskoningin echt te laten horen, of die geestelijk verlamde voorzitter

UITREKSEL VAN SIMON DEWET, STA OF EN WANSEL, GEPLAAST MET TOESTEMMING VAN ALLUS FINE, AUF AMERICAN FORK (JUDAI); LENS: HENRICH HOFFMANN, CHRISTUS EN DE RUWE JONGELING

*Wij weten dat de Heiland de Meesterleerkracht is.
Dat is Hij, en meer. Hij roept om een bepaalde soort
leerkracht, een leerkracht die bij het onderwijzen
ook geneest.*

*Zou het niet
geweldig zijn als wij,
net als de Meester,
de mate van het
succes van ons
onderwijs konden
afmeten aan de
genezing die
plaatsvindt in het
leven van andere
mensen?*

van de studentenraad echt te laten lopen. Kunnen we wat harder proberen anderen zo te versterken dat ze, wat voor verleidingen de duivel ook op hun pad brengt, in staat zijn ze te weerstaan en dat ze daarmee echt vrij van kwaad kunnen zijn? Kunnen we wat harder proberen zó krachtig en geestelijk onderwijs te geven dat wij degenen die alleen zijn, alleen leven en in het nachtelijk duister wenen, echt helpen?

'Dus ...?'

Misschien kan ik wat ik hierover wil zeggen beter duidelijk maken, en kan ik verwarring aan uw kant vermijden, met een les uit het leven in het Quorum der Twaalf.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen en zelf een groot leraar, stelt vaak een bepaalde vraag als we een presentatie hebben gehouden of elkaar in de Twaalf de een of andere aansporing hebben gegeven. Hij kijkt alsof hij wil zeggen 'Ben je klaar?' en dan zegt hij tegen de spreker (en daarmee eigenlijk ook tegen de rest van de groep): 'Dus ...?'

'Dus ...?' Ik denk dat dát is wat de Heiland dag in dag uit als een onafscheidelijk element van zijn lering en verondinging beantwoordde. Zijn redes en aansporingen richtten niets uit als het leven van zijn discipelen er niet door veranderde.

'Dus ...?' U en ik weten dat veel mensen nog geen verband hebben gelegd tussen wat zij zeggen te geloven en hoe zij in werkelijkheid leven.

Bid dat uw onderwijs verandering tot gevolg zal hebben. Bid dat, net als in de tekst van een inmiddels vergeten liedje, uw lessen letterlijk iemand ertoe zullen brengen te 'straighten up and fly right' [bij te trekken en goed te vliegen] (Nat King Cole, 'Straighten Up and Fly Right' [1943]). We willen dat ze het goed hebben en dat ze goed zijn. We willen dat ze gezegend worden, gelukkig zijn in dit leven en gered worden in het leven hierna.

God heeft de leiding

Het boek Handelingen, waarin dat deel van het Nieuwe Testament begint dat zich na de opstanding afspeelt, heet eigenlijk 'De Handelingen der Apostelen'. Dat is een belangrijk godsdienstig denkbeeld in dat boek, namelijk dat de apostelen geordende afgezanten van de Heer Jezus

Christus waren en als zodanig bevoegd waren om de kerk in zijn naam voort te zetten.

Maar bedenk eens waarmee zij geconfronteerd werden. Denk eens aan het lot, de angst, de verwarring, de vernietiging waarmee de leden van de nieuwe, kleine christelijke kerk geconfronteerd werden na de kruisiging van Christus. Ze hebben misschien wel iets begrepen van wat er gebeurde, maar ze kunnen het onmogelijk ten volle hebben begrepen. De mensen moeten erg bang en verward zijn geweest, en de leiders hadden er hun handen vol aan om leiding te verschaffen.

Het is dan ook niet verbandend dat er van het begin af aan (althans, vanaf het eerste vers van het boek Handelingen) is gezegd dat de kerk *goddelijke* leiding zou houden, en geen menselijke. En het was belangrijk voor de mensen om dat te horen in die verschrikkelijke tijd van verwarring en vrees. Een vollediger titel voor het boek Handelingen zou heel goed kunnen zijn: 'De handelingen van de herrezen Christus door de werking van de Heilige Geest in het leven en de bediening van zijn geordende apostelen.' Maar, nu ik dat schrijf, zie ik in waarom iemand koos voor de kortere titel — hoewel de titel die ik voorstelde juist is! Kijk eens naar de eerste zinnen die Lucas hier schrijft:

'Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Teofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, *nadat Hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de heilige Geest zijn bevelen had gegeven*' (Handelingen 1:1-2; cursivering toegevoegd).

De leiding van de kerk werkte net zo. De Heiland was niet meer op dezelfde plek, maar de leiding van de kerk was precies hetzelfde. Na die inleidende opmerkingen zijn we overal manifestaties van de macht van de Heer door middel van de Heilige Geest. De eerste lering van de herrezen Christus aan de Twaalf in het boek Handelingen is dat zij 'met de heilige Geest gedoopt [zullen] worden, niet vele dagen na deze' (Handelingen 1:5) en 'kracht [zullen ontvangen], wanneer de heilige Geest over u komt' (vs. 8).

Toen Hij voor hun oog naar de hemel was opgestegen, vergaderde Petrus de resterende kerkleden — alle

120. (Ziet u wat een gevolgen die moeilijkheden en tegenspoed hadden gehad voor hun ledental?) Er kwamen honderdertwintig mensen bijeen en Petrus zei: 'Mannen broeders, het schriftwoord moest in vervulling gaan, dat de *heilige Geest* voorheen bij monde van David gesproken heeft aangaande Judas' (vs. 16; cursivering toegevoegd). Bij het invullen van de vacature die Judas in de Twaalf had veroorzaakt, baden ze exact zoals het Quorum der Twaalf en het Eerste Presidium tegenwoordig bidden: '*Wijs Gij, Here*, die aller harten kent (...) die ene aan, die Gij [...] hebt uitgekozen' (vs. 24; cursivering toegevoegd). En Mattias werd geroepen.

Maar dat eerste hoofdstuk dat ieder op de hemel richt, waarin het zo duidelijk wordt gemaakt door welke goddelijke leiding de kerk verder zou worden bestuurd, is slechts een voorbereiding op hoofdstuk 2. Daarin werd de naam *Pinksterfeest* opgenomen in de christelijke vocabulaire als zijnde synoniem met uitzonderlijke geestelijke manifestaties en een goddelijke uitstorting van de Heilige Geest op de mensen. Er kwam openbaring uit de hemel met het geluid 'als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis' (Hand. 2:2), en die vervulde de apostelen. 'En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, (...) en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen (...) te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken' (vs. 3-4).

Petrus, als senior-apostel en president van de kerk, stond op en bevestigde deze uitstorting. Hij haalde Joël aan en zei dat God in de laatste dagen 'van mijn Geest [zal uitstorten] op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen: ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren' (vss. 17-18).

Petrus vervolgde: 'Mannen van Israël, [hij spreekt tot alle aanwezige mannen] hoort deze woorden: Jezus, de Nazoreeër, een man, u van Godswege aangewezen (...) [heeft] God [...] opgewekt. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en *de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft*, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort' (vss. 22, 32-33; cursivering toegevoegd).

Het is een fantastische passage. Zij die nog niet gedoopt waren, maar door deze Geest geraakt waren, vroegen wat zij moesten doen. Petrus zei hun dat ze zich moesten laten dopen voor de vergeving van zonden en om 'de gave des heiligen

Geestes' (vs. 38) te ontvangen. Drieduizend van hen deden dat. Later, toen de verlamde man op de trappen voor de tempel gezondheid ontving en de menigte meende dat Petrus en Johannes iets geweldigs hadden gedaan, vermaande Petrus hen en zei dat het geen menselijke kracht was noch heiligheid van de discipelen waardoor de man weer kon lopen, maar de kracht van Jezus, die dit volk van Jeruzalem had 'overgeleverd' en 'gedood' (Hand. 3:13, 15). Vervolgens getuigde hij dat Jezus de kerk nog steeds leidde door middel van de Heilige Geest en dat Hij dat zou blijven doen tot Hij bij de 'wederoprichting aller dingen' (vs. 21) weder zou komen.

Toen er nog eens vijfduizend mensen lid werden van de kerk, waren de plaatselijke Farizeeën en Sadduceeën stomverbaasd. Zij eisten te weten hoe dit alles gedaan werd. Petrus gaf het klassieke antwoord dat u anderen ook altijd moet geven: '*Vervuld met de heilige Geest*' verklaarde hij dat het gedaan werd in en 'door de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër' (Hand. 4:8, 10; cursivering toegevoegd). Christus bestuurde de handelingen van zijn apostelen niet alleen door middel van de Heilige Geest, maar Hij sprak ook door diezelfde Geest tot hen. Dit is een les in het bestuur van de kerk van Jezus, zowel die van weleer als die van nu.

De Vader en de Zoon geven nog steeds leiding aan dit werk en hebben door middel van de Heilige Geest invloed op kerkleiders, -leerkrachten en anderen. En op diezelfde manier moeten wij invloed hebben op de mensen die wij onderwijzen.

Onderwijs met de Geest

Onderwijs astublieft met de Heilige Geest. Als we niet op die manier onderwijzen, dan onderwijzen we volgens de schriftuurlijke definitie 'op een andere wijze' (Leer en Verbonden 50:17). En elke andere wijze is 'niet van God' (vs. 20). Geef uw cursisten op alle mogelijke manieren de kans op een geestelijke ervaring. Dat is wat het Nieuwe

Kunnen we iets harder proberen om zo krachtig en geestelijk te onderwijzen dat we echt hulp bieden aan hem die alleen staat, alleen woont en weent in het duister van de nacht?

UIJREST JIMES DEL PINSON. HET DOCHTERKE VAN JARUB. JIMES. CARL HEINRICH BLOCH. CHRISTUS EN DE SAMARITANSE VROUW. GEPLAATST AAN DE TOEGANG VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM, SINT PETERSBURG (TE HULLEGD (NINISWAGEN))

Toen de lamme op de treden voor de tempel gezondheid ontving en de menigte dacht dat Petrus en Johannes iets geweldigs gedaan hadden, vermaande Petrus ze en zei dat het geen sterfelijke kracht was, noch enige heiligheid van de discipelen, waardoor de man weer kon lopen, maar de kracht van Jezus.

Testament voor u probeert te doen. Dat is de boodschap van de evangeliën. Het is de boodschap van het boek Handelingen. Het is de boodschap van alle Schriften. De geestelijke ervaringen die in die heilige geschriften zijn opgetekend, zullen er in onze tijd toe bijdragen dat andere mensen op koers en in de kerk blijven, net zoals de leden in de tijd van het Nieuwe Testament door dergelijke ervaringen geholpen werden.

In de Schriften staat: 'De Geest zal u door het gebed des geloofs worden gegeven; en indien gij de Geest niet ontvangt, [zult] gij niet onderwijzen' (1V 42:14). Daar staat niet alleen dat u niet zult of kunt onderwijzen, of dat het waardeloos onderwijs is. Nee, het is nog sterker. Het is de gebiedende wijs. 'Gij *zult* niet onderwijzen.' Met dat *gij* erbij is het dezelfde taal als op de berg Sinaï gebruikt werd. Dit is een gebod. Het gaat hier om de cursisten van God, niet de uwe, net zoals het de kerk van Christus is en niet die van Petrus of Paulus of Joseph of Brigham.

Vat moed. Laat de Geest in u werkzaam zijn op manieren die u misschien niet eens te zien krijgt zien of zelfs maar zult herkennen. Er gebeurt meer dan u denkt als u oprecht van hart bent en probeert zo rein mogelijk te leven. En als u bij die allesovertreffende en bijna onmogelijk te onderwijzen momenten van Getsemane en Golgota en de hemelvaart komt, dan vraag ik u om onder meer de volgende twee toepassingen te overwegen.

Christus bleef trouw

Allereerst bleef Christus in zijn onuitsprekelijke, prangende en ondraaglijke pijn *trouw*.

Matteüs zei dat Hij 'bedroefd en beangst' was, 'zeer bedroefd, tot stervens toe' (Matteüs 26:37-38). Hij ging alleen de hof in en liet de apostelen expres buiten wachten. Hij moest dit alleen doen. Hij liet Zich op zijn knieën vallen en toen, zegt de apostel, 'wierp [Hij] Zich met het aangezicht ter aarde' (vs. 39). Lucas zegt dat Hij 'dodelijk beangst' was en zo vurig bad dat zijn zweet veranderde in 'bloeddruppels, die op de aarde vielen' (Lucas 22:44).

Marcus zegt dat Hij Zich ter aarde wierp en 'Abba, Vader' riep. Dit is geen abstracte theologie. Dit is een Zoon die zijn Vader smeekt: 'Alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg' (Marcus 14:36).

Wie zou dat kunnen weerstaan van een kind, vooral het

volmaakte Kind? 'U kunt alles. Ik weet dat U alles kunt. Neem deze beker alstublieft van mij weg.'

Dat hele gebed, merkt Marcus op, was een verzoek om dit uur, indien mogelijk, uit het plan te schrappen. De Heer zei in feite: 'Als er een andere weg is, zou Ik die liever bewandelen. Als er een andere weg is — welke dan ook — dan zal Ik die graag aanvaarden.' 'Laat deze beker Mij voorbijgaan', tekent Matteüs op (Matt. 26:39). 'Neem deze beker van Mij weg', tekent Lucas op (Lucas 22:42). Maar uiteindelijk werd de beker niet weggenomen.

Uiteindelijk gaf Hij zijn wil op voor die van zijn Vader en zei: 'Niet mijn wil, maar de Uwe geschiede' (Luc. 22:42). Dat is in feite het laatste moment in de goddelijke gesprekken die de Vader met de Zoon had tijdens Jezus' bediening in het sterfelijk leven. Van toen af aan was de teerling geworpen. Hij zou het volbrengen, wat er ook gebeurde.

En van die laatste verklaring in de Oude Wereld gaan we naar deze eerste verklaring in de Nieuwe. Tot de Nephieten die zich bij de tempel verzameld hadden, zou Hij zeggen: 'Ziet, Ik ben Jezus Christus, (...) het Licht en het Leven der wereld, en Ik heb uit de bittere beker gedronken, die de Vader Mij heeft gegeven, en (...) Ik heb (...) Mij in alle dingen sedert den beginne aan de wil des Vaders (...) onderworpen' (3 Nephi 11:10-11). Dat is de manier waarop Hij Zich voorstelt, de verklaring waarvan Hij vindt dat die het beste aan de mensen beschrijft Wie Hij is.

Als u uw cursisten tot één belangrijk voornemen kunt brengen in reactie op het onvergelijkelijke offer dat de Heiland voor ze heeft gebracht, zijn betaling voor hun overtredingen, zijn lijden voor hun zonden, laat hen dan inzien hoe noodzakelijk het is dat zij gehoorzamen — dat zij op hun eigen moeilijke momenten en tijden van beslissingen hun wil 'aan de wil des Vaders [...] onderwerpen' (vs. 11), ongeacht de prijs. Ze zullen dat niet altijd doen, net zo goed als u en ik dat niet altijd hebben kunnen doen, maar het zou hun doel moeten zijn. Wat Christus het meest lijkt te willen beklemtonen wat zijn bediening betreft — meer dan de persoonlijke deugden, de schitterende redes en zelfs de genezingen — is dat Hij zijn wil aan die van de Vader onderwierp.

Wij zijn al te vaak eigenzinnige mensen. Daarom is de boodschap die de Heiland voor ieder van ons heeft dat

ons offer, als weerspiegeling van het zijne, een gebroken hart en een verslagen geest moet zijn. (Zie 3 Ne. 9:20; IV 59:8.) Wij moeten onze kleinzieligheid doorbreken en wenen om onze zonden en de zonden van de wereld. Wij moeten er bij andere mensen voor pleiten dat zij zich onderwerpen aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Het kan op geen enkele andere manier. Zonder onszelf al te veel met Hem te vergelijken, want dat zou godslasterlijk zijn: bedenk dat de beker die niet kan worden weggenomen net zo goed in ons eigen leven voorkomt als in dat van Hem. Het is weliswaar een beker die veel minder erg is, maar hij komt vaak genoeg om ons te leren dat we moeten gehoorzamen, wat er ook gebeurt.

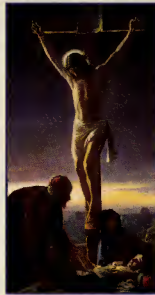
Christus weet de weg

De tweede les van de verzoening die ik wil dat u onthoudt, houdt verband met de eerste. Als zij die u lesgeeft, vinden dat ze op de een of andere manier al teveel fouten hebben gemaakt, als ze vinden dat ze leven en werken op een niveau dat lager is dan waar het licht van Christus kan schijnen, leer ze dan dat God 'vergeeflijk van aard is', dat Christus 'barmhartig en genadig, niet gauw boos, lankmoedig en vol goedheid is' (*Lectures on Faith* [1985], blz. 42). Barmhartigheid, met de bijbehorende deugden van bekering en vergeving, is de kern van de verzoening van Jezus Christus. Alles in het evangelie leert ons dat wij kunnen veranderen als we dat echt willen, dat we hulp kunnen krijgen als we er echt om vragen, dat we kunnen genezen, wat de problemen uit het verleden ook zijn.

Ondanks de beproevingen van het leven is er voor ons allemaal hulp op deze reis. Als Christus ons vraagt om ons te onderwerpen, om de Vader te gehoorzamen, dan weet Hij hoe Hij ons daarbij moet helpen. Hij heeft die weg al bewandeld en heeft ons gevraagd om te doen wat Hij heeft gedaan, maar heeft onze reis veel makkelijker gemaakt. Hij weet waar de scherpe stenen en de struikelblokken liggen en waar de doornen en distels het ergst zijn. Hij weet waar het pad gevaarlijk is en Hij weet waar we heen moeten als we bij een splitsing komen en de avond valt. Hij weet dat, want Hij heeft 'pijnen en smarten en allerlei verzoekingen doorstaan (...) opdat Hij

(...) zal kunnen weten, hoe zijn volk hulp te verlenen volgens hun krankheden' (Alma 7:11–12). Ik getuig dat Christus ons te hulp zal snellen, en dat reeds doet, als we maar de uitgestrekte arm van zijn barmhartigheid aannemen.

Als we wankelen of struikelen, is Hij er om ons te steunen en sterken. En uiteindelijk is Hij er om ons te redden, en voor dat alles heeft Hij zijn leven gegeven.

Hoe duister onze tijd ook mag lijken, het was veel duisterder voor de Heiland van de wereld. Als een herinnering aan die tijd heeft Jezus besloten om, zelfs met een herrezen, anderszins vervolmaakt lichaam, voor zijn discipelen de wonden in zijn handen en voeten en zij te houden — tekens, zo u wilt, dat zelfs de reinen en de volmaakten pijnlijke dingen overkomen, dat de pijn in deze wereld *geen* bewijs is dat God niet van u houdt; tekens, zo u wilt, dat problemen voorbijgaan en dat wij gelukkig kunnen zijn. Herinner anderen eraan dat het de gewonde Christus is die de Aanvoerder van onze ziel is, Hij die nog de littekens draagt van onze vergiffenis, het ictus van zijn liefde en ootmoed, het opengereten vlees van gehoorzaamheid en opoffering.

Die wonden zijn de voornaamste manier om Hem te herkennen wanneer Hij wederkomt. Hij kan ons vragen om naar voren te komen, zoals Hij anderen gevraagd heeft om die tekens te zien en te voelen. Dan zullen wij, als het niet eerder gebeurt, ons net als Jesaja herinneren dat voor ons een God was 'veracht en van mensen verlaten, een man van smarten en vertrouwd met ziekte', dat Hij 'om onze overtredingen werd [...] doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden' (Jesaja 53:3, 5).

Ik houd van dit werk. Koester uw kans om u dit jaar te verdiepen in het majestueuze Nieuwe Testament en in het leven van Hem van wie het getuigt. Dit is zijn kerk en wij zijn betrokken bij een groot werk, met de heerlijke gelegenheid om van de Schriften te houden en ervan te leren en tot elkaar te getuigen dat ze waar zijn. ■

Aangepast overgenomen uit een toespraak, op 8 augustus 2000 aan de Brigham Young University gehouden tijdens een conferentie voor medewerkers van de kerkelijke onderwijsinstellingen.

UTERISCH JINUS: CARL HEINRICH BLOCH, DE KRUISGANG, GEMAAKT MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM, SLOF FRERIKSBORGD TIL HILLERØD (DRØBEMÅNKEN); JINUS: HEINRICH HOFMANN, CHRISTUS IN GETSMANE

Wat Christus het meest lijkt te willen beklemtonen wat zijn bediening betreft — meer dan de persoonlijke deugden, de schitterende redes en zelfs de genezingen — is dat Hij zijn wil aan die van de Vader onderwierp.

Tieners **LEIDEN** tieners

CHARLOTTE CACHAPERO

Ik heb in JV-klaspresidium in mijn wijk in de Filipijnen veel gehad aan de volgende ideeën. Misschien heb jij in je roeping als leidinggevende ook wat aan deze beginselen.

- * **Geef tijd.** Besteed tijd aan je taak, dan kun je bijna alles voor elkaar krijgen.
- * **Wees vriendelijk.** Behandel anderen zoals jij zelf behandeld wilt worden. Wees rustig en geduldig. Neem een vriendschappelijke houding aan. Laat anderen zien hoe belangrijk ze voor je zijn door te proberen hun moeilijkheden en prestaties te begrijpen.
- * **Respecteer anderen.** Behandel de mensen aan wie je leiding geeft met respect. Bedenk dat ieder een uniek kind van God is, met het potentieel om te worden zoals Hij.
- * **Breng offers.** Probeer beslissingen te nemen rekening houdend met de behoeften en meningen van andere mensen in plaats van alleen maar in aanmerking te nemen wat voor jou het beste is.

* **Studeer.** Bestudeer geregeld en consequent het evangelie. Door de Schriften en andere goede boeken kun je de mensen die je volgens je roeping moet leiden het evangelie uitleggen.

* **Gebruik je talenten.** Verberg je licht niet onder een korenschoof. (Zie Matteüs 5:14–16.) Gebruik je talenten en vermogens in dienst van anderen en zoek naar manieren waarop anderen datzelfde kunnen doen.

* **Vraag om raad.** Vraag de andere leden van je presidium, maar ook je ouders, volwassen leiders, en vooral je hemelse Vader, om leiding en steun in de uitoefening van je roeping.

* **Doe je best!** Laat je niet ontmoedigen door wat er op je afkomt. De Heer heeft je geroepen en Hij zal zorgen dat je tegen je taak opgewassen bent. Je zult niet falen als je je best doet en op Hem vertrouwt. ■

Charlotte Cachapero is lid van de wijk Plaridel 2 in de ring Malolos (Filipijnen).

PRESIDENT HINCKLEY BRENGT HISTORISCH BEZOEK AAN EUROPA

FOTOGRAFIE: SHAWN D. STAHLIE, MET DANK AAN CHURCH NEWS

President Gordon B. Hinckley lacht naar bezoekers nadat hij de Freiberg-tempel (Duitsland) opnieuw heeft ingewijd. De profeet heeft onlangs een reis door Europa gemaakt en de leden in vijf verschillende landen bezocht.

Tot vreugde van veel heiligen in Europa heeft president Gordon B. Hinckley in september een historische tocht door Europa gemaakt. De profeet heeft een nieuwe tempel ingewijd, een gerenoveerde tempel opnieuw ingewijd, en gesproken met leden en bewindslieden in de Oekraïne, Rusland en IJsland – het eerste bezoek van een hedendaagse profeet aan die landen.

FREIBERG-TEMPEL (DUITSLAND)

Praat er met de plaatselijke leden over en ze zullen u vertellen dat de inwijding van een kleine, eenvoudige tempel in 1985 de aanleiding was waardoor de kerk in Oost-Europa uiteindelijk voet aan de grond kreeg. Het was de laatste stap in een reeks gebeurtenissen die in de

jaren zestig van start gingen met de belofte van president Thomas S. Monson, nu raadgever in het Eerste Presidium, aan de leden in het voormalige Oost-Duitsland, dat zij alle zegeningen zouden ontvangen die de leden elders kunnen ontvangen.

Omgeven door duizenden betraande leden van de kerk, die slechts twaalf jaar geleden amper contact met de leiders van de kerk hadden, wijdde president Gordon B. Hinckley op 7 september 2002 opnieuw de gerenoveerde Freiberg-tempel in.

‘Wij danken u voor de manifestatie van uw macht toen deze tempel werd gebouwd, dat u het hart van de mensen op wonderbaarlijke wijze hebt beroerd om de bouw en de inwijding mogelijk te maken voor de velen die er sinds-

Groepen leden verzamelen zich buiten de Freiberg-tempel, in de hoop een glimp op te vangen van president en zuster Hinckley.

dien gebruik van hebben gemaakt', bad president Hinckley toen hij de tempel opnieuw inwijdde.

'Zegen dit land en dit volk. Moge de natie in vrede voortbestaan en mogen de inwoners voorspoedig zijn. (...) [En moge] uw werk een geweldige kracht ten goede in dit bevoorrechte deel van uw wijngaard worden.'

De renovatie van de Freiberg-tempel heeft ruim een jaar geduurd en omvat een aantal belangrijke structurele verbeteringen, een nieuwe doopvont, kantoorruimte en een beeld van de engel Moroni.

'Het is bijna een andere tempel', zegt Robert T. Dewey, eerste raadgever in het presidium van de Freiberg-tempel. 'De oorspronkelijke tempel werd in die tijd zo goed mogelijk gebouwd. Maar deze tempel is opmerkelijk beter.'

Ruim zesduizend leden uit het tempeldistrict hebben de inwijdingsdiensten bijgewoond. Er kwamen bussen vol uit Tsjecho, Hongarije, Polen en

de Oekraïne. In het gebouw van de wijk Freiberg waren speciale vertaalvoorzieningen getroffen, waardoor de leden de diensten in hun eigen taal konden volgen. De diensten werden ook uitgezonden naar de ringgebouwen in Dresden, Berlijn en Leipzig.

Onder de aanwezigen bevond zich ook Edith Krause uit de gemeente Prenzlau, in het district Neubrandenburg (Duitsland). Zuster Krause was vóór de Tweede Wereldoorlog al lid van de kerk geworden, en in de loop der jaren, toen de heiligen maar weinig contact met de leiders van de kerk hadden, hebben zij en haar man, Walter, veel werk voor de kerk verricht.

'We hebben deze grote afstand afgelegd omdat de kerk onze vreugde is', zei ze. 'Wij zijn voorbeelden van het feit dat als de Heer iets wil, niets Hem kan tegenhouden.'

De open dagen in augustus waren ook zo'n voorbeeld. Stortregens en stormen, waardoor in heel Midden-Europa overstromingen ontstonden,

leken de rondleidingen door de tempel te verstoren. Het nabijgelegen Dresden was een van de steden die het meest door de overstromingen werden getroffen. 'De zon zal gaan schijnen en de mensen zullen komen', zei Gerhard Grünwald, president van de Freiberg-tempel. Hij had gelijk. De stormen namen af en bijna dertigduizend mensen bezochten de open dagen.

DEN HAAG-TEMPEL (NEDERLAND)

Op 8 september stonden de getrouwe heiligen al vroeg op de paden naar de voordeur van de Den Haag-tempel. Toen er een auto stopte en president Gordon B. Hinckley uitstapte, werd

FOTO: GAAK O. JIM CALL

Leden uit België, Frankrijk en Nederland staan in de rij om deel te nemen aan de inwijding van de Den Haag-tempel.

er in de ochtendbries 'Wij danken U, Heer, voor profeten' gezongen, en werd de geliefde leider welkom geheten, die op die dag de Den Haag-tempel kwam inwijden, de honderdveertiende tempel van de kerk.

De getrouwen in dit land hebben zoveel gegeven voor hun getuigenis van uw goddelijk werk', zei president Hinckley tijdens het inwijdingsgebed. 'Zegen ons dat wij altijd zullen gedenken wie onszijn voorgegaan, en zegen de gelovigen die nu voor uw aangezicht wandelen.'

'Dierbare Vader, wij smeken U dat deze inwijdingsdag een nieuw tijdperk in dit geweldige land mag inluiden' zei hij verder. 'Raak het hart en het verstand van dit volk aan. Leid hen weg van de zaken van de wereld en breng hen tot een nieuw verlangen naar kennis van U en goddelijke, eeuwige zaken. (...)

'We bidden voor deze natie dat er vrede onder het volk zal heersen. We bidden dat er altijd vrijheid in het land zal zijn. Wij bidden dat haar inwoners altijd reden zullen hebben om dankbaar voor hun geboorteland te zijn.'

Ouderling D. Lee Tobler van de Zeventig, president van het gebied Europa-Midden, en ouderling Harold G. Hillam van de Zeventig, president van het gebied Europa-West, namen ook deel aan de vier inwijdingsdiensten. Het tempeldistrict omvat Nederland, België en een deel van Frankrijk. De heiligen vulden de tempel en kerkgebouwen in Rotterdam

DE WED. J. VAN DER WERF, TOEWIJNING VAN HET LAND DOOR VAN HET EERSTE PRESIDIUM.

Een koor in de Oekraïne zingt tijdens de bijeenkomst met president Hinckley in september. Ruim 3200 leden kwamen bijeen om naar de profeet te luisteren.

en Den Haag om aan de diensten deel te nemen.

'Wij waren uitermate enthousiast toen we in 1999 hoorden dat de kerk hier een tempel zou bouwen, zegt Robert Kirschbaum, die al jaren lid is van de wijk Haarlem, in de ring Den Haag. 'Het leek wel of we onmiddellijk met problemen geconfronteerd werden, maar die hebben we allemaal overwonnen. U hebt geen idee hoe gezegend we ons voelen dat we een tempel in Nederland hebben.'

Ruim 32 duizend gasten, waaronder bewindslieden en plaatselijke overheidspersonen, hebben van 17-31 augustus de open dagen bezocht. De bouwvakkers die aan de tempel hadden gewerkt, kregen met hun gezin een eigen rondleiding door het afgewerkte gebouw.

'Er mocht niet gescholden en gevloekt worden, er mocht niet geroookt en gedronken worden, en al onze medewerkers hebben daar respect en begrip voor getoond', zegt Ad Baccens, projectleider van het bouwbedrijf dat de tempel heeft gebouwd. 'Ik

kreeg steeds meer het gevoel dat we een uniek pand aan het bouwen waren. Dit zou een tempel worden waarin de leden van uw kerk gemoedsrust zouden vinden. Ik ben ervan overtuigd dat dit het mooiste gebouw is dat ik ooit heb mogen bouwen.'

KIEV (OEKRAÏNE)

Met een recordaantal aanwezige heiligen sprak president Hinckley op 9 september een volle concertzaal in Kiev (Oekraïne) toe. Ruim 3200 heiligen, bewindslieden en andere gasten waren bij elkaar gekomen voor het eerste bezoek van een president van de kerk in dit Oost-Europese land.

President Hinckley zei tegen de aanwezigen: 'U bent een uitverkoren geslacht' (1 Petrus 2:9). 'Dit is het grootste tijdperk in de geschiedenis van de wereld. U en ik zijn op aarde gekomen om deel te hebben aan alle zegeningen die ons beschikbaar zijn gesteld, vooral de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus.'

Hij moedigde de aanwezigen aan

President Hinckley zwaait naar de aanwezigen nadat hij ruim tweeduizend mensen in Moskou heeft toegesproken. Het was de eerste keer dat een president van de kerk Rusland bezoekt.

om zich vast te houden aan het woord van wijsheid, de zegeningen van het priesterschap en de wet van tiende. 'Broeders en zusters, u kunt het zich niet veroorloven om geen tiende te betalen', zei president Hinckley. 'U hebt een verbond met de Heer gesloten, en (...) de Heer heeft de macht om zijn beloften in vervulling te doen gaan.' Tot slot sprak hij zijn liefde uit en zei: 'Ik wou dat ik van het podium af kon komen om eenieder van u te omarmen en "Dank u wel" te zeggen.'

Tijdens een receptie vóór de bijeenkomst sprak president Hinckley met bewindslieden van de regering van de Oekraïne, waaronder Viktor Bondarenko, voorzitter van het staatscomité van godsdienstzaken.

President Hinckley bedankte de heer Bondarenko voor zijn vriendelijke hulp aan de kerk in de Oekraïne. Hij sprak vooral zijn waardering uit voor de hulp die mijnheer Bondarenko had verleend om in de concertzaal van het paleis met de leden bijeen te komen. Er zijn maar weinig godsdienstige evenementen in die zaal van de regering gehouden.

MOSKOU (RUSLAND)

Het was niet moeilijk om de mensen te herkennen die op 10 september op weg waren naar het hotel Cosmos om naar president Hinckley te luisteren. Mannen in wit overhemd en vrouwen in rok – met de Schriften onder de arm – vulden de metrostations rond Moskou. Ruim

tweeduizend mensen vulden drie zalen om naar de raad van hun profeet te luisteren.

'Ik had nooit durven dromen dat ik in Moskou zo'n grote groep mensen zou toespreken', zei president Hinckley. 'Ik wil u bedanken dat u hiernaar toe bent gekomen. Het is een geweldige dag.'

Hij moedigde de leden aan om 'niet ongelovig, maar gelovig' te zijn (Johannes 20:27). 'Geloof in God; roep Hem als zijn zoon en dochter in gebed aan. U hebt goddelijke eigenschappen. Geloof in Hem, aanbid Hem in geest en waarheid', zei hij. Hij moedigde de jongeren aan om zich aan het evangelie vast te houden en zich op een zending voor te bereiden. Ook moedigde hij de leden aan om goede burgers te zijn en hun land te versterken.

'Na de bijeenkomst voegde ik me bij de andere mensen op straat bij de ingang van het hotel. Ik wilde niet onmiddellijk weggaan, maar wilde met andere leden van de kerk over mijn gevoelens praten', zei Maryana Dombrovskaya, uit de gemeente Severo-Zamoskvoretsky, in het zendingsgebied Moskou-Noord. 'Er waren veel mensen op straat. (...) We waren een gemeenschap – geen menigte.'

Vóór de bijeenkomst met de leden, kreeg president Hinckley een warm onthaal van plaatselijke bewindslieden en godsdienstige functionarissen. Een van hen was Viktor Zorkaltsev,

voorzitter van het parlementair comité Openbare verenigingen en godsdienstige organisaties. President Hinckley sprak zijn dankbaarheid uit voor de manier waarop de Russische regering had bijgedragen aan de vestiging van de kerk in dat land. Hij zei ook met nadruk dat teruggekeerde zendelingen die in Rusland werkzaam zijn geweest, de beste ambassadeurs van dat land worden.

REYKJAVIK (IJSLAND)

Het weer was stormachtig en regenachtig geweest, maar de wolken trokken weg toen president Hinckley op een rustige herfstdag in Reykjavik (IJsland) landde. Daar sprak hij op 11 september tot ruim tweehonderd enthousiaste leden. Er zijn niet veel leden,

maar hun geloof is sterk en zij werken hard aan de opbouw van het koninkrijk in hun gedeelte van de wereld.

President Hinckley sprak in het enige gebouw van de kerk in IJsland en moedigde de leden aan om hun huwelijk te versterken, het woord van wijsheid na te leven, tiende te betalen en het evangelie te verkondigen. Hij prees de vroegere leden van de kerk uit IJsland die in de negentiende eeuw naar Utah waren geëmigreerd. Hij prees ook de hedendaagse pioniers die door hun geloof en ijver bijdragen aan de groei van de kerk in IJsland.

President Hinckley heeft ook een bezoek gebracht aan president Ólafur Ragnar Grimsson, het staatshoofd van IJsland. Hij was bij president

Grimsson thuis uitgenodigd, een klein complex van witte gebouwen, omgeven door groene grasvelden.

De twee spraken over de emigratie van de vroegere leden van de kerk van IJsland naar Utah. 'Hun reis naar Utah moet uitzonderlijke moed en kracht hebben gevergd', zei president Grimsson. President Grimsson keek met plezier terug naar zijn bezoek aan Utah in 1997. Hij was onder de indruk van het feit dat de afstammelingen van de vroegere pioniers uit IJsland hun banden met het land van hun voorouders hebben behouden.

President Hinckley sprak over de nadruk die de kerk op het gezin legt, over de groei van de kerk in de wereld en over het belang van sterke plaatselijke leiders. 'Wij zijn een christelijk volk', zei hij. 'En we proberen als christenen door het leven te gaan.'

Church News, plaatselijke redacteuren van de Liahona en het kantoor van het Eerste Presidium hebben aan dit verslag bijgedragen. □

Nieuwe tempels aangekondigd

Haet Eerste Presidium heeft de bouw van nieuwe tempels in Curitiba (Brazilië) en Panama City (Panama) aangekondigd.

De Curitiba-tempel wordt ge-

FOTO: GEMAAKT MET TOESTEMMING VAN HET KANTOOR VAN HET EERSTE PRESIDIJM

President Hinckley begroet de leden na zijn toespraak in Reykjavik (IJsland). In dit noordelijke land zijn de driehonderd leden over twee gemeenten verdeeld.

Leiders uit de gemeenschap begroeten president Thomas S. Monson tijdens een interkerkelijke herdenkingsdienst op 11 september in Salt Lake City. President Monson was de hoofdspreker.

bouwd voor de ruim 42 duizend heiligen der laatste dagen in een tempeldistrict dat bestaat uit de ringen in de Braziliaanse staten Paraná en Santa Catarina. Dit zal de vijfde tempel in Brazilië worden. De andere vier tempels staan in São Paulo, Campinas, Porto Alegre en Recife.

De leden van de kerk in Panama zijn enthousiast over het nieuws dat de eerste tempel in hun land gebouwd zal worden. De Panama City-tempel wordt gebouwd voor zo'n 22.200 leden in Panama.

Voor beide tempels worden de exacte locatie en de datum waarop de eerste spade wordt gestoken, later bekendgemaakt. Het Eerste Presidium heeft ook de locatie van de San Antonio-tempel (Texas) aangekondigd. Deze tempel zal gebouwd worden aan de Stone Oak Parkway bij Hardy Oak Boulevard in San Antonio. In het begin van dit jaar zal er met de bouw worden begonnen. Dit wordt de vierde tempel in Texas. □

Leden van de kerk herdenken 11 september

Lisa Ann Jackson

Het was een stomachtige, grijze dag in New York City toen duizenden zich bij 'ground zero' verzamelden op de eerste gedenkdag van de terroristische aanslagen op 11 september 2001. Er waren ook groepen die zich verzamelden bij het Pentagon in Washington D.C., in een veld in Pennsylvania en voor herdenkingsdiensten over de hele wereld. Leiders van de kerk en leden verenigden zich met anderen om de slachtoffers en overlevenden van die dag te herdenken, de dag waarop volgens president James E. Faust 'onze levenswijze is veranderd'.

De mensen verdrongen zich op Temple Square in Salt Lake City om de gebeurtenissen van 11 september

tijdens een dienst om 12:00 uur te gedenken. President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, leidde de bijeenkomst en er waren ook leden van het Quorum der Twaalf Apostelen, de quorums der Zeventig en de algemene presidiums van de hulporganisaties aanwezig. President Gordon B. Hinckley was in het buitenland en bezocht die dag de heiligen in IJsland.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, noemde de acties een 'verderfelijke aanval' en een 'duivelse samenzwering'. Hij zei: 'Het grootste verlies was het enorme aantal doden. Ze waren allemaal onschuldig. Ruim 2800 mensen werden met voorbedachten rade vermoord. Zelfs de dood van één van onze medeburgers is onmetelijk.'

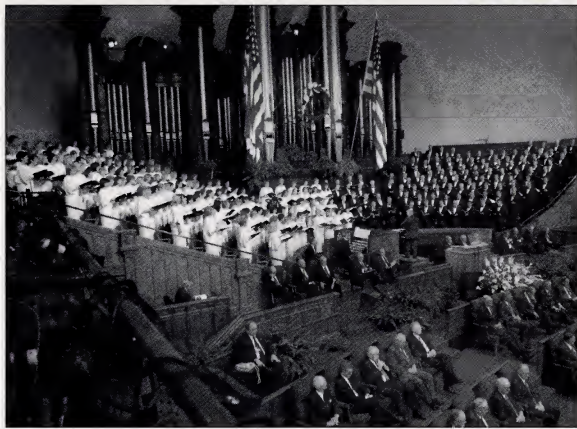
President Faust herinnerde de lustersaars eraan dat de Verenigde Staten een gezegend land is, en dat er aan die zegeningen een bepaalde verantwoordelijkheid is verbonden. 'De almachtige God heeft dit land gevestigd', zei hij. 'Hij heeft reuzen onder de mensen voortgebracht, zoals de staatsleden van de Amerikaanse revolutie. Zij vertegenwoordigden ons, "het volk", dat soeverein was en bleef. Wat op onze munten staat, "In God We Trust" [Wij vertrouwen op God], moet ook in ons hart en ons verstand gegrift staan.' Het Tabernakelkoor verzorgde de muziek, waaronder arrangementen van 'Nader, mijn God, tot U', 'De Heer is mijn Herder' en

'The Lord's Prayer'. De emoties liepen hoog op toen het koor de bijeenkomst af sloot met 'America the Beautiful'.

Eerder op die dag sprak president Monson op een interkerkelijke bijeenkomst in Salt Lake City, samen met christelijke, islamitische en joodse leiders. Hij moedigde de toehoorders aan om de doden en de overlevenden te herdenken, maar ook de mensen die later onvermoeibaar werkzaam zijn geweest. Hij legde ook nadruk op de rol die het geloof in de nasleep van de acties heeft gespeeld.

'En te midden van alle angst en pijn, al het verdriet en leed, gebeurde er een wonder – een coalitie van geloof, een patroon van gebed. Amerikanen belden niet het [Amerikaanse] alarmnummer 911, maar vielen op hun knieën en richtten zich tot God in de hemel om hulp', zei president Monson. In Washington D.C., gaf het mormoonse koor van Washington D.C., op 10 september een herdenkingsconcert op de nationale begraafplaats Arlington, en op 14 september bij het bezoekerscentrum van de Washington D.C.-tempel. Het koor werd begeleid door het orkest van de Southern Virginia University, en als solisten zongen David Glenn Hatch, Erika Hatch en Liz Smith.

Twee leden van de kerk stierven tijdens de aanval in Washington D.C. Brady Howell en Rhonda Rasmussen waren op hun werk in het Pentagon toen er een vliegtuig op het gebouw terecht kwam. Net als van vier andere

FOTOGRAAF: CHRIS DIMOND

Leiders van de kerk hielden een herdenkingsdienst in Salt Lake City om de gebeurtenissen van 11 september te herdenken. Het Mormoonse Tabernakelkoor verzorgde de muziek voor het programma.

slachtoffers in het Pentagon is het stoffelijk overschot van zuster Rasmussen nooit gevonden. Ze werd op 12 september, op de nationale begraafplaats in Arlington, tijdens een speciale militaire ceremonie herdacht. Daar zijn alle lichaamsdelen begraven die niet geïdentificeerd konden worden.

De weduwe, ouders, broers en zussen van broeder Howell bezochten op 11 september een nationale herdenkingsdienst bij het Pentagon. De universiteit waar broeder Howell studeerde, Syracuse University, heeft ter ere van hem het Brady Howell Community Service Initiative opgericht, 'niet alleen om deze voortreffelijke Amerikaan te herdenken, maar als voortzetting van zijn voortdurende inzet voor de samenleving en zijn land', volgens de website van de universiteit.

De ring New York had op 8 septem-

ber een herdenkingshaardvuuravond georganiseerd. President Brent J. Belnap hield een toespraak en er werd muziek ten gehore gebracht over de verzoening en de verlossende macht van de Heiland. De ring had op verzoek van burgemeester Michael Bloomberg op 11 september de drie gebouwen van de ring opengesteld. Hij had gevraagd of alle godsdienstige groeperingen die dag open wilden zijn voor het publiek. In het ringcentrum werd de uitzending van de herdenkingsdienst in Salt Lake City uitgezonden en werd de uitzending van de herdenkingsdienst van vorig jaar herhaald. De ring New York sprak ook haar dankbaarheid uit voor de leden van de kerk die het afgelopen jaar zoveel steun hadden verleend:

'Wij spreken onze oprechte dank uit voor de duizenden leden van de kerk over de hele wereld die na de rampzalige gebeurtenissen op 11 sep-

tember 2001 zo overvloedig van zichzelf hebben gegeven. (...)

'Door uw voorbeeld van christelijke liefde en dienstbetoon zijn veel mensen gezegend. Samen met u geven we uiting aan ons geloof in een liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.' Drie leden van de kerk zijn tijdens de aanslagen op het World Trade Center om het leven gekomen. Ivhan Luis Carpio was die dag op de 107de verdieping aan het werk; Mary Alice Wahlstrom en haar dochter Carolyn Meyer-Beug zaten in het eerste vliegtuig dat het World Trade Center raakte.

De zoon van zuster Wahlstrom, Norman, en haar kleinzoon Nate uit de wijk Kaysville 17, in de ring Kaysville-Oost (Utah) hebben de herdenkingsdienst bij 'ground zero' bijgewoond. 'Ik ben blij dat ik gekomen ben', zei Nate Wahlstrom tijdens een interview met *Deseret News*, 'omdat het een moment is om over het leven van mijn grootmoeder en tante na te denken. (...) Nu kunnen we alles wat we ervaren hebben met onze familieleden bespreken. (...) Dit lijkt wel een begraafplaats, (...) heilige grond.'

Tijdens een ceremonie op 11 september in Kaysville (Utah) hebben leden uit de gemeenschap de eerste spade gestoken voor een herdenkingspark ter ere van zuster Wahlstrom, zuster Meyer-Beug en broeder Howell, die alle drie banden met deze gemeenschap hadden. □

President Hinckley biedt troost

President Gordon B. Hinckley heeft op de gedenkdag van 11 september de volgende verklaring van medeleven en troost uitgegeven:

'Vandaag herinnert de wereld zich de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001. We zijn nog steeds geschokt en verbijsterd over de schande van die lafhartige aanslagen.

'Het afgelopen jaar hebben we gehoord over heldhaftige daden van mannen en vrouwen die op die dag moedig en onbaatzuchtig hebben gehandeld. Zoveel mensen zijn gedood. Zoveel vrienden en familieleden hebben dierbaren verloren. Vandaag staan we even stil om eer te betonen aan de mensen die zijn gedood, maar ook aan de mensen die in hun afwezigheid zo moedig zijn doorgedaan.

'We weten dat er veel goeds uit deze vreselijke omstandigheden is gekomen. Uit de rook en de as in New York, Washington, D.C., Pennsylvania en uit andere gebieden in de wereld is een gevoel van eenheid voortgekomen en een doelgerichtheid om de aarde te verlossen van het kwaad dat de vrijheid en de veiligheid van alle mensen op het spel zet. Wij onderschrijven de rechtschapen inspanningen van godvrezende mensen over de hele wereld die hieraan werken.

'Moge onze hemelse Vader met een glimlach op ons neerkijken, de mensen troosten die rouwen en de leiders van verschillende landen leiden die naar gerechtigheid en vrijheid streven. Dat is ons oprechte gebed.' □

Artikelen gevraagd

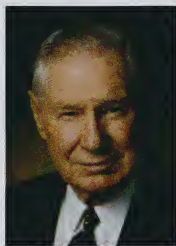
Hebt u ouders die niet overeenkomstig de beginselen van het evangelie leven? Wat voor ideeën kunt u anderen geven om succesvol met zo'n situatie om te gaan?

Stuur uw reactie vóór 1 maart 2003 naar 'Parents', *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Zet boven uw inzending 'Parents' en vermeld ook uw naam, adres, telefoonnummer, wijk en ring (of gemeente en district). U kunt ook per e-mail reageren: cur-liahona-imag@ldschurch.org. Vermeld alstublieft 'Parents' als onderwerp. We kunnen geen ontvangstbevestiging sturen, maar als uw inzending gepubliceerd wordt, krijgt u van ons bericht. □

De Kindervriend

Verbonden

President Faust heeft goed uitgelegd dat verbonden niet alleen woorden zijn die we zeggen. Als we onze verbonden nakomen, zal ons leven veranderen.

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

We moeten de heilbrengende verbonden die we met de Heer sluiten, altijd in ere houden en nakomen. Als we dat doen, belooft Hij ons dat we ‘openbaring op openbaring [zullen] ontvangen en kennis op kennis, opdat gij de verborgenheden en vreedzame dingen — die vreugde en het eeuwige leven brengen — moogt weten’ (1V 42:61).

Veel verbonden zijn onmisbaar voor ons geluk hier en in het hiernamaals. Een van de belangrijkste is het huwelijksverbond dat man en vrouw aangaan. Uit dat verbond vloeit de grootste vreugde voort.

Het doopverbond met de bijbehorende verordening van de bevestiging opent de poort naar het eeuwige leven.

Door de tempelverordeningen kunnen we de grootste zegeningen die de Heer voor ons heeft, ontvangen.

We hebben het grote voorrecht van het avondmaal, de maaltijd des Heren, te mogen nemen. Hernieuwing van ons doopverbond bij het nemen van het avondmaal beschermt ons tegen ‘allerlei kwaad’. Nemen wij als goed lid van het brood en water ter gedachtenis aan het offer van de Heiland, dan betuigen we voor God, de Vader, dat we gewillig zijn de naam van zijn Zoon op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en de geboden die Hij ons heeft gegeven, te bewaren. Als we dat doen, zullen we zijn Geest altijd bij ons hebben. [Zie 1V 20:77, 79.] Als we regelmatig van het avondmaal nemen en trouw zijn aan die verbonden, zal de wet in ons binnenste en in ons hart geschreven

zijn. Ik wil dat toelichten met een verhaal uit *Church News*:

‘Een groep godsdienstleerkrachten volgde ’s zomers een serie lessen over het leven van de Heiland, in het bijzonder over de gelijknissen.

‘Toen het moment van het examen aanbrak (...) vonden de studenten een briefje in het leslokaal dat het examen in een ander gebouw aan de andere kant van het universiteitsterrein zou worden afgenomen. Bovendien begon het examen al bijna en zou het maar twee uur duren.

‘De studenten haastten zich naar de overzijde van het terrein. Onderweg kwamen ze een meisje tegen dat huilde omdat haar nieuwe fiets een lekke band had. Een wankele oude man, die op weg was naar de bibliotheek met een veel te grote stapel boeken, liet er een paar glippen. Op een bankje bij het gemeenschapsgebouw zat een slordig geklede, ongeschoren man [die duidelijk hulp nodig had].

‘Toen ze het andere lokaal binnenholdden, was daar de hoogleraar die bekendmaakte dat ze allemaal gezakt waren.

‘De enige echte test of zij het leven van de Heiland en zijn leringen begrepen, zei hij, was hoe zij mensen in nood behandelden.

‘Door hun wekenlange studie onder leiding van een knappe hoogleraar hadden ze veel geleerd van Christus’ leringen en daden.’ Ze hadden geleerd volgens de regels maar niet naar hun hart te handelen. Het feit dat ze het meisje en de twee mannen niet geholpen hadden, bewees dat de diepere boodschap van de lessen niet tot hen was doorgedrongen.

Af en toe moeten we ons binnenste onderzoeken en ontdekken wat we werkelijk zijn. We kunnen onze ware aard niet verbergen, hoe graag we dat ook zouden willen. Die straalt van ons af. Als we anderen voor de gek proberen te houden, houden we onszelf voor de gek. We lijken vaak op de keizer in het sprookje die dacht dat hij schitterend gekleed was, maar in feite niets aan had.

Christelijk gedrag vloeit voort uit het diepste van ons

hart en onze ziel. Het wordt geleid door de Heilige Geest van de Heer, wat in de evangelieverordeningen beloofd wordt. We moeten er vooral op hopen dat we door die goddelijke leiding heilig zullen worden; en we moeten vooral oppassen dat we die zegeningen niet kwijtraken. ●

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 1998.

*Ik vertrouw op de
Heiland Jezus Christus*

en volg Hem in geloof

Ik hoor Gods stem.

Ik weet wie ik ben.

en neem dit besluit:

*ik doe mijn plicht,
ik volg zijn licht*

en draag zijn waarheid uit.

*Ik ben lid van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen
der Laatste Dagen.*

Ik ben lid van de kerk van Jezus Christus

VICKI F. MATSUMORI

'En zij, die in de naam van Jezus werden gedoopt, werden de kerk van Christus genoemd' (3 Nephi 26:21).

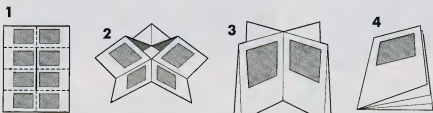

Je maakt deel uit van allerlei groepen. Je maakt deel uit van een gezin. Je maakt deel uit van een school. Je maakt deel uit van een sportteam of een toneel- of muziekgroep. Maar een heel bijzondere organisatie waarvan je deel uitmaakt, is De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Die organisatie is anders dan alle andere, en ook waardevoller en heiliger.

Groepen hebben vaak een leider. De leider is soms een president of een coach of een leerkracht. In De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de Heiland zelf onze leider.

Toen Jezus Christus op aarde was, vestigde Hij zijn kerk. 'En Hij stelde er twaalf aan, opdat zij met Hem zouden zijn en opdat Hij hen zou uitzenden om te prediken, en om macht te hebben zozeer geesten uit te drijven' (Marcus 3:14-15). Jezus gaf deze twaalf apostelen bevoegdheid om de kerk te besturen nadat Hij zou zijn weggegaan.

Nu hebben de apostelen — de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf — hetzelfde priesterschap, ofwel dezelfde bevoegdheid, als die welke Jezus zijn apostelen gaf toen Hij op aarde leefde. Als de apostelen van nu tijdens de algemene conferentie tot je spreken of door middel van je bisschop of gemeentepresident, vertegenwoordigen zij Jezus Christus — de leider van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

VOORBEELD

Instructies

Maak een boekje waardoor je de woorden van het liedje 'De Kerk van Jezus Christus' gemakkelijk kunt onthouden. (Zie *Kinderprogramma in de avondmaalsdienst en overzicht participatieperiode 2003*.) Haal bladzijde 4 uit het tijdschrift. Knip langs de dikke zwarte lijn, maar pas op dat je niet langs stippellijnen knipt. Volg dan de aanwijzingen in het voorbeeld om er een boekje van te maken.

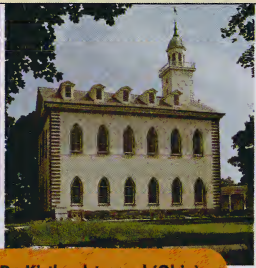
Ideeën voor de participatieperiode

1. *Help de kinderen begrijpen hoe belangrijk zij als lid van de kerk zijn. Vertel wat president Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Julie geboren, als lid van de kerk, baar trouw te zijn. Dit is jouw kerk. Jullie hebben op jullie werktierrein net zo'n grote verantwoordelijkheid als ik op het mijne. Dat behoort jullie net zozeer toe als het mijne aan mij toebehoort.'* (Advies en een gebed van een profet voor de jongeren', Liahona, april 2001, blz. 39.) *Teken een lichaam en knip de tekening zo in stukken dat het een puzzel wordt. Doe de puzzelstukjes in een doosje, maar houd er een achter. Laat de kinderen om de beurt een puzzelstukje kiezen. Leg de puzzel in elkaar en vraag wat er mis is. Laat de kinderen 1 Korintiërs 12:14-20 lezen. Bespreek waarom ieder lid van de kerk belangrijk is. Voeg het laatste puzzelstukje toe en zing 'De kerk van Jezus Christus'. Geef ieder kind een tekening van een pop die ze kunnen inkleuren; laat de kinderen daarbij iets tekenen of schrijven wat ze kunnen doen om een goed lid van de kerk te zijn.*

2. *Vertel de kinderen een en ander over de kerk die Jezus vestigde toen Hij op aarde leefde. Schrijf de volgende teksten op het bord: Matteüs 3:13-17; Matteüs 6:9-13; Marcus 3:14-15; Marcus 12:41-44; Lucas 22:19-20; Johannes 5:39; Handelingen 5:42; 1 Korintiërs 15:29; Efeziërs 4:11-12; Efeziërs 5:19. Schrijf dan de volgende begrippen op het bord: doop, gebed, priesterschap, tiende en gaven, avondmaal, Schriftten, tempel, doop voor de doden, apostelen en profeten, en liedjes en lofzangen. Lees de teksten en laat de kinderen steeds een lijn trekken van de tekstverwijzing naar het bijpassende begrip. Bespreek hoe deze zaken in het evangelie nu nog steeds hetzelfde zijn. Zing over ieder een liedje of lofzang.* ●

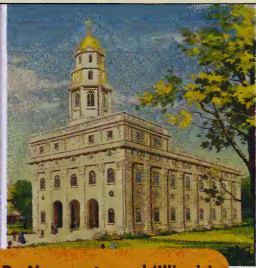
Tempelkaartjes

In 2003 zul je in ieder exemplaar van *De Kindervriend* tempelkaartjes aantreffen. Haal de tempelkaartjes uit het tijdschrift, plak ze op stevig papier en knip ze uit. Verzamel de kaartjes zodat je vaak aan het belang van tempels zult denken.

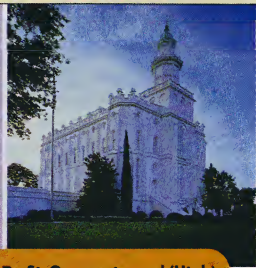
De Kirtland-tempel (Ohio)

(Niet meer in gebruik van de kerk.)
Op 27 maart 1836 door president Joseph Smith ingewijd.

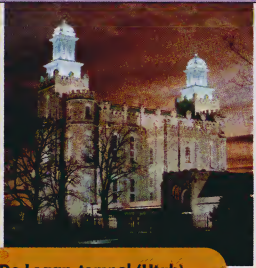
De Nauvoo-tempel (Illinois)

(De oorspronkelijke tempel bestaat niet meer.)
Op 30 april en 1 mei 1846 ingewijd; in 2002 herbouwd.

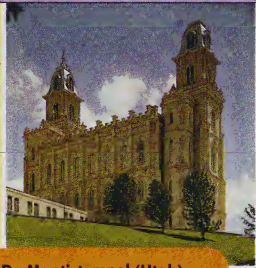
De St. George-tempel (Utah)

Op 6 april 1877 door president Daniel H. Wells ingewijd.

De Logan-tempel (Utah)

Op 17 mei 1884 door president John Taylor ingewijd.

De Manti-tempel (Utah)

Op 17 en 21 mei 1888 door president Wilford Woodruff en ouderling Lorenzo Snow ingewijd.

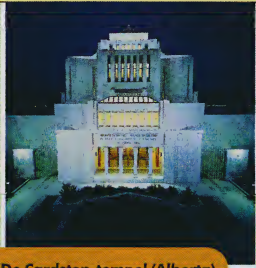
De Salt Lake-tempel

Op 6 april 1893 door president Wilford Woodruff ingewijd.

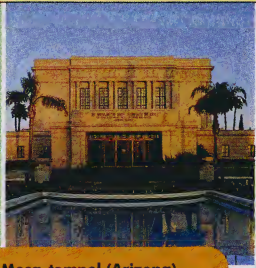
Laie-tempel (Hawaii)

Op 27 november 1919 door president Heber J. Grant ingewijd.

De Cardston-tempel (Alberta)

Op 26 november 1923 door president Heber J. Grant ingewijd.

Mesa-tempel (Arizona)

Op 23 oktober 1927 door president Heber J. Grant ingewijd.

ZIJN BEST

VIANN PRESTWICH

'Kom op', zei Benjamin tegen de andere man die op wacht stond. 'We mogen niet stilstaan.' Benjamin Platts keel was dik. Hij had moeite met slikken. Hij praatte met zijn tanden op elkaar zodat zijn keel geen pijn deed. Als hij zich vroeger in Engeland zo ziek had gevoeld, was hij naar bed gegaan. Als lid van het handkarrenkonvoi Martin kon hij echter niet uitzien.

Door de neervallende sneeuw konden de mannen niet veel zien. De bevroren grond was oneffen en ze struikelden vaak.

'We moeten doorgaan.' Benjamin sprak zo hard als hij kon. 'We moeten ook de andere kant van het kamp bewaken.'

'Waarom?' vroeg zijn vriend. 'Wat bewaken we eigenlijk?'

'De voorraad van het kamp.'

De andere man lachte zachtjes. 'We hebben geen voorraad. We hebben niets.'

Benjamin wist wel dat de man gelijk had. Het konvoi had heel weinig. Zijn maag was zo leeg dat hij pijn deed. Hij ademde moeizaam en was erg moe. Het enige wat hij nog wilde was op de bevroren grond gaan liggen slapen, maar hij wist dat hij dan zeker zou sterven. Dus hield hij zichzelf en zijn partner in beweging. Ze schuifelden heen en weer om het kamp heen in afwachting van het licht dat het koude duister zou verjagen.

Gisteren was het handkarrenkonvoi maar een beetje verder gekomen vanaf de Platte River. Overdag was er veel sneeuw gesmolten zodat het pad in modder was veranderd. Er zaten dikke plakken modder op de kleren van de reizigers. En toen de zon onderging achter de sombere wolken, bevroor de dikke modder. Niemand was schoon. Benjamin kon de meeste leden

van het konvoi alleen nog aan hun ogen en stem herkennen, maar niet aan hun gezicht. Wat niet met lopen was bedekt, was bedekt met modder.

'Ik kan niet meer', zei zijn partner nu. 'Ik heb mijn best gedaan, maar het is niet genoeg.'

Benjamin keek naar zijn vermoeide collega. Modder bedekte zijn gezicht en zat in zijn haar bevroren. Zijn handen waren in vodden gewikkeld. Er zaten scheuren in zijn broek en daardoorheen zag je zijn huid die paars was van de kou. Tranen rolden over zijn wangen uit verdriet dat hij niet sterk genoeg was.

Benjamin legde zijn arm om zijn schouder en steunde hem in hun ronde om het kamp. 'Het is goed, broeder. Denk aan een versje dat mijn vader me geleerd heeft:

*"Voor groot en klein
is er maar één test:
doe wat je kunt;
doe gewoon je best."*

Ze deden nog één pijnlijke ronde en toen kroop Benjamins collega in een tent om te rusten. Benjamin ging weer verder. Hij hoorde de wind suizen en de takken van de weinige naaldbomen om hen heen kraakten door het gewicht van de sneeuw en de kracht van de wind. Bij een volgende krachtige windvlaag zag Benjamin de grote tent waar de man zojuist ingekropen was, instorten.

Benjamin ging er op af. Zijn vrouw, Mary, en minstens twintig andere mensen lagen daar te slapen. Ze zaten nu allemaal vast onder tentstokken, tentdoek en zware sneeuw. Met gevoelloze handen probeerde Benjamin het ijzige canvas omhoog te trekken. De sneeuw woog zwaar op het doek waardoor de mensen eronder platgedrukt werden. Ze hadden de stokken in modderige grond geslagen. Die grond was nu bevroren. En de mensen in de tent konden de stokken er niet uittrekken.

Benjamin spande al zijn spieren en trok nog harder. Een klein meisje onder de tent gilde. Een vrouw begon te huilen terwijl ze probeerde te ontsnappen aan het ijzige canvas waardoor ze dreigde te stikken. Onzichtbare handen probeerden de tent omhoog te duwen. De groep zat gevangen.

Haastig van buitenaf zoekend vond Benjamin de opening van de tent. Snel schraapte hij de sneeuw eraf en drong zichzelf in de opening onder het natte materiaal. Heel langzaam richtte hij zich op met de tent op zijn schouders.

Benjamin schreeuwde: 'Hierheen. Kruip hierheen.' Maar weinig mensen hoorden het zachte stemgeluid dat uit zijn zere keel kwam. Benjamin schreeuwde nog harder. Nu begrepen twee mannen hem en kropen in de richting van zijn stem. Toen ze de plek bereikt hadden waar Benjamin de tent optilde, gingen ze staan en hielpen meer nat tentdoek omhoog houden. Een voor een kropen de mensen uit de tent in de sneeuwnacht.

Met koekenpannen en potten schepten de heiligen de sneeuw van de ingestorte tent af. De dageraad tekende lichte strepen in de lucht, dus rolden ze de tent op en bereidden zich voor op een lange dagreis door de sneeuw.

Toen zeven dagen later de eerste drie mannen van de reddingsploeg uit Salt Lake City aankwamen, juichten de heiligen. Benjamin deed daar niet aan mee. Zijn keel was ruw en dik. Maar hij had geschreeuwd zo hard als hij kon toen het 't allerbelangrijkst was. ●

Naar de geschiedenis van Benjamin Platt, geschreven door zijn dochter.

'Het enige waar u zich om moet bekommeren is dat u ernaar streeft zo goed mogelijk te zijn. En hoe doet u dat? U houdt het oog gericht op de doelen die er in dit leven het meest toe doen

en beweegt u stap voor stap in de richting van die doelen.'

Elderling Joseph B. Wirthlin
van het Quorum der Twaalf Apostelen
('Stap voor stap', Liahona, januari 2002, blz. 29.)

IK BEN LID

Van de kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen

Toen Jezus op aarde leefde, onderwees Hij in zijn evangelie en vestigde zijn kerk. Hij gaf elke apostel het priesterschap door handoplegging. Omdat de mensen niet in het evangelie geloofden en de apostelen doodden, werden de kerk en haar priesterschapsgezag van de aarde weggenomen. In deze laatste dagen heeft de Heer de profeet Joseph Smith geroepen om het evangelie, het priesterschap en de kerk te herstellen.

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ontvangen wij veel zegeningen waardoor we gelukkiger zijn. Als je de teksten op de poster van dit jaar leest en er in de gezinsavond over vertelt, kom je meer te weten over de zegeningen en verantwoordelijkheden die horen bij een lidmaatschap in de kerk. Je geloof in Jezus Christus en je verlangen om zijn geboden te onderhouden zullen ook toenemen.

Instructies

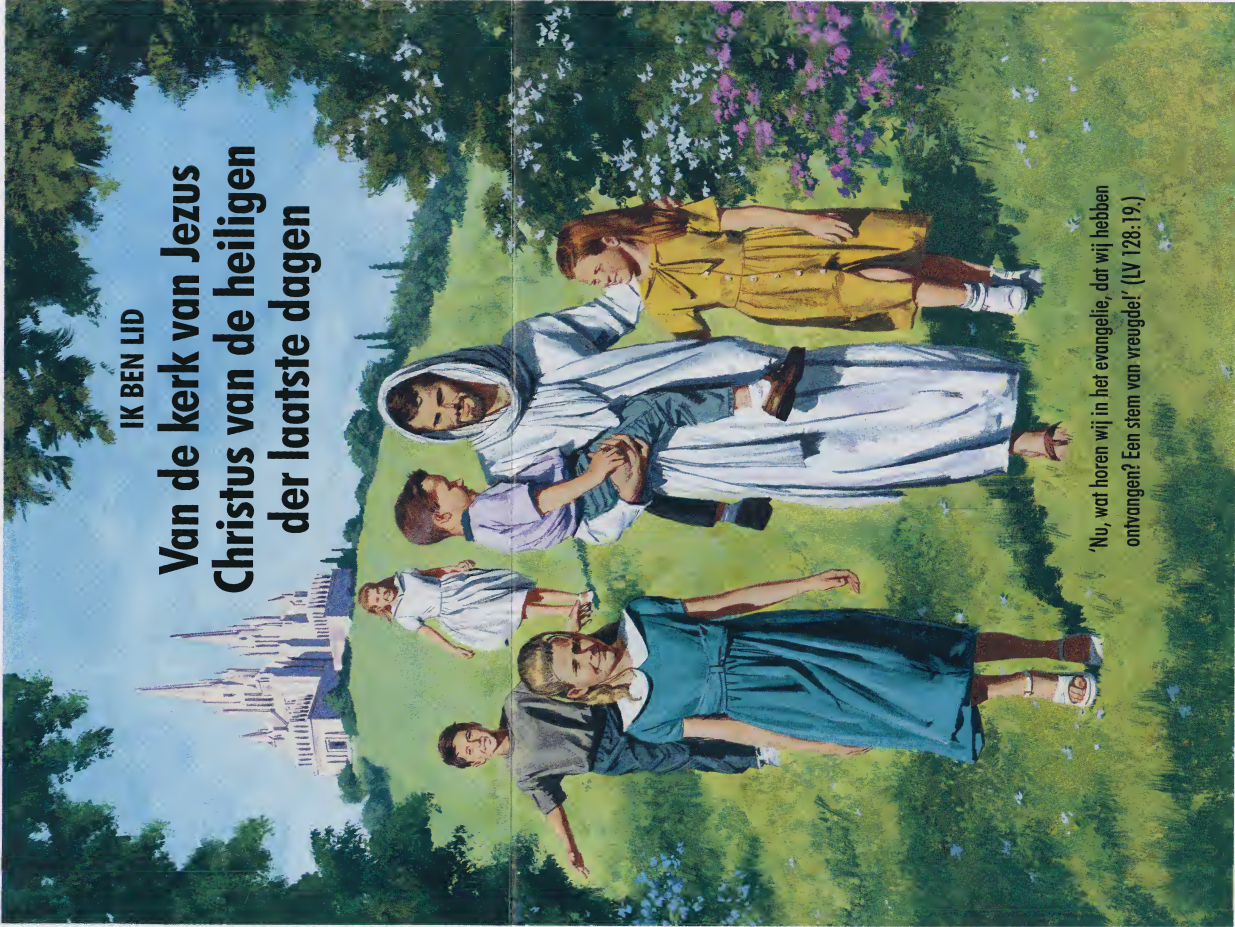
1. Maak de nietjes open, haal de poster uit het tijdschrift en duw de nietjes dan weer dicht.
2. Knip de puzzelstukjes uit en doe ze in een envelop.
3. Zoek aan het begin van iedere maand het juiste puzzelstukje voor die maand. Lees het thema en de tekst van die maand. Plak het puzzelstukje op zijn plaats. Spreek met je ouders af wanneer je in de gezinsavond kunt vertellen wat je geleerd hebt.

Bij de distributiecentra van de kerk zijn meer posters beschikbaar.

IK BEN LID

**Van de kerk van Jezus
Christus van de heiligen
der laatste dagen**

IK BEN LID
Van de kerk van Jezus
Christus van de heiligen
der laatste dagen

'Nu, wat horen wij in het evangelie, dat wij hebben ontvangen? Een stem van vreugde!' (LV 128:19.)

ILLUSTRATOR PAUL MANN

November
Lentingen van
de profet. Lees
Amos 3:7.

Februari
Ik ben lid van
De kerk van Jezus
Christus van de
Heiligen der Laatste
Dagen. Lees IV 115:4.

Januari
Ik ben lid van de kerk
van Jezus Christus. Lees
3 Nephi 26:21.

Mei
De profet spreekt
namens de Heiland. Ik
kan de profet nu vol-
gen. Lees IV 1:38.

Juni
Ik hoor Gods stem.
Lees Mozes 1:39.

Juli
Ik volg Hem in geloof.
Lees Galaten 3:26.

Maart
Ik weet wie ik ben.
Lees Psalmen 82:6.

April
Ik vertrouw op
de Heiland Jezus
Christus. Lees
Matteus 16:16.

September
Ik doe mijn plicht.
Lees Deuteronomium
6:18.

Oktober
Ik volg zijn licht. Lees
Johannes 14:6.

Augustus
Ik neem dit besluit. Lees
Moshiah 5:8.

December
Ik draag zijn
waarheid uit. Lees
Moshiah 18:9.

DE TIEN MAAGDEN

ILLUSTRACIE: PAUL MANN

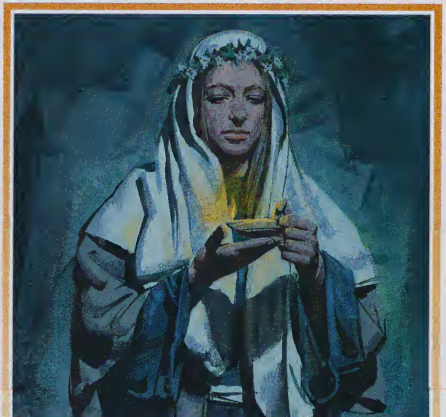
Jezus vertelde eens een verhaal over tien jonge vrouwen die naar een bruiloft gingen. Ze wachtten voor de deur totdat de bruidegom (de Zoon des Mensen) zou komen en hen binnen zou laten. Ze wisten niet precies hoe laat Hij zou komen.

Matteüs 25:1, 13

Deze tien vrouwen hadden olielampjes. Vijf van hen waren heel wijs. Want behalve de olie in hun lampje, hadden ze nog extra olie bij zich.

Matteüs 25:2, 4

Maar de andere vijf vrouwen waren dwaas. Want zij hadden alleen de olie bij zich die in hun lampje zat.

Matteüs 25:3

Het duurde erg lang voordat de bruidegom kwam. Toen alle olie in hun lampjes op was, deden de vijf wijze vrouwen hun extra olie in hun lampjes. De vijf dwaze vrouwen moesten meer olie gaan kopen.

Matteüs 25:5-9

En terwijl zij weg waren, kwam de bruidegom. Hij liet de vijf wijze vrouwen binnen. Ze gingen naar de bruiloft.

Matteüs 25:10

Maar toen de vijf dwaze vrouwen terugkeerden, was de deur dicht. Zij konden niet naar de bruiloft gaan.

Matteüs 25:10-13

Jezus, de Zoon des Mensen, is de bruidegom van dit verhaal. De leden van de kerk zijn de tien vrouwen. Als Hij terugkomt, zullen sommige leden als de wijze vrouwen zijn. Zij volgen de ingevingen van de Geest en gehoorzamen Gods geboden, dus zullen ze klaar zijn als Jezus wederkeert. Anderen zijn als de vijf dwaze vrouwen. Zij kunnen straks niet bij de Heiland zijn.

3 Nephi 25:1-2; IV 45:56-57; 88:86, 92; James E. Talmage, Jezus de Christus, (1922), blz. 423-425

DE TALENTEN

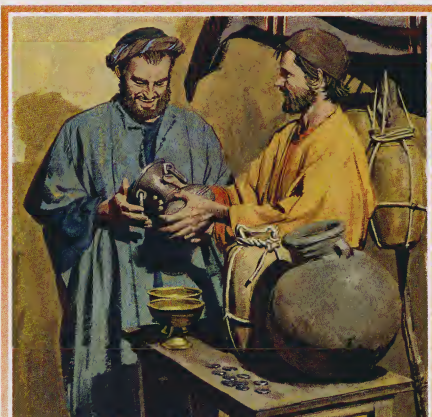
Jezus vertelde zijn discipelen een verhaal over een man die zijn dienstknechten enkele talenten (dat is een soort geld) gaf.

Matteüs 25:14-15

Aan de ene dienstknecht gaf de man vijf talenten. Aan een andere dienstknecht gaf hij twee talenten. En aan weer een andere dienstknecht gaf hij één talent. Vervolgens ging de man op reis.

Matteüs 25:15

De dienstknecht met de vijf talenten werkte hard en verdiende nog vijf talenten. Nu had hij tien talenten.

Matteüs 25:16

De dienstknecht met de twee talenten werkte ook hard en verdiende nog twee talenten. Nu had hij vier talenten.

Matteüs 25:17

Maar de dienstknecht met het ene talent begroef dat in de grond. Hij was bang dat hij het kwijt zou raken. Hij verdiende er geen talenten bij.

Matteüs 25:18, 25

Toen de man weer thuis kwam, vroeg hij zijn dienstknechten wat ze met hun talenten hadden gedaan.

Matteüs 25:19

De eerste dienstknecht bracht de man tien talenten. Daar was hij blij mee. Hij stelde de dienstknecht aan als leider over veel zaken en zei dat hij blij moest zijn.

Matteüs 25:20-21

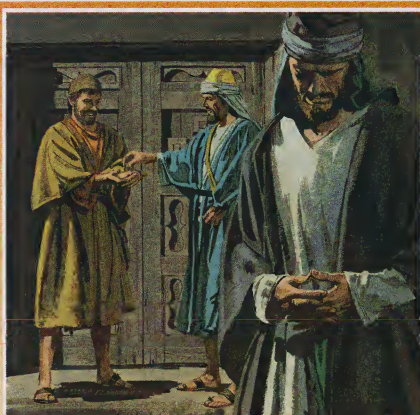
De tweede dienstknecht bracht de man vier talenten. Daar was hij ook blij mee. Hij stelde de dienstknecht ook aan als leider over veel zaken en zei dat hij blij moest zijn.

Matteüs 25:22-23

De derde dienstknecht gaf de man het talent terug dat hij begraven had. De man was niet tevreden over de derde dienstknecht. Hij zei dat die dienstknecht lui was en dat hij hard had moeten werken om meer talenten te verdienen.

Matteüs 25:24-27

De man nam de derde dienstknecht het talent af en gaf het aan de eerste dienstknecht. Daarna stuurde hij de luie dienstknecht weg. De man van dit verhaal is Jezus en Hij zal beoordelen hoe zijn discipelen de gaven hebben gebruikt die zij hebben gekregen.

Matteüs 25:28-30

De doop

Wist je dat ouderling Robert D. Hales als jongen in de staat New York woonde maar de zomer altijd doorbracht op de boerderij van familie in Utah? Hij leerde hooi in balen verpakken, paardrijden en voor de schapen en koeien zorgen. Hier leert hij ons het belang en de betekenis van de doop.

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bij de doop sluiten we een verbond met onze hemelse Vader dat we bereid zijn in zijn koninkrijk te komen en vanaf die tijd zijn geboden te onderhouden, zelfs ondanks het feit dat we nog steeds in de wereld leven.

Het koninkrijk van God binnengaan is zo belangrijk dat Jezus zich heeft laten dopen om ons te laten zien 'hoe smal het pad en hoe eng de poort is, waardoor [wij] moeten binnengaan' (2 Nephi 31:9). 'Ondanks zijn heiligheid toont Hij de kinderen der mensen, dat Hij in zijn sterfelijke staat Zich voor de Vader vernedert, en voor de Vader getuigt, dat Hij Hem wil gehoorzamen door het onderhouden van zijn geboden' (2 Nephi 31:7).

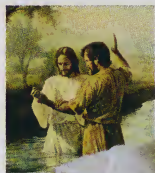
Hij heeft ieder van ons het voorbeeld gegeven dat we ons voor onze hemelse Vader moeten vernederen. Wij worden allemaal uitgenodigd om het doopwater in te gaan. Hij heeft zich laten dopen om tot zijn Vader te getuigen dat Hij gehoorzaam zijn geboden zou onderhouden. Hij heeft zich laten dopen om ons te laten zien dat we de gave van de Heilige Geest moeten ontvangen. (Zie 2 Nephi 31:4-9.)

Als wij ons laten dopen, nemen we de heilige naam van Jezus Christus op ons. Zijn naam op ons nemen is een van de belangrijkste gebeurtenissen in ons leven.

Elke week beloven we in de avondmaalsdienst als we ons doopverbond hernieuwen dat we het verlossende offer van onze Heiland zullen gedenken. We beloven dat we zullen doen wat de Heiland gedaan heeft — onze Vader gehoorzamen en altijd zijn geboden onderhouden. De zegening die we daarvoor terugkrijgen is dat we zijn Geest altijd bij ons zullen hebben.

Ik ben dankbaar voor mijn doop en bevestiging als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik ben dankbaar voor de geestelijke kracht en de leiding die ik mijn hele leven door de gave van de Heilige Geest heb gekregen. ●

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2000.

RECHTS: FOTOGRAFIE: WES TAYLOR, GEPOSEERD DOOR MODELEEN, INZET: GREG OLSEN, JOHANNES DE DOOPER DOOR JESUS CHRISTUS, © GREG OLSEN, UIT DE VERZAMELING VISIONS OF FAITH DOOR WILL POND PRESS, INC., VENICE (FLORIDA) / ACHTERGROND: FOTOGRAFIE: LONGJIN LONGZENA

Een dag om nooit te vergeten

Na de spannende periode waarin men naar de voltooiing van de nieuwe tempel in Zoetermeer had uitgekeken en de twee geweldige weken waarin tienduizenden mensen dat bijzondere gebouw hebben bezocht, was 8 september 2002 de grote dag waar duizenden leden naar hadden uitgezien: de dag waarop een profeet van de Heer de tempel zou inwijden, en door de macht van het priesterschap een mooi gebouw tot een waar Huis des Heren zou maken.

Een uniek gebouw is het in veel opzichten. Het enige gebouw in de Benelux waar een huwelijk voor tijd en eeuwigheid kan worden gesloten, en waar de heilbrengende verordeningen ten behoeve van onze overleden voorouders kunnen worden verricht. Onder de 114 tempels in de wereld is het de enige die enkele meters onder de zeespiegel is gebouwd, die niet alleen over een ondergrondse parkeergarage maar ook over een fietsenstalling beschikt, en een van de weinige waarvan je de hoofdingang bereikt via een brug over een vijver.

GROTE BELANGSTELLING

Al meer dan anderhalf uur voor de eerste inwijdingsdienst stonden heel wat leden bij de ingang en de zuidoostelijke hoek van de tempel te wachten. Verheugd zagen ze president Gordon B. Hinckley arriveren, verge-

FOTO HENK HEINCKJES

Het koor voor de hoeksteenceremonie oefent nog even voordat de inwijding van de tempel begint.

zeld door zuster Marjorie Hinckley en een dochter, twee gebiedspresidenten en hun echtgenotes. President Hinckley begroette de vele leden opgewekt en begaf zich naar de tempel om zich op de inwijding voor te bereiden.

Dat er twee gebiedspresidenten waren gekomen, had te maken met een nieuwe indeling van Europa die op 1 juli van kracht was geworden. Toen de tempel werd gebouwd, maakte

Nederland deel uit van het gebied Europa-Midden, maar ten tijde van de inwijding behoorde dit land tot het gebied Europa-West. Daarom waren zowel president D. Lee Tobler van het gebied Europa-Midden als president Harold G. Hillam van het gebied Europa-West bij de inwijding aanwezig.

VIER INWIJDINGSDIENSTEN

Om negen uur begon de eerste inwijdingsdienst. In de tempel zaten bijna 800 leden uit de ringen Rotterdam en Den Haag; in de kerkgebouwen te Rotterdam en Den Haag volgde nog een aantal leden de dienst via een satellietverbinding. Na de openingslofzang kwam president Hinckley naar buiten om de hoeksteen te voegen, ondanks een flinke regenbui nog steeds gadedeslagen door een groot aantal belangstellende leden, genodigden die bij de bouw van de tempel betrokken zijn geweest en nieuwsgierige buurtbewoners. Kinderen die bij de plechtigheid aanwezig waren, werden door president Hinckley uitgenodigd om hem te assisteren.

FOTO SAKUJACI, PRODUKTOR, GEBRUIKT MET TOESTEMMING VAN GEBIEDSPRESIDENTE

Zuster Hinckley op weg naar de tempel, ondersteund door haar dochter.

President Hinckley wordt enthousiast begroet door de leden die bij de tempel staan te wachten.

Na de ceremonie begaf hij zich weer naar de celestiale zaal van de tempel, waar de dienst werd voortgezet met toespraken, lofzangen en het inwijdingsgebed.

Om half twaalf begon de tweede inwijdingsdienst. De tempel werd nu grotendeels gevuld door leden uit de ring Antwerpen, en opnieuw was er een groep leden uit de ring Den Haag. Ook deze dienst werd in de celestiale zaal gehouden, kon in andere ruimten in de tempel worden gevolgd door middel van een gesloten televisiecircuit en in twee kerkgebouwen via een satellietverbinding. President Hinckley uitte zijn liefde voor de leden en moedigde hen aan regelmatig de tempel te bezoeken.

Geraakt door zijn woorden en die van andere sprekers, bleven veel leden na de dienst nog een tijdje in de buurt van de tempel om na te praten in de septemberzon.

De derde inwijdingsdienst werd in het Frans vertolkt, en werd hoofdzakelijk door leden uit de ring Brussel bezocht, afkomstig uit het Franstalige deel van België en een klein gedeelte

van Noord-Frankrijk. Van de aanstaande gebruikers van de nieuwe tempel hadden zij de langste reis gemaakt. De middag was al ver gevorderd toen ze de tempel verlieten om plaats te maken voor de leden uit de ring Apeldoorn en een laatste groep leden uit de ring Den Haag.

Om half vijf begon de vierde en laatste inwijdingsdienst. President Hinckley nam ruimschoots de tijd om verschillende voor deze dienst genodigden hun getuigenis te laten geven. Zelf sprak hij als laatste en riep de leden op om te bedenken wat het belangrijkste is in dit leven en om het heilige werk te verrichten waarvoor de tempels zijn gebouwd. Nadat voor de vierde maal het inwijdingsgebed was uitgesproken en de imposante Hosanna-lofzang was gezongen, waren velen zo onder de indruk dat ze nog lange tijd buiten na bleven praten.

Toen president en zuster Hinckley naar buiten kwamen om op weg te gaan naar Oost-Europa, werden ze enthousiast begroet door de honderden leden die er nog stonden. Ook een bus met leden uit Groningen werd geestdriftig uitgezwaaid door de vele leden die nog wat langer waren gebleven. Het kostte moeite om, al was het maar voor een tijdje, afscheid te nemen van de tempel waarnaar we zo lang hadden uitgezien en waarvan de inwijding zo'n bijzondere gebeurtenis was geweest. □

Frans Heijdemann

De hoeksteenceremonie: hartverwarmend ondanks de regen

Van de plechtigheden bij de inwijding van de Den Haag-tempel op 8 september 2002 heeft de hoeksteenceremonie de meeste aandacht getrokken, dankzij het feit dat deze buiten plaatsvond. De aanwezigen in de tempel hebben de plechtigheid, die deel uitmaakte van de eerste inwijdingsdienst, via een camera kunnen volgen. Nog eens honderden belangstellenden stonden buiten en volgden de hoeksteenceremonie daar.

Voor de ceremonie gaf president Hinckley enige uitleg over het gebruik van hoekstenen vanouds. Het waren extra zware stenen die in een geul werden geplaatst en die een gebouw stevigheid verleenden. Ze werden meestal ook op de noordoosthoek, de zuidoosthoek, de zuidwesthoek en de noordwesthoek van de tempel gezet. De oudste nog bestaande mormoonse tempels, waaronder de Kirtland-, de St. George-, de Mantiën- en de Salt Lake-tempel, zijn op die manier gebouwd en staan er nog steeds.

DE SYMBOLIEK VAN DE HOEKSTEEN

Hoekstenen hebben ook een symbolische betekenis. Zo schreef de apostel Paulus in zijn brief aan de Efe-

President Hinckley begint met het voegen van de hoeksteen.

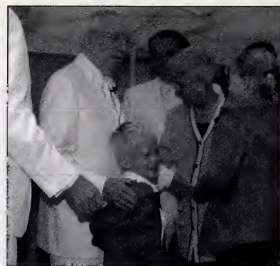
ziërs: 'Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest.' (Efeziërs 2:19-22).

Nu er voor nieuwe tempels gewa-pend beton wordt gebruikt, is de bouwwijze wel anders, maar de symboliek van de hoeksteen wordt zo goed gehandhaafd, om ons eraan te herinneren wiens huis de tempel is en wiens kerk de kerk is, met apostelen en profeten als fundament en Jezus Christus als hoeksteen. Elke keer als de leden het huis des Heren naderen en naar de hoeksteen (bij de hoek links van de hoofdingang) kijken, worden ze eraan herinnerd dat Jezus Christus de voornaamste hoeksteen van zijn kerk is, en dat die kerk gebouwd is op een fundament van apostelen en profeten.

TIENTALLEN 'METSelaars' IN ACTIE

'We zijn geen bedreven metselaars', zei president Hinckley bescheiden – hij heeft inmiddels toch al ervaring met meer dan vijftig tempels –, 'maar we doen ons best.' Hij ging naar de hoeksteen om cement in de voegen te smeren, maar toen hij buiten kwam barstte er, als bewijs van de wisselvalligheid van het Nederlandse weer, opeens een stortbui los. 'Wat regent het toch in Nederland!', zei president Hinckley.

Onder inderhaast te voorschijn gehaalde paraplu's zochten koorleden en omstanders bescherming tegen het overvloedige hemelwater. Een jongerenkoor uit de ring Den Haag, aangevuld met jongeren uit andere ringen en enkele ouderen, zong onder leiding van Greta van der Grift, 'O volheid van zegen' (lofzang 3) in het Engels en 'Mijn Verlosser leeft' (lofzang 91) in het Nederlands. Ook het door Solveigh Erkamp bespeelde or-

Daniël en Mariëtte Klunder mogen helpen de hoeksteen te voegen. Achter hen: President Hinckley en zuster Tabler.

gel moest met paraplu's droog worden gehouden. De tekst van 'Mijn Verlosser leeft' is de vertaling van een gedicht van Gordon B. Hinckley dat in 1983, toen hij tweede raadgever van president Spencer W. Kimball was, in de *New Era* is gepubliceerd en vervolgens door verscheidene componisten op muziek gezet.

President Hinckley gaf de voorkeur aan een melodie 'die je makkelijk kunt zingen terwijl je de koeien melkt'; de melodie van ouderling G. Homer Durham, destijds lid van het Eerste Quorum van Zeventig, vond hij precies goed. Zo klokt het getui-

Met paraplu's proberen de leden van het koor zich tegen een plotselinge regenbui te beschermen.

De kinderen die president Hinckley mochten assisteren tijdens de hoeksteencereemonie.

genis van de Heiland van de president van de kerk, op muziek gezet door een van de Zeventig, bij een huis des Heren dat mede dankzij deze president is gebouwd en door hem zelf werd ingewijd.

Nadat president Hinckley zelf wat cement op de hoeksteen had aangebracht, nodigde hij kinderen uit om hem te helpen, en vervolgens nog andere omstanders. Zo hebben 'met-selaars' van alle leeftijden geholpen om de laatste hand te leggen aan de tempel, op de dag dat die werd ingewijd. □

Frans Heijdemann, met dank aan O. Jay en Jeanette Call, Maureen en Scot Proctor en Coen Heijdemann.

.....

Sprekers en muziek inspireren de leden bij tempelinwijding

Wat een geweldige dag is dit voor het werk van de Heer in de lage landen', zie president Gordon B. Hinckley bij de inwijding van de Den

Haag-tempel. 'Geen enkel volk in de geschiedenis van de mensheid heeft zo'n grote verantwoordelijkheid op zijn schouders genomen voor allen die ons zijn voorgegaan.' Getrouwe leden uit Nederland, België en Noord-Frankrijk luisterden in de tempel en twee kerkgebouwen naar de woorden van president Hinckley en andere sprekers. Ook de met grote toewijding voorbereide koormuziek was inspirerend.

Aan het begin van de eerste inwijdingsdienst zong een koor uit de ring Rotterdam 'Kom, o Gij Vredevorst', onder leiding van Margriet Noot en begeleid door de organist Marco Dubbeld. Na de hoeksteencereemonie zong het koor de *Song of Praise*, die begint met de woorden:

Op deze dag van grote blijdschap, Heer, prijzen wij uw heilige naam; in dit heilige huis van aanbidding verkondigen wij luid uw eer en faam! Helder en klaar klinkt onze stem in lofzangen van verrukking aan onze Maker, Heer en Koning! (Vertaling uit de *Liahona* van januari 2001, blz. 77.)

Ouderling Tobler, president van het gebied Europa-Midden, zei hierover: 'Wij eren in deze lofzang zowel onze hemelse Vader als Jezus Christus. Hopelijk denken we eraan dat het ook voor ons mogelijk is om verhoging te bereiken. Volgens de Schriften heeft de Vader alles vanaf het begin van de wereld tot het einde gezien; zeker zag Hij ook de vele tempels, over de hele wereld verspreid, ook deze in Zoetermeer – een tempel voor levenden en voor doden.'

Hij sprak ook over zijn overgrootvader, Jakob Tobler, die in 1850 in Zwitserland lid van de kerk was geworden en vervolgens naar St. George (Utah) was geëmigreerd. Iemand vroeg Jakob eens waarom hij Zwitserland had achtergelaten. Hij zei: 'Toen ik had ontdekt dat het ware evangelie er was, en dat er levende profeten en apostelen waren, zou ik daarvoor naar elke plek, waar dan ook ter wereld, zijn gereisd.'

Ouderling Hillam, president van het gebied Europa-West, sprak over de reformatie, die in de zestiende en zeventiende eeuw vooral in Nederland grote invloed heeft gehad. Tussen de 50 000 en 100 000 mensen zijn als ketter ter dood gebracht. Het Nederlandse volk heeft dus veel overgehad voor de godsdienstvrijheid die er nu is.

EEN KRACHTIGE SPREKER

Ook bij de tweede inwijdingsdienst sprak president Hinckley met kracht

en gezag. Zijn optreden herinnerde sommige leden aan de film *Vensters des hemels*, waarin president Snow als een vermoeide grijsaard de tabernakel te St. George binnenstroomt en dan, wanneer hij geïnspireerd wordt tot de boodschap die hij de leden moet brengen, met krachtige stem predikt en vervolgens enthousiast op reis gaat om meer mensen die boodschap te verkondigen. President Hinckley moedigde de leden aan om de tempel regelmatig te bezoeken.

Een koor uit de ring Antwerpen, geleid door Johan Jonckheer en begeleid door Gerardina Debaene, zong 'Hoop op der bergen kruin' (lofzang 5), *God so loved the World* en *The Lord's Prayer* (het 'Onze Vader'), op een wijze die de aanwezigen inspireerde. President Hulleman en zijn vrouw vertelden over hun roeping als tempelpresident en mater, de maand daarvoor, en hun gevoelens van eerbied toen ze voor het eerst samen in de tempel waren en de verschillende ruimtes in dat heilige gebouw bekeken.

De derde inwijdingsdienst werd in het Frans vertolkt, en werd hoofdzakelijk door leden uit de ring Brussel bezocht, de enige Franstalige ring in het tempeldistrict van de Den Haag-tempel. Peter Jansen, eerste raadgever van de tempelpresident, en zijn vrouw, Ina Jansen, assistente van de mater, gaven hun toespraken in het Engels en werden in het Frans vertolkt. Een koor uit de ring Brussel

zong 'De morgen daagt' en 'Gij zijt groot' in het Frans en *God so loved the world* ('Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft', Johannes 3:16) in het Engels. President Hinckley spoorde de leden aan om de geboden na te leven en getrouw te blijven. Evenals de andere inwijdingsdiensten werd deze dienst op indrukwekkende wijze besloten met het inwijdingsgebed, de hosannakreet, de Hosanna-lofzang en een slotgebed. Na deze dienst zei president Hinckley nog: 'We hebben vandaag wel veel talen gehoord!'

BIJZONDERE GASTEN

Niet alleen uit het tempeldistrict waren leden naar de inwijdingsdiensten gekomen. Ook tientallen teruggekeerde zendelingen en anderen die ooit in Nederland of België hadden gewoond of gewerkt, namen deel aan de inwijding. Bij de vierde dienst waren drie voormalige zendingspresidenten, de broeders Van Dam, Van Rij en Hoole, met hun echtgenotes aanwezig. Op uitnodiging van president Hinckley gaven de broeders Van Dam en Van Rij hun getuigenis en vertelden ze over hun voorouders, die zich grote offers hadden getroost om met de pioniers naar de Salt Lakevallei te gaan. Broeder Hoole vertelde hoe hij als jongeman bij de kerk was gekomen nadat hij voor een activiteit met de leden was uitgenodigd. Broeder Willem Vernes, tweede raad-

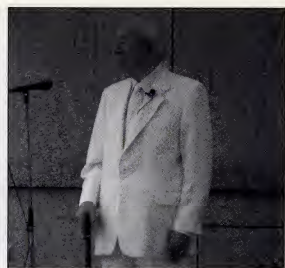

FOTO: HENK HEINRICHS

President Hinckley spreekt bij de hoeksteen van de tempel.

gever in het tempelpresidium, en zuster Vernes, assistente van de mater, gaven hun getuigenis over de tempel. Ook ouderling Hillam en ouderling Tobler spraken over het belang van tempelwerk. President Hillam vertelde dat zijn zoon in Nederland op zending was geweest en er altijd met groot enthousiasme over sprak.

De muziek in de laatste inwijdingsdienst werd verzorgd door een koor van leden uit de ring Apeldoorn, aangevuld met leden uit de ring Den Haag, met Frans Heijdemann als dirigent en Jan Linggen als organist. Ze zongen 'Uw dienst is zoet' (lofzang 103), *Song of Praise*, 'Tempels op de berg des Heren' (lofzang 187) en, evenals de andere koren, de Hosanna-lofzang.

President Hinckley was de laatste spreker. Hij vertelde dat hij jaren geleden had kennisgemaakt met een multimiljonair, een van de rijksten der aarde. Nadat ze vriendschap hadden gesloten, had hij hem gevraagd: 'Je kunt je alles veroorloven wat in deze wereld te koop is, maar heb je ook gedacht aan wat er na dit leven komt? Je kunt je geld niet meenemen.' Een aantal maanden later was

De wachtruimte bij de ingang van de tempel was een van de lokalen waar de leden de inwijdingsdiensten via een televisiescherm konden volgen.

hij bij de begrafenis van die man geweest. Hij had niets mee te nemen, want hij had geen verbonden met onze hemelse Vader gesloten.

President Hinckley moedigde de leden aan hun verbonden na te leven en het belangrijke werk voor de overledenen in de tempel te doen. Tot slot gaf hij zijn zegen als profeet: 'Als u

voortgaat in geloof en getrouw blijft, zal er altijd voedsel op uw tafel zijn, kleding voor uw lichaam en een dak boven uw hoofd. Ik bid dat er vrede in uw huis zal zijn en vrede in het land.' □

Met dank aan Greta van der Grift, Barbara Kloosterboer, Coen Heijdemann en Jean Huysmans.

Inwijdingsgebed van de Den Haag-tempel

Het volgende gebed is door president Gordon B. Hinckley uitgesproken bij de inwijding van de Den Haag-tempel op zondag 8 september 2002.

Almachtige God, God van onze vaders, wij komen in plechtig gebed voor uw aangezicht in de naam van uw geliefde Zoon, Jezus Christus, de Verlosser van de wereld.

Ons hart is vol dankbaarheid. Wij danken U dat U deze bedeling hebt ingezet en het gordijn hebt opengedaan, en U zelf en uw Zoon aan de jonge Joseph hebt geopenbaard om een nieuwe en heerlijke evangeliebedeling in te luiden, de bedeling van de volheid der tijden. Wij danken U

voor de herstelling van het priesterschap met al zijn sleutels en bevoegdheid. Wij danken U voor het getuigenis van het Boek van Mormon, een getuige van de goddelijkheid van uw geliefde Zoon. Wij danken U voor hen die in vroeger jaren naar dit land zijn gekomen om uw eeuwig evangelie te verkondigen, en voor de gelovigen die het door de generaties heen hebben aangenomen, ernaar hebben geleefd en ernaar hebben gestreefd uw werk in kracht te laten toenemen. De getrouwen in dit land hebben zoveel gegeven voor hun getuigenis van uw goddelijk werk. Zegen ons dat wij altijd zullen bedenken wie ons zijn

voorgegaan, en zegen de gelovigen die nu voor uw aangezicht wandelen. Dierbare Vader, wij smeken U dat deze inwijdingsdag een nieuw tijdperk in dit geweldige land mag inluiden. Raak het hart en het verstand van dit volk aan. Leid hen weg van de zaken van de wereld en breng hen tot een nieuw verlangen naar kennis van U en goddelijke, eeuwige zaken. Spreek tot hun hart en laat hen op zoek gaan naar de eeuwige waarheid, die alleen van U afkomstig is.

Zegen wie geroepen zijn om het evangelie aan deze natie te verkondigen, dat zij door uw Heilige Geest geleid mogen worden naar wie hun boodschap zullen aanvaarden. Moge uw werk weelderig bloeien in deze natie en in alle landen van Europa. Deze mensen zijn uw zoons en dochters. Dit zijn uw kinderen. Wij bidden dat U uw omhullende arm wilt uitstrekken om hen met de waarheden van uw eeuwig evangelie te omsluiten. Mogen er in toenemende mate sterke leiders opstaan, zodat uw werk en koninkrijk zullen groeien en beantwoorden aan het doel waarvoor U ze hebt hersteld.

Dierbare Vader, wij verheffen onze stem in gebed voor de jeugd van de heiligen in de lage landen. Behoed hen voor de tegenstander. Geef hun inzicht in hun goddelijk geboorterecht als zoon of dochter van God. Zegen hen zodat zij deugd zullen koesteren, zich van de schunnige kwaden van de wereld zullen afwenden en

volgens uw patroon zullen leven. Wij danken U nu voor dit prachtige, heilige huis. Wij hebben er zolang op gewacht. Ons hart richt zich met innige dankbaarheid tot U.

En nu, met het gezag van het goddelijk priesterschap dat U op de aarde hebt hersteld, en in de naam van Jezus Christus, uw goddelijke Zoon en onze Verlosser, wijden wij deze tempel in, de Den Haag-tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland, en wijden hem toe aan U en Hem. Wij wijden de grond waarop hij staat met de mooie begroeiing. Wij wijden het bouwwerk in vanaf het fundament tot aan het standbeeld van Moroni dat zijn toren kroont. Wij wijden de muren en de ramen in vanaf het fundament tot aan het dak. Wij wijden het interieur in, de doopruimte, de begiftigingszalen, de prachtige celestiale zaal, de verzegelkamers en hun heilige altaren, en elke kamer, ruimte en voorziening die zich hierin bevindt. Samen vormen zij het huis van de Heer dat uw dankbare volk U met heiligheid aanbiedt.

Wilt U het aanvaarden. Moge het U behagen.

Moge uw Heilige Geest hier voortdurend verblijven. Moge Hij het hart en het verstand van allen die binnen deze muren komen, aanraken. Wij wijden dit heilige gebouw in voor het werk dat U wilt laten volbrengen voor het welzijn van zowel de levenden als de doden.

Mogen allen die daaraan deelnemen, met schone handen en een rein hart komen. Moge hun verstand verlicht worden tot begrip van eeuwige zaken. Moge hier veel belangrijk en noodzakelijk werk worden volbracht voor het welzijn van de levenden en ook voor hen die door de sluier des doods zijn gegaan. Mogen de geslachten met elkaar verbonden worden zodat de zegeningen van de eeuwige verhoging open zullen staan voor zowel de levenden als de doden.

Schenk ons meer begrip, dierbare Vader, van uw eeuwige plan van geluk voor uw kinderen. Vergroot onze kennis van uw wegen en uw doeleinden bij het tot stand brengen van de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens.

Moge dit heilige huis van U door uw macht worden bewaard voor storm en tumult en voor welke vorm van schennis dan ook. Moge het altijd een heilige plek zijn, uw gewijde heiligdom. Mogen uw heiligen het in ere houden en het met liefde, waardering en dankbaarheid bezien.

Wij bidden voor wie het werk hier zullen leiden, voor het tempelpresidium, de mater en haar assistentes, en alle tempelwerkers. Wij bidden voor wie de goddelijke verzegelbevoegdheid zullen gebruiken waardoor families voor tijd en alle eeuwigheid worden verbonden. Wij bidden voor allen die op wat voor manier ook zullen dienen. En we bidden in het bijzonder voor wie dit gebouw als bezoe-

ker betreden, dat zij zich zullen verheugen in die gelegenheid, dat zij zich bij het overdenken van de eeuwige gevolgen van wat zij doen zachter van aard zullen worden, en dat zij zich hun hele leven terdege bewust zijn van de verbonden die zij in uw huis sluiten.

Heilige Vader, wij bidden voor uw werk overal ter wereld. Zegen allen die als boodschapper van eeuwige waarheid onder de naties werkzaam zijn. Zegen allen die uw werk in welke hoedanigheid ook uitvoeren. Zegen en begunstig de getrouwe heiligen die hun tiende en gaven betalen zodat uw werk voorwaarts kan gaan. Zegen hen die in uw kerk en koninkrijk presidieren, en schenk hun kracht en het vermogen om door te gaan.

We bidden voor deze natie dat er vrede onder het volk zal heersen. We bidden dat er altijd vrijheid in het land zal zijn. Wij bidden dat haar inwoners altijd reden zullen hebben om dankbaar voor hun geboorteland te zijn. Nu, geliefde Vader, verlangen wij naar uw vergeving voor begane zonden en naar kracht om onze zwaktes te overwinnen. Geve dat we dichterbij U zullen leven. Laat de kennis van goddelijke zaken ons verstand met licht en begrip overspoelen. Mogen wij tot U opzien en leven.

Om die zegeningen bidden wij nederig met een dankbaar hart in de naam van uw geliefde Zoon, onze Heer, onze Heiland, onze Verlosser, Jezus Christus. Amen. □

IN HET ZENDINGSVELD

■ BELGIË

Miriam Orto
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ CANADA

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary, Alberta T2H 0W3
Canada

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd.
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ DUITSLAND

Willy Muntinga-Decker
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Paul Gerrits
Joey Hooyenga
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Mark van der Donk
Daniël Vels
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Daniël Hansens
Jelle Hofstee
Mark Kleijweg
Micha Vermeer
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds,
Yorkshire,
LS18 5AZ, Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management Company
6 Oulsam Drove
Felwell, Norfolk IP26 4EL
Engeland

■ GRIEKENLAND

Richard Slegers
Jasper Roelofsen
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
145 63 Kifissia, Athene
Griekenland

■ PORTUGAL

Carla Fariq
Portugal Porto Mission
Rua de Amalia Luazes 23 sala 7
4200-052 Porto, Portugal

■ VENEZUELA

Daniël Westra
Venezuela Caracas Mission
50 East North Temple Street
Salt Lake City
Utah 84150-001, USA

■ VERENIGDE STATEN

Robert Dalling
Nevada Las Vegas West Mission
7656 W Sahara Ave, Ste 140
Las Vegas NV 89117, USA

Raphael Gout
Jurgen Hoole
Utah Provo Mission
2500 N University Ave Ste 100
Provo, Utah 84604, USA

Heidi Dhondt
Kim van Veluwsen
Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City
Utah 84147-2110, USA

Lydia de Jong
Ezra Niessink
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish speaking Pocatello
Idaho Missio
1070 Hilene Road, Suite 320
Pocatello, Idaho 83201, USA

■ WEST-INDIË

Anthony Post
Efraïn Rosema
Geert Verhaegen
Bart van Wermeskerken
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932
Paramaribo, Suriname

Joachim Arts
Ruben Jongejan
Thomas Vlainic
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zendelingen

Naam: Rolf en Thea van der Put
Unit: Gouda (ring Rotterdam)
Zendingsgebied: Londen (Engeland)
Aanvang zending: 4 maart 2002

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een enveloppe of tussen kartonnetjes opsturen, niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen

Kies onder gebed teksten en leringen uit deze boodschap die voorzien in de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over eigen ervaringen met dit onderwerp en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

LV 38:30: 'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Ons is al jaren voorgehouden dat we ons op minstens vier terreinen moeten voorbereiden op de toekomst. Ten eerste, een goede opleiding. (...) Ten tweede, leef naar uw inkomen en bewaar een appeltje voor de dorst. (...) Ten derde, vermijd grote schulden. (...) Ten vierde, leg een voorraad voedsel en goederen aan.' ('Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen', *De Ster*, januari 1996, blz. 31–32.)

Het Eerste Presidium: 'De leden van de kerk kunnen een begin maken met hun voorraadvorming door het opslaan van datgene wat ze in leven zal houden (...).

'Sommige leden hebben niet genoeg geld of ruimte voor een voorraad, anderen wonen in een gebied waar de wet een jaarvoorraad voedsel verbiedt. Die leden bouwen zoveel mogelijk voorraad op als hun omstandigheden toelaten. Gezinnen die niet de middelen hebben om een voorraad van een jaar op te slaan,

kunnen beginnen met een voorraad voor een paar maanden. De leden behoren niet onbezonnen te zijn, niet in paniek te raken of extreme maatregelen te nemen. Met een zorgvuldige planning kunnen de meeste leden van de kerk, na verloop van tijd, financiële reserves opbouwen en een jaarvoorraad aan levensbehoeften opslaan.' (Brief van het Eerste Presidium, 20 januari 2002.)

President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium: 'Ik ben van mening dat wij, heiligen der laatste dagen, vanwege de kennis die we door openbaring hebben ontvangen, beter voorbereid zijn om de moeilijkheden van onze tijd onder ogen te zien dan welk ander volk dan ook. (...)

"Want zij, die verstandig zijn, en de

waarheid hebben ontvangen, en de Heilige Geest tot gids hebben genomen, (...) zullen niet worden nedergehouden en in het vuur geworpen, maar de dag doorstaan." [LV 45:57.]

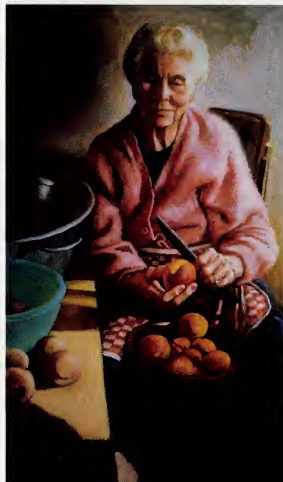
'(...) Ieder van ons die lid van de kerk is, heeft handen opgelegd gekregen en heeft, voor zover hij die door die verordening kan krijgen, de gave van de Heilige Geest ontvangen. (...) Als ik de Heilige Geest ontvangen heb en zijn aanwijzingen volg, bevind ik me onder diegenen die beschermd worden en door deze roerige tijden heen gelooft worden. En dat zal u ook gebeuren, en ieder die zijn aanwijzingen opvolgt.' ('Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezen', *De Ster*, januari 1982, blz. 1–6.)

President Brigham Young (1801–1877): 'Laten wij onze bezorgdheid richten op de heiliging van ons eigen hart, de reiniging van onze eigen gevoelens, onze voorbereiding op snel naderende gebeurtenissen. (...) Streef ernaar de Geest van Christus te hebben, opdat wij geduldig de tijd van de Heer mogen afwachten en ons mogen voorbereiden op de tijden die komen.' (*Deseret News*, 1 mei 1861, blz. 65.)

LV 6:34, 36: 'Vreest daarom niet, kleine kudde; laat aarde en hel tegen u samenspannen, want indien gij op mijn rots zijt gebouwd, kunnen zij u niet overweldigen. (...) Blik tot Mij op bij iedere gedachte; twijfelt niet, vreest niet.'

■ **Wat kunnen we doen om de toekomst vol geloof en verwachting tegemoet te zien?**

■ **Wat zou ons ervan kunnen weerhouden op materieel en geestelijk gebied alles te doen wat we kunnen om ons voor te bereiden?** ■

Tot de eindden der

RICHARD M. ROMNEY

'God (...) schouwt tot de eindden der aarde, wat onder de ganse bemel is, ziet Hij' (Job 28:23-24).

Ga naar Argentinië. Ga vervolgens naar het zuiden. Blijf doorgaan. Blijf doorgaan. Als u bij de Straat van Magallanes bent aangekomen en er is geen land meer, steek dan het water over naar Vuurland. Blijf doorgaan. Als u aan de andere kant van het eiland bent gekomen, stop dan. Nu bent u in Ushuaia, wat te boek staat als de zuidelijkste stad in de hele wereld. Hij ligt zo ver in het zuiden dat de inwoners hem in

de wandelgangen 'het einde van de wereld' noemen.

Deze plek met gletsjers, waar grillige bergkammen de zee in lopen, heeft twee tot drie maanden per jaar prettig lange dagen. De rest van het jaar is het er koud, stormachtig en donker.

Ushuaia is waarschijnlijk niet de eerste plek die u als thuis voor jonge heiligen der laatste dagen in gedachten zou hebben.

aarde

De gezamenlijke band van het evangelie heeft Susana Martínez en Rubén Morresi en hun gezinnen (boven) samengebracht in een liefhebbende combinatie, inclusief (onder, vlnr) Ximena, Micaela en Gonzalo Martínez, en Manuel en Micaela Morresi.

Matias, Patricia en Paola Quiroga (onder, vlnr) hebben het geluk gevonden in de kerk, terwijl velen van hun leeftijdgenoten in hun afgelegen woonplaats zich hebben overgegeven aan drugs en ander destructief gedrag.

Maar de kerk is hier actief en bloeiend. En jonge heiligen der laatste dagen in Ushuaia weten dat zij deel uitmaken van de vervulling van de profetie dat het evangelie zal 'voortgaan naar de einden der aarde' (IV 65:2).

Een man zoeken voor haar moeder

Denk eens na over het verhaal van Ximena Martínez. Enkele jaren geleden woonden Ximena, haar zus Micaela en haar broer Gonzalo bij hun gescheiden moeder in Buenos Aires. Ximena was toen vijftien. Het was haar taak om voor de tuin te zorgen. 'Maar ik had die verwaarloosd', legt ze uit. 'Daniel Garrido, een vriendelijke overbuurman, bood zijn hulp aan. Enkele dagen later kwam hij, vergezeld van de voltijdzendingen. Ze werkten hard en maakten alles mooi. Maar dat was nog maar het begin. Daniel en

zijn vrouw, Elisabet, bleven trouwe vrienden, en de zendingen boden aan om ons te vertellen over de herstelling van het evangelie. Hoe konden we daar nou nee op zeggen?'

Dat was het begin van een reis naar begrip. Na de zendingenlessen liet Ximena's moeder zich dopen. De kinderen volgden al gauw haar voorbeeld. 'Ik besloot mijn leven te veranderen, om de vrijheid te krijgen die alleen Christus kan verschaffen', vervolgt Ximena. 'Ik wilde steeds meer het evangelie naleven. Maar er ontbrak iets — we hadden een vader nodig en we wilden ons in de tempel laten verzegelen.

'Op een dag praatte ik op een dansavond van de kerk met een vriend, Martín Morresi. Hij vertelde dat zijn vader weduwnaar was. Ik maakte een grapje en zei: "Nou, mijn moeder heeft een man nodig! We zouden ze kennis moeten laten maken." We hadden

GROTE VREUGDE IN MIJN HART

In een gebied dat zo afgelegen is als Ushuaia kan het leven erg eenzaam lijken. Sommige jongeren geven zich dan over aan drank, drugs of onzedelijk gedrag, en vervallen uiteindelijk tot wanhoop. Jongeren in de kerk hebben echter geluk gevonden in het volgen van de raad van hun Vader in de hemel. Luister maar eens naar drie leden van de familie Quiroga, die zich twee jaar geleden hebben laten dopen:

‘Ik ben erg gelukkig nu ik lid van de kerk ben’, zegt Matías (14). ‘Diep van binnen heb ik het gevoel dat ik echt in de ware kerk ben, dat mijn hemelse Vader me voortdurend helpt. Ik heb als nieuw lid veel geleerd. Mijn leerkrachten hebben me veel

geleerd, en de leden zijn erg aardig voor me geweest.’

Zijn zus, Patricia (18), is het daarmee eens. ‘Nu ik een heilige der laatste dagen ben, is mijn leven in alle opzichten veranderd’, zegt ze. ‘Ik heb altijd in God geloofd, maar ik heb zijn aanwezigheid nooit zo gevoeld als in de kerk. Ik vind het heerlijk in de jongevrouwen en werk met plezier aan mijn Persoonlijke vooruitgang.’

‘Voordat ik me liet dopen, vroeg ik in gebed of dat een goede keuze was’, zegt Paola (16). ‘Ik had een sterk gevoel van vreugde in mijn hart. Daarna liet ik me dopen en voelde de Geest in me wonen. Ik weet dat dit de ware kerk is. Ik twijfel er niet aan. Ik voel me gelukkig als ik het goede doe.’

echter een probleem: zijn vader woonde 3200 kilometer ver weg.

‘Ik begon mijn moeder te plagen dat ik een man voor haar had gevonden. En toen vertelde Martín me tijdens een repetitie van het ringkoor: “Mijn vader komt naar Buenos Aires en wil je moeder uit eren nemen!” Ik was stomverbaasd, en mijn moeders reactie zal ik helemaal maar niet vertellen. Maar ze stemde toe. Martín vergezeldde zijn vader, Rubén, en ik vergezeldde mijn moeder, Susana,

en we hadden een heerlijke avond. Rubén Morresi was attent en respectvol. Ik zag dat hij oprecht en trouw was, een man Gods.’

Drie en een halve maand later trouwden Rubén en Susana in de Buenos Aires-tempel (Argentinië). Ximena, Micaela en Gonzalo Martínez werden aan hen verzegeld en verhuisden met hen naar Ushuaia, waar ze de nieuwe broer en zussen van Manuel en Micaela Morresi werden. (Drie oudere kinderen waren al het huis uit.)

EEN LICHTSTRAAL

De families Morresi, Martínez en Quiroga zijn niet de enige in Ushuaia met meerdere tieners. De familie Cabanillas heeft vier tieners met een sterk getuigenis.

'Ik ben al sinds mijn achtste lid van de kerk', zegt Florencia Cabanillas (14). 'Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat de Schriften het woord van God zijn. Ik weet ook dat Joseph Smith een profeet was. Ik ben erg blij dat ik het evangelie heb en dat we ons doel bereikt hebben om ons als gezin in de tempel te laten verzegelen.'

'Ik weet dat we een profeet, ziener en openbaarder hebben en dat hij openbaring van God krijgt', zegt Andrea (15). 'Ik weet dat het Boek van Mormon een wonder is, dat het vertaald is in een moeilijke tijd. Joseph Smith bad met groot geloof en kreeg antwoorden.'

'Niet zo lang geleden mocht ik in de zondagsschool lesgeven over het Boek van Mormon', zegt Estefania (17). 'Ik moest er de Schriften voor onderzoeken, en toen ik dat deed, stelde ik me voor dat ik daar zelf was. Ik zal nooit vergeten hoe Mormon zich voelde toen hij de vernietiging van de Nephieten zag. Ik zal nooit de getuigenissen van de profeten vergeten. Als je de Schriften nog niet onderzocht hebt, stel ik voor dat je vandaag begint!'

Sabrina (18) herinnert zich dat de zendelingzusters bij hun gezinsavond waren toen ze tien jaar was. 'Ze leerden me eenvoudig maar duidelijk dat God waarheid openbaart door gebed', zegt ze. 'Ze zeiden dat ik moest knielen en onze hemelse Vader nederig vragen om me een getuigenis te geven. "Ik? Knielen?" dacht ik. Enkele dagen later wilde mama met mijn zussen en mij gaan wandelen. Hoewel de zon scheen en ik met ze mee wilde, hield iets me tegen. Ik wist dat het de beste tijd was om te bidden. In de eetkamer knielde ik. Ik smeekte mijn hemelse Vader om me te laten weten of het Boek van Mormon waar was. Ik vroeg Hem of de beginselen waar in de kerk in werd onderwezen, waar waren. Er gingen vijf minuten voorbij. Na mijn gebed bleef ik op mijn knieën zitten. Plotseling werd mijn gezicht door een lichtstraal verlicht. Dat begreep ik niet, want het huis was donker. Maar er was een klein raam in de keuken met een gordijn ervoor, en daar kwam het licht vandaan.'

'Ik was zo blij. Ik beseftte dat mijn Vader mijn gebed op die manier verhoord had. Nu heb ik een getuigenis van al die dingen en weet ik dat ze waar zijn. Ik weet dat er heel veel kracht schuilt in het gebed.'

'Nu woon ik aan het eind van de wereld', zegt Ximena. 'Ik werk uit alle macht aan de groei van Zion hier. Ik weet dat het koninkrijk van de Heer zich tot de vier einden der aarde zal uitstrekken, en daarom heeft Hij ons naar een van die uiteinden geleid.'

Als je om iemand geeft, vertel je hem over het evangelie

Als je met de andere jongeren in Ushuaia praat, merk je dat ze grote liefde voor de kerk hebben, en voor de zegeningen die het evangelie ze biedt. Boris Zapata (12) zegt dat hij van het evangelie geleerd heeft, zoals Moroni heeft gezegd, om 'op een betere wereld [te] hopen' (Ether 12:4). Juan Frau (16) vertelt hoezeer hij het seminarie waardeert. 'Het is geweldig om elke dag de Schriften te kunnen bestuderen', zegt hij.

'Ik kreeg een kans om een van mijn

schoolvriendinnen, Elena Ayala, over het evangelie te vertellen', zegt Micaela Martínez (18). 'Toen ze zich liet dopen, was ik erg gelukkig. Als we weten dat Jezus Christus leeft, is het heerlijk om anderen daarover te vertellen.'

Hier, aan het einde der aarde, hebben de jongeren van Ushuaia het grote licht van het evangelie ontvangen. Ze vertellen elkaar er graag over, en ieder ander die het wil horen. ■

Florencia, Andrea,
Estefanía en
Sabrina

Cabanillas, en Boris
Zapata en Juan Frau
(onder, vlnr) maken ook
deel uit van de groep
jongeren van de kerk
in Ushuaia (links). Door
hun eenheid vinden ze
een toevluchtsoord in
hun woonplaats aan
het einde der aarde.

UITGEKOZEN HEM ALTIJD TE DIENEN

Ik had het gevoel dat het antwoord nee was, maar waarom zou de Heer niet willen dat ik op zending ging? Zou ik geen goede zendingeling zijn?

LORALEE BASSETT LEAVITT

Ik zat in de tempel te wachten op het dopen voor de doden, en ik was aan het bidden. Ik was twintig jaar en wilde weten: moest ik een voltijdzending vervullen? Ik had het gevoel dat het antwoord nee was, maar ik wilde het zeker weten.

Plotseling rilde ik van top tot teen, alsof er een emmer koud water over mee uitgestort was. *Nee* was het gevoel dat ik kreeg. Geen zending voor mij.

Hoewel ik wist dat er niet zo van jonge vrouwen verwacht wordt dat ze op zending gaan als van jonge mannen, was ik toch in de war. Waarom ontmoedigde de Geest mijn idee om op zending te gaan? Zou ik niet goed zijn in de verbreiding van het evangelie?

Toen enkele vriendinnen een zendingsoepoep kregen, vroeg ik me soms af wat mijn toekomst voor me in petto had. Mijn 21ste verjaardag kwam eraan en ik kon de gedachte niet bedwingen: 'Er is nog tijd om een gesprek te hebben en mijn zendingaanvraag in te dienen.'

Ik was in Engeland aan het studeren toen mijn ouders me belden. Ik hoorde mijn moeder huilen toen ze me het schokkende nieuws vertelde. Er was kanker bij haar gevonden.

Een maand later, toen ik voor de zomer naar de Verenigde Staten ging, verzwakte mama erg door de chemotherapie. Ik begon haar in het huishouden te helpen en leerde karweitjes doen en maaltijden klaarmaken. Ik

praatte ook urenlang met mama, uit angst dat ik haar zou kwijtraken. Ik kwam erachter dat een huishouden voeren een ingewikkelde, tijdrovende taak is, en ik kreeg ineens waardering voor wat mama al die jaren gedaan had. Mij lukte het nauwelijks om een fatsoenlijke maaltijd op tafel te zetten.

Gelukkig hielpen wijkleden en omwonenden ons.

Mama's behandelingen gingen door en intussen werd onze familieband sterker. Mama vertelde ons verhalen uit haar jeugd en we speelden heel veel bordspelletjes. We spraken veel over de Schriften. Mijn vader vertelde me over zijn angsten, maar ook over zijn getuigenis.

Die zomer leerde ik eeuwige lessen. Ik wist dat mijn plaats voorlopig thuis, bij mijn familie, was. Mijn getuigenis groeide toen ik die hele zomer lang de liefde van mijn hemelse Vader voelde. Ik werd betere vrienden met de wijkleden die ik al mijn hele leven kende. We kwamen als gezin dichter tot elkaar, getroost door de wetenschap dat onze gezinsband ook na de dood zou blijven bestaan. Ik dankte de Heer voor zijn antwoord op mijn vraag over op zending gaan, waarmee Hij me had geleid naar de kans om mij thuis dienstbaar te maken. ■

Loralee Bassett Leavitt is lid van de wijk Bellevue 1 in de ring Bellevue (Washington).

Noot van de redactie: de moeder van Loralee is sinds de behandelingen weer gezond.

Toen mijn 21ste verjaardag naderde, vroeg ik me af wat de toekomst voor mij in petto had. Misschien een zending? Het antwoord van de Heer was duidelijk — en verrassend.

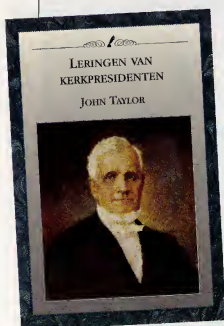

ILLUSTRATION: GREG HALLY

John Taylor

VERDEDIGER VAN DE WAARHEID

KARLA C. ERICKSON

Als de derde president van de kerk was John Taylor onwankelbaar in zijn getuigenis van de profeet Joseph Smith. Hij leidde de kerk in een van haar moeilijkste periodes.

John Taylor is op 1 november 1808 geboren in Milnthorpe, een dorpje in de toenmalige Engelse county Westmorland. Zijn ouders, James en Agnes Taylor, hadden tien kinderen en John was de tweede zoon. Zij voedden hun grote gezin op met bijbelstudie en gebed. 'John Taylor had in zekere mate de Geest van God. (...) Hij had geregeld manifestaties daarvan, niet alleen in de verlichting van zijn verstand waardoor hij leerstellingen en beginselen begreep, maar ook in dromen en visioenen. (...) Toen hij nog maar een kleine jongen was, zag hij in een visioen een engel in de hemel met een trompet aan zijn mond, die een boodschap aan de volken liet horen. Het belang van dat visioen begreep hij pas later in zijn leven.'

Toen hij zestien was, verliet hij de Anglicaanse kerk en werd later lekenpredikant in de methodistenkerk. Eens was hij met een van zijn gemeenteleden op weg naar een afspraak toen hij op straat ineens stilstield en zei: 'Ik heb sterk het idee dat ik naar Amerika moet om het evangelie te prediken.'² Dat idee bleef hem bij.

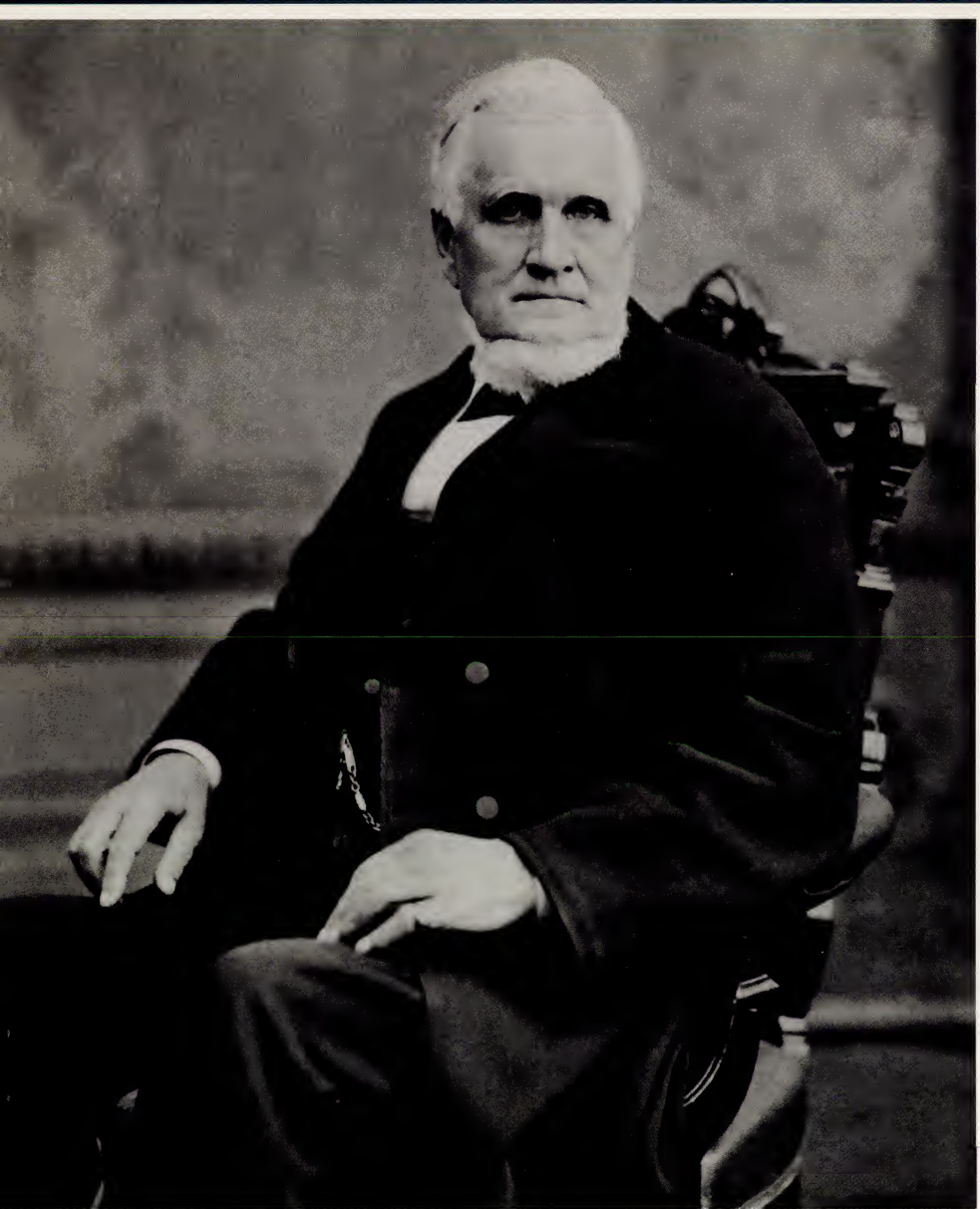
Toen John Taylor Engeland in 1832 verliet, reisde hij in navolging van zijn familie naar Canada, die daar in 1830 al naartoe geëmigreerd was. Daar ontmoette en huwde hij Leonora Cannon. Canada was ook het land waar hij een zending tegenkwam die Parley P Pratt heette, een apostel van De Kerk van

Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Veel leden van de methodistengemeente waren opgewonden over ouderling Pratts boodschap, totdat hij ze vertelde over de profeet Joseph Smith en de gouden platen. Enkele mannen wilden niet verder luisteren. John Taylor herinnerde ze: 'Wij zouden zogenaamd op zoek zijn naar de waarheid. Tot nu toe hebben we andere geloofsovertuigingen en leerstellingen grondig onderzocht en aangetoond dat ze vals zijn. Waarom zouden we bang moeten zijn om het mormonisme te onderzoeken? Deze meneer, de heer Pratt, heeft ons vele leerstellingen gebracht die overeenkomen met onze eigen ideeën. (...) Wij hebben God gebeden om ons een boodschapper te sturen als Hij een ware kerk op aarde heeft. (...) Als ik tot de conclusie kom dat deze godsdienst waar is, dan accepteer ik die, ongeacht wat de gevolgen zijn.'³

John Taylor onderzocht het evangelie verder en op 9 mei lieten Leonora en hij zich dopen. Later in zijn leven merkte president Taylor op: 'Toen ik het onderwerp had

De leringen van John Taylor vormen het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV voor 2003 en zijn de vierde uitgave in de serie Leringen van kerkpresidenten.

onderzocht, en tot de overtuiging was gekomen dat het waar was, zei ik: "Ik ben ervoor, ik moet het aanvaarden, ik kan de beginselen van de eeuwige waarheid niet verwerpen."¹⁴

Verdediger van de waarheid

Waarheid, eeuwige waarheid, is de basis van de christelijke hoop.⁵

John Taylor was twee jaar lang de presiderende functionaris van de kerk in Canada. In maart 1837 ging hij naar Kirtland, in de Verenigde Staten, om kennis te maken met de profeet Joseph Smith. In die tijd werd de kerk hevig vervolgd en waren zelfs sommige apostelen al bijna afvaltig. Ouderling Pratt benaderde John Taylor en sprak zijn teleurstelling uit over iets aangaande de profeet Joseph,

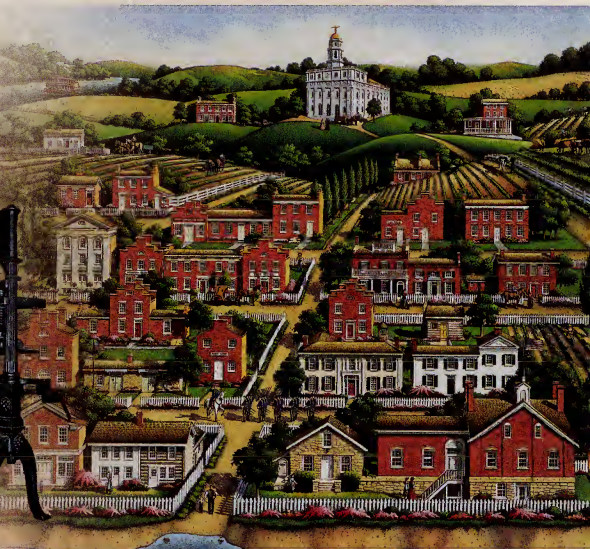
waarop ouderling Taylor antwoordde: 'Het verbaast me u zo te horen spreken, broeder Parley. Voordat u Canada verliet, gaf u krachtig getuigenis dat Joseph Smith een profeet van God is. (...) Welnu, broeder Parley, het is niet de mens die ik volg, maar de Heer. De beginselen die u me hebt geleerd, hebben mij naar Hem geleid, en ik heb nu hetzelfde getuigenis als waar u zich toen in verheugde. Als het werk een half jaar geleden waar was, dan is het dat nu ook; als Joseph Smith toen een profeet was, is hij nu een profeet.'⁶

Op 19 december 1838 werd John Taylor, die toen dertig was, in Far West (Missouri) geordend tot apostel. De ouderlingen Brigham Young en Heber C. Kimball verrichtten de verordening op aanwijzing van de profeet Joseph Smith, die toen in de gevangenis te Liberty zat.

Ouderling Taylor werd mederedacteur en vervolgens redacteur van de Times and Seasons, de voornaamste uitgave van de kerk in die tijd. John Taylors woning in Nauvoo stond naast de drukkerij.

Toen ouderling Taylor voor een groep boze mensen stond die tegen de kerk waren, ontwapende hij ze met de stoutmoedige woorden: 'Heren, kom maar met uw teer en veren, uw slachtoffer staat klaar.'

LINKS: DEL PINSON; 3K: SIA ALAKAK; FOTO DRUIPERS; CHANG DIMONIE; ERIC DOWDIE; DE STAD VAN JOSEPH; RECHTS: ROBERT T. BARRETT, JOHN TAYLOR PREDIKT IN LIVERPOOL; FOTO BOEK VAN MORMON; CHRISTINA SMITH

Voorvechter van de vrijheid

*Wij hebben recht op vrijheid — het was een recht dat God aan alle mensen gegeven heeft.*⁷

Er was eens afgesproken dat ouderling Taylor een grote groep mensen in de omgeving van Columbus (Ohio) zou toespreken. Kort voor de bijeenkomst hoorden enkele broeders dat verscheidene mannen van plan waren ouderling Taylor met pek en veren in te smeren.

Onverschrokken stond ouderling Taylor voor het publiek en begon zijn rede als volgt:

'Ik zie hier zoons van (...) edele mannen die, in plaats van zich over te geven aan een tiran, hun leven, hun middelen en hun heilige integriteit hebben toegewijd om die ketenen te doorbreken, om zelf van de vrijheid te genieten, die aan het nageslacht over te dragen of in de strijd daarvoor te sterven.

'(...) Ik heb echter vernomen dat u van plan bent om mij vanwege mijn godsdienstige overtuiging met teer en veren te bedekken. Is dat de gave die u van uw voorouders hebt geërfd? Is dat de zegen die zij met hun bloed hebben gekocht — onze vrijheid?'

Toen zei hij, terwijl hij zijn vest openrukte: 'Heren, kom maar met uw teer en veren, uw slachtoffer staat klaar.'⁸

De aanwezigen waren stil en niemand bewoog. Ouderling Taylor was even stil, en toen predikte hij bijna drie uur lang met grote kracht.

Zendingservaringen

*[Zendingelingen] gaan rond als barmhartige engelen die de kostbare zaden van het evangelie in zich dragen.*⁹

Toen ouderling Taylor eenmaal het herstelde evangelie had aanvaard, wilde hij andere mensen er graag over vertellen. Hij ging vele malen op zending, van 1839 tot en met 1857, 87 maanden in totaal, en vertrouwde wat de zorg voor zijn gezin betreft op de Heer, daar hij hen vaak in moeilijke omstandigheden moest achterlaten.

Toen hij 31 was, ging ouderling Taylor voort het eerst op zending naar Groot-Brittannië, waar hij de eerste zending was die het evangelie verkondigde in Ierland en op het eiland Man. Hij hielp ook bij de voorbereidingen voor het drukken van de eerste editie van het Boek van Mormon die buiten de Verenigde Staten werd uitgegeven.

Tijdens zijn eerste zending naar Groot-Brittannië assisteerde John Taylor bij het klaarmaken van de eerste uitgave van het Boek van Mormon die buiten de Verenigde Staten werd gepubliceerd.

Toen hij van zijn eerste zending naar Groot-Brittannië terugkwam, trof hij zijn vrouw, Leonora, ernstig ziek aan. Ouderling Taylor riep er ouderlingen bij en gaf Leonora een zalving. Door hun geloof en gebeden genas ze.

Het lijden van zijn gezin was een last die zwaar op de schouders van ouderling Taylor drukte. Maar het leek wel of hij standvastiger was in de verbreiding van het evangelie naarmate de taak moeilijker was. Hij zei: 'Ik heb zelf duizenden kilometers gereisd om het evangelie te prediken — zonder buidel of male, vol vertrouwen op de Heer. Heeft Hij mij ooit in de steek gelaten? Nee, nooit. Er is altijd voor me gezorgd, en daarvoor wil ik God, mijn hemelse Vader, loven.'¹⁰

Tussen zijn zendingen door werd ouderling Taylor aangewezen als mederedacteur van de *Times and Seasons*, de voornaamste uitgave van de kerk in die tijd. Na een jaar werd hij aangewezen als redacteur, en dat bleef zo tot 1846, toen de heiligen uit Nauvoo verdreven werden. Zijn schrijfvaardigheid was de heiligen toe zegen. Hij werd ook redacteur van een andere krant, de *Nauvoo Neighbor*, die informatie bevatte over kunst, wetenschap, godsdienst en algemeen nieuws uit Nauvoo.

Hoewel de heiligen er welvarend waren, ging niet alles

Enkele dagen na de martelaarsdood van de profeet Joseph Smith en zijn broer Hyrum ontdekte John Taylor dat een kogel die op zijn hart was gericht alleen maar het kristal van zijn vestzakhorloge had vernield, waardoor zijn leven was gered.

goed in Nauvoo. De vervolging nam toe en de profeet Joseph was beschuldigd van medeplichtigheid aan de poging tot moord op Lilburn W. Boggs, de voormalig gouverneur van Missouri. Ouderling Taylors trouw aan de profeet wankelde echter nooit, en hij betuigde zijn steun via artikelen in de kranten waarvan hij redacteur was. Maar benden en afvalligen stookten de inwoners van Missouri op.

'(...) Ouderling Taylor nam zijn plaats naast de deur in en sloeg met een

zware wandelstok (...) de lopen weg van de geweren die door de deuropening werden gestoken en werden afgevuurd.

'(...) Vuurstralen zo dik als de arm van een mens barstten los uit een steeds groeiend aantal geweren in de deuropening, maar ouderling Taylor sloeg de lopen van die moordende geweren kalm, energiek en vastberaden neer.

'Goed zo, broeder Taylor, weer ze zo goed af als u kunt', zei Joseph, die achter hem stond.

Maar toen het geweeuvuur maar door bleef gaan en meer bendeleden zich verdrongen op de trap, sprong ouderling Taylor naar het open raam.

'Toen [ouderling Taylor] probeerde uit het raam te springen, werd hij ongeveer halverwege zijn linker dijbeen geraakt door een kogel die door de deuropening was afgevuurd. Hij viel hulpeloos op de vensterbank en zou naar buiten zijn gevallen als er niet van buitenaf een schot was afgevuurd dat het horloge in zijn vestzak raakte en hem terug in de kamer wierp. (...) Zo snel zijn kreupele toestand het toeliet, sleepte hij zich onder het ledikant dat bij het raam stond.

'Op weg daarheen werd hij door drie andere kogels geraakt: een vlak onder de linkerknie, die nooit is verwijderd; een andere reet vlees ter grootte van een mensenhand van zijn linkerheup en bevlakte de muur met bloed en verminkte fragmenten; en weer een ander kwam via de voorkant van zijn linkerarm iets boven de pols naar binnen

De martelaarsdood

*De ziener, de ziener, Joseph de ziener!
Ik zal zingen van de profeet ons zo dierbaar!"*

Op 27 juni 1844 waren de ouderlingen Taylor en Willard Richards, beiden van het Quorum der Twaalf Apostelen, de profeet Joseph Smith en Hyrum, broer van de profeet, in de gevangenis te Carthage, in afwachting van het besluit van de gouverneur. Terwijl de vier vrienden in de gevangenis wachtten, zong ouderling Taylor de lofzang "Een arme zwerver, moed en mat". De stemming was somber en melancholiek. 'Kort daarna vroeg Hyrum hem om het lied nog eens te zingen, waarop hij antwoordde:

"Broeder Hyrum, ik heb geen zin om te zingen."

"O, dat hindert niet, begin te zingen, dan krijgt u de geest er wel van."

Al gauw nadat hij het lied voor de tweede keer gezongen had, zag hij, omdat hij bij een van de vensters aan de voorkant van de gevangenis zat, een aantal mannen met beschilderde gezichten. (...) De bende bereikte de overloop voor de deur en omdat ze dachten dat die afgesloten was, vuurden ze een schot af door het sleutelgat. Hyrum en dr. Richards sprongen naar achteren, toen meteen een andere kogel door het paneel van de deur kwam en Hyrum in het gezicht raakte, terwijl op datzelfde moment een kogel (...) hem in de rug raakte en hij viel, uitroepend: "Ik ben er geweest!"

en kwam via het gewricht in de palm van zijn linkerhand terecht.'

Toen hij daar pijn lag te lijden, hoorde hij de bende roepen dat de profeet uit het raam was gesprongen.

'Dr. Richards (...) bevestigde zijn grootste angst: de profeet was dood!

'Ouderling Taylor zegt: "Ik kreeg een dof, eenzaam, miselijkmakend gevoel toen ik dat nieuws hoorde."¹²

Enkele dagen later ontdekte ouderling Taylor dat één kogel, die op zijn hart gericht was, het kristal van zijn vestzakhorloge had vernield en had verhinderd dat hij uit het raam van de gevangenis was gevallen. Hij zei: 'Ik was van mening dat de Heer mij in een daad van uitzonderlijke barmhartigheid had gespaard, dat mijn tijd nog niet was gekomen, en dat ik nog werk te verrichten had op aarde.'¹³

Als getuige van de martelaarsdood schreef ouderling Taylor de krachtige, welsprekende woorden die nu in afdeeling 135 van de Leer en Verbonden staan: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mens in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd' (vs. 3).

Beproevingen en kwellingen

*Wij hebben door leed veel geleerd. We noemen het leed. Ik noem het een school van ervaring.*¹⁴

De heiligen waren al gauw gedwongen om Nauvoo te verlaten. Ouderling Taylor en zijn gezin, en hun pioniersgroep, arriveerden op 5 oktober 1847 in Salt Lake City. In de maand augustus van het daaropvolgende jaar hadden de heiligen een rijke oogst ondanks een ernstige zwarte-krekelplag. Te midden Bij alle zorgen over zaaien, oogsten en huizen bouwen, 'leunden velen in die tijd op de kracht van [John Taylor]'. Als wanhoop de kolonie overspoelde, bles hij ze moed in; als de zwakken wankelden, sterkte hij hen; als de bangen beefden, bemoedigde hij hen; de verdrietigen troostte hij en vrolijkte hij op.¹⁵ Zijn kracht was er altijd om de heiligen op te beuren.

John Taylor was 71 toen hij president van de kerk werd. Op de dag dat hij in die functie gesteund werd, 10 oktober 1880, vertelde hij zijn filosofie omtrent beproevingen:

'Ik zou zeggen: laat alles maar komen zoals God het verordineerd heeft. (...)

'Ik dacht vroeger: als ik de Heer was, zou ik niet toelaten dat de mensen zo beproefd worden. Maar wat dat betreft heb ik mij bedacht. Nu denk ik: (...) het zuiverst de slechtheid en verdorvenheid weg die aan de heiligen kleeft, als vliegen rond de stroop.'¹⁶

Integriteit en karakter

*Ik heb u lief wegens uw integere toewijding aan de zaak van Zion.*¹⁷

Een kwestie waar president Taylor volkomen standvastig in bleef, was eerlijkheid. Hij was iemand op wie de heiligen konden vertrouwen.

President Heber J. Grant (1856–1945), de zevende president van de kerk, vertelde eens hoe president Taylor een ruzie tussen twee vrienden had opgelost:

'De mannen hadden ruzie gekregen over enkele zakelijke aangelegenheden en besloten uiteindelijk dat ze zouden vragen of president John Taylor ze wilde helpen om de problemen op te lossen.

'(...) Ze (...) vroegen [president Taylor] of hij naar hun verhaal wilde luisteren en een beslissing nemen. President Taylor stemde daar bereidwillig in toe. Maar hij zei: "Broeders, voordat ik uw zaak aanhoor, wil ik graag een van de liederen van Zion voor u zingen."

'Nou kon president Taylor erg goed zingen en zijn vertolking van onze heilige lofzangen was gevoelig en geestelijk. Hij zong een van onze lofzangen voor de twee broeders. Toen hij de uitwerking daarvan zag, zei hij dat hij het bij het horen van een van de liederen van Zion nooit kon laten om er nog een te beluisteren, dus hij vroeg of ze nog naar een tweede wilde luisteren. Natuurlijk stemden ze daarmee in. Ze leken er allebei van te genieten, en toen hij het tweede lied had gezongen, merkte hij op dat oneven aantallen geluk brengen, en als ze het goed vonden zou hij er nog een zingen. En toen zei hij schertsend: "Broeders, ik wil u niet vermoeden, maar als u het me vergeeft en naar nog een lofzang luistert, beloof ik op te houden met zingen en uw zaak aan te horen."

'Het verhaal gaat dat toen president Taylor het vierde lied had gezongen, de broeders tot tranen toe bewogen waren, opstonden, elkaar de hand schudden en president Taylor vroegen om hen niet kwalijk te nemen dat ze beslag op zijn tijd hadden gelegd. Vervolgens vertrokken

ze zonder dat hij er achter was gekomen wat hun moeilijkheden waren.¹⁸

De rol van de vader

*Laten wij als ouders onze kinderen ontzag voor God bijbrengen en ben in de wetten van het leven onderrichten.*¹⁹

Een van de zoons van president Taylor, Moses W., heeft een beschrijving van zijn vaders karakter gegeven door over zijn herinneringen aan het leven thuis te vertellen. Hij schreef:

‘Als we in het najaar vruchten gingen plukken, kwam pa

Het Eerste Presidium in 1880: president George Q. Cannon, eerste raadgever; president John Taylor; en president Joseph F. Smith, tweede raadgever. Achtergrond: president Taylor gebruikte zijn schrijfvaardigheid om de boodschap van de herstelling te verbreiden.

altijd de manden controleren. Hij zocht altijd de grootste en beste vruchten uit en zei:

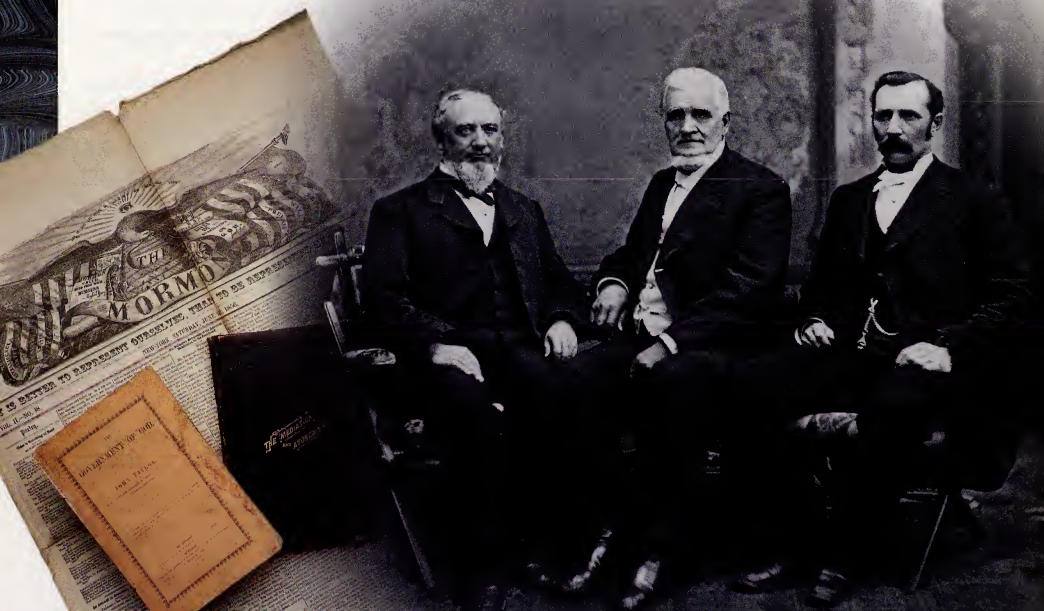
“Neem de tiende uit deze manden en zorg dat het een volledige tiende is.”

‘Bij het planten van bomen zorgde hij er nauwkeurig voor dat de rijen recht waren en dat elke boom loodrecht stond. Als we aarde rond de wortels deden, moesten we heel voorzichtig zijn met de kleine worteltjes en die allemaal voorzichtig op hun plaats leggen. Hij merkte dan op:

“Zorg goed voor de kleine worteltjes, dan zorgen de grote voor zichzelf.”

‘De eerste keer dat ik van huis ging, riep mijn vader me bij zich en gaf me de volgende raad:

“Doe het goede. Leef naar je godsdienst, dan zullen zowel goede als slechte mensen je erom respecteren.”

President Taylor wijdde in 1884 de Logan-tempel (Utah) in. Inzet: Een deurknop uit de tempel is een voorbeeld van de aandacht die de pioniers die de tempel bouwden aan detail schonken.

op 25 juli in Kaysville (Utah).

Toen het droeve nieuws van het overlijden van president Taylor bekend werd gemaakt, verklaarden zijn raadgevers in *Deseret News*:

‘Dat is alles wat hij zei, maar het maakte zo'n indruk op me dat het me er vaak voor behoed heeft om te bezwijken voor verleiding. Bij andere gelegenheden zei hij:

“Neem een hoogstaand standpunt in en leef altijd zo dat anderen kunnen zien dat je je op hoog niveau bevindt.”

Hij wilde heel graag dat zijn kinderen dicht bij huis bleven en zorgde dat wij speelruimte hadden. Toen hij de zeventig al voorbij was, speelde hij nog met ons. (...)

‘Zijn kinderen hadden zoveel respect voor hem dat zij hem eigenlijk alleen maar wilden behagen.’²⁰

Profeet, ziener en openbaarder

*Als mensen in de naam van de God van Israël uitgaan, is er geen kracht op aarde die de waarbeden omver kan werpen die zij voorstaan.*²¹

Toen president Brigham Young in 1877 overleden was, leidde het Quorum der Twaalf Apostelen de kerk tot president Taylor in 1880 als president van de kerk gesteund werd. In dat jaar ging de Parel van grote waarde deel uitmaken van de standaardwerken en werd er een nieuwe editie van de Leer en Verbonden uitgegeven, met 27 nieuwe afdelingen.

President Taylor bleef zijn schrijfvaardigheid gebruiken als auteur van *The Mediation and Atonement*, dat in 1882 werd uitgegeven. Over het belang van zijn onderwerp schreef hij: ‘Na nota te hebben genomen van de grote zegeningen, voorrechten, machten en verhogingen die door de verzoening van Jezus Christus binnen het bereik van de mens zijn gekomen, is het vervolgens onze plicht te onderzoeken hoe we daar onze hand op kunnen leggen.’²²

In 1885 hield president Taylor voor het laatst in het openbaar een toespraak. Door de gevolgen van de wet van Edmunds tegen polygamie was president Taylor gedwongen in ballingschap te gaan. Hij overleed

en geleefd die eenzelfde integriteit en vastberaden morele en lichamelijke moed hebben getoond als onze geliefde profeet die zouist is overleden. Hij kende geen angst in (...) het werk van God. (...) Ieder probleem pakte hij eerlijk en moedig aan, op een manier die bewondering opriep bij iedereen die hem zag en hoorde. Onverschrokken moed en onverzettelijke standvastigheid waren twee van zijn belangrijkste karaktereigenschappen, die hem onderscheidden van andere mensen. (...)

‘En, hoewel hij niet meer onder ons is, zal zijn invloed nog te voelen zijn. Dergelijke mensen kunnen van dit leven op een volgend leven overgaan, maar de liefde die zij in hun hart voor rechtschapenheid en waarheid hebben, kan niet sterven.’²³ ■

Karla C. Erickson is lid van de wijk Mueller Park 8 in de ring Bountiful-Mueller Park (Utah).

NOTEN

1. B. H. Roberts, *The Life of John Taylor* (1963), blz. 27–28.
2. *Life of John Taylor*, blz. 28.
3. *Leringen van kerkpresidenten: John Taylor* (2991), blz. 209–210.
4. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 215.
5. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 213.
6. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 77. Ouderling Pratt zette zich over zijn gevoelens heen en bleef getrouw.
7. *Deseret News*, 26 april 1882.
8. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 221.
9. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 74.
10. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 74.
11. John Taylor, *The Gospel Kingdom*, samengesteld door G. Homer Durham (1943), blz. 386.
12. *Life of John Taylor*, blz. 137–140.
13. *Life of John Taylor*, blz. 150.
14. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 203.
15. *Life of John Taylor*, blz. 199.
16. *The Gospel Kingdom*, blz. 332–333.
17. Conference Report, april 1906, blz. 7.
18. ‘Songs of the Heart’, *Improvement Era*, september 1940, blz. 522.
19. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 196.
20. ‘Stories and Counsel of President Taylor’, *Young Woman’s Journal*, mei 1905, blz. 218–219.
21. *The Gospel Kingdom*, blz. 242.
22. *Leringen van kerkpresidenten*, blz. 53.
23. *Life of John Taylor*, blz. 410–411, 415–416.

Een ware schat

Sofia Corina Rimondi de Agreda

In oktober 1983 was ik op een feest in Rosario (Argentinië) toen ik tot mijn verbazing een jongedame zag zitten lezen. Het was niet zomaar een boek — het zag er precies zo uit als een boek waarnaar ik op zoek was. Er leken wel lichtstralen van het boek te komen, alsof het wilde zeggen: 'Hier ben ik.'

Ik was niet aan de jongedame voorgegesteld, maar ik overwon mijn verlegenheid en ging op haar af. Ik wierp een blik op het opengeslagen boek, maar zag alleen maar het woord *Alma* bovenaan de bladzijde. Mijn hart begon harder te kloppen. Het *moest* wel het goede boek zijn.

'Neem me niet kwalijk,' zei ik, 'maar mag ik alsjeblieft naar je boek kijken?'

Ze verbaasde me nogmaals, want ze begon me vragen te stellen.

'Dit boek?'

'Ja, dat boek.'

'Weet je wel wat voor boek dit is?'

'Nee. Daar probeer ik juist achter te komen.'

'Waarom?'

'Het interesseert me.'

'Ja, maar waarom?'

'Nou, daarom. Het is erg belangrijk voor me.'

'Maar kun je me niet vertellen waarom?'

Ik begon me te ergeren. 'Als je het niet aan me wilt lenen, vertel me dan tenminste hoe het heet.'

En toen zei ze weer: 'Maar vertel me dan waarom! Waarom wil je weten wat voor boek dit is?'

Ik besefte dat ik het moest uitlegen. 'Ik ben twee jaar geleden in dit land komen wonen', zei ik. 'Ik kende hier niemand, dus las ik veel in de Bijbel, heel nauwgezet. Hoe meer ik las, hoe meer ik ervan overtuigd raakte dat mijn kerk fout zat. Op een dag vastte en bad ik. Ik vroeg de Heer of mijn kerk de juiste was of dat ik naar een andere moest zoeken.'

'De Heer verhoorde mijn gebed. Ik kreeg een droom waarin de Heer me een profeet toonde die Joseph heette. Ik vernam dat hij op de een of andere manier te maken had met de juiste kerk. De leer van die kerk is gebaseerd op een boek dat net zo belangrijk is als de Bijbel. Als ik het vind, dan vind ik ook de ware kerk van Jezus Christus. Het enige wat ik van het boek weet, is hoe het er van buiten uitziet en het enige woord dat ik aan de binnenkant zag, het woord *Alma*. Ik denk dat het hetzelfde boek is dat jij in je hand hebt.'

Nu was het de beurt van de jongedame om verbaasd te zijn. Zij vertelde me dat het boek het Boek van Mormon heette. En omdat ze begreep dat mijn bedoelingen goed waren, gaf ze me eindelijk het boek. Ik keek naar de titel. Toen was het mijn beurt om vragen te stellen.

'Hebben de mormonen dit boek?'

'Ja.'

'Wie heeft het geschreven?'

'Enkele profeten die vroeger op dit halfrond woonden.'

'Is dit boek niet geschreven door een man die Smith heette?'

'Nee. Op goddelijk bevel heeft hij de geschriften vertaald die op gouden platen stonden.'

De jongedame zei dat het boek dat ze aan het lezen was het Boek van Mormon was. Ik keek naar de titel. En toen begon ik vragen te stellen.

“Tjonge! Dan is het echt een schat!”

‘Absoluut.’

Ik was heel erg blij. Nog voordat ik het Boek van Mormon las, wist ik zeker dat het waar was — en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de ware kerk was.

De jongedame met het boek stelde me voor aan de zendingen. En die

gaven me al gauw mijn eigen exemplaar van het Boek van Mormon.

Sinds ik het heb gevonden, is het Boek van Mormon mijn onafscheidelijke metgezel. Als ik erin lees, word ik getroost als ik verdriet heb. Ik vind

er hoop in als ik ontmoedigd ben, en ik voel de liefde van God als al het andere zinloos lijkt. ■

Sofia Corina Rimondi de Agreda is lid van de gemeente Mollendo in het district Mollendo (Peru).

Het getuigenis van mijn nichtje

Irma de Mackenna

Mijn nichtje Mariela was nog maar acht jaar toen haar moeder overleed. Daarna verhuisde haar vader — mijn broer — met haar, haar broer en de oma van de kinderen naar een ander deel van het land.

Rond die tijd had ik een droom over de moeder van mijn nichtje. Vanwege die droom had ik het gevoel dat ik bijzondere aandacht moest geven aan Mariela. Ik besloot om dat te doen, maar het was moeilijk omdat ze zo ver weg woonde. Over het algemeen zagen we elkaar alleen tijdens vakanties, maar bij die gelegenheden vertelde ik haar over de kerk, evangeliën en de liefde die God voor zijn kinderen heeft.

De jaren gingen voorbij en Mariela werd een

jonge vrouw. Ik begon van haar te houden als een moeder. Uiteindelijk rondde ze haar universitaire studie af en ging ze werken. De zendelingen bezochten haar enkele keren en ik hoopte vurig dat

De volgende keer dat Mariela me opzoekt, toonde ik haar de gezinslijsten. Ik vertelde haar welke tempelverordeningen we hadden verricht voor haar familieleden.

ze zich zou laten dopen. Maar toen werd ze overgeplaatst binnen het bedrijf waar ze werkte en verhuisde ze verder weg. Ik bleef voor haar bidden.

Niet lang hierna had Mariela verdriet om de dood van drie mensen van wie zij erg hield. Haar oma, die haar had opgevoed, overleed. Daarna kwam haar vriend om bij een auto-ongeluk. Dat verlies werd gevolgd door de dood van haar vader. Door die gebeurtenissen verviel mijn nicht tot wanhoop en raakte ze haar interesse in het leven grotendeels kwijt. Ik bleef proberen haar te bemoedigen en troosten en haar uit te leggen dat ze zelfs die verdrietige gebeurtenissen kon doorstaan.

Een jaar na de dood van haar vader liet ik tempelverordeningen voor hem verrichten. Zijn vrouw en een dochter die als kind gestorven was, werden aan hem verzegeld, en zijn vrouw en hij werden aan hun eigen ouders verzegeld.

De volgende keer dat Mariela me opzocht, toonde ik haar de gezinslijsten. Ik vertelde haar welke tempelverordeningen we hadden verricht voor haar familieleden. Toen legde ik uit dat ze in de gelegenheid waren om het evangelie en die verordeningen die namens hen waren verricht, te aanvaarden. En ik verzekerde haar dat gezinnen eeuwig kunnen zijn. Ze was erg ontroerd en vroeg of ze enkele exemplaren van de *Liabona* mocht lenen. Daarna zocht ze me vaker op en spraken we vaak over het evangelie.

Op een dag vertelde Mariela me dat de zendingen haar de zendelingenlessen hadden gegeven en dat ze

het evangelie geaccepteerd had. Ze zei dat ze overtuigd was van de waarheid van het evangelie omdat het gezin er centraal in staat. Ik huilde van geluk.

Ik dank mijn Vader in de hemel.

Ik geloof dat dit is wat Hij altijd al wilde — het evangelie brengen aan familieleden aan beide zijden van de sluier. ■

Irma de Mackenna is lid van de wijf Quilpué-Midden in de ring Quilpué-Marga Marga (Chili).

Ik vertrouwde op de Heer

Ouderling Tomazyan

Ik ben op 17 november 1996 gedoopt in Samara (Rusland).

Meteen na mijn doop had ik het verlangen om een voltijdzending te vervullen en zielen tot Jezus Christus te brengen. Vol verwachting hield ik het een jaar lang uit tot ik het met mijn gemeentepresident over een zending kon hebben.

Toen de tijd kwam, had ik de nodige gesprekken en vulde ik de aanvraagformulieren in. En toen besefte ik dat ik een probleem had. Alhoewel ik al twee jaar in Rusland woonde, was ik Armeens staatsburger. Ik had mijn dienstplicht in het Armeense leger nog niet vervuld.

Ik begon te vasten en te bidden dat God mij de mogelijkheid zou geven om een zending te vervullen. In maart 1998 werd ik opgeroepen voor militaire dienst en moest ik terug naar Armenië. Ik vertrouwde op God, in de wetenschap dat Hij me liefhad en wilde dat ik gehoorzaam was.

In het Armeense leger hield ik me aan de verboden die ik had gesloten en leefde ik het woord van wijsheid na. Ik gaf de andere soldaten vaak mijn getuigenis en ik bad elke dag meerdere malen. Ik vastte en vroeg mijn hemelse Vader om me te

beschermen. En ik vroeg ook of ik zo gauw mogelijk een voltijdzending mocht vervullen.

Na twee en een halve maand in het leger werd ik ziek en werd ik in het ziekenhuis opgenomen. Toen de artsen mij onderzochten, hoorde ik tot mijn verbazing dat ik een hartkwaal had, een ziekte die ik volgens hen al sinds mijn jonge jaren had. De ziekte tastte inmiddels ook mijn longen, lever en milt aan. Mijn lichaam zwol op en ik zag eruit alsof ik erg veel was aangekomen.

Vanwege die diagnose kon ik uit het leger ontslagen worden, maar de gedachte dat ik een ernstige ziekte had, beangstigde me. Al wat ik kon doen, was erop vertrouwen dat God me zou helpen.

Toen ik een maand in het ziekenhuis had gelegen, werd ik onverwachts bezocht door een Armeens lid van de kerk, broeder Ararat. Hij gaf mij samen met twee zendingen een zalving.

Drie weken later werd ik uit het leger ontslagen. Het duurde niet lang voor ik het gevoel had dat ik sterk genoeg was om op zending te gaan.

Maar nu had ik de papieren van mijn ontslag uit het leger nodig. Ik

vastte en bad. Toen ik opstond, had ik antwoord. Ik zou op de Heer vertrouwen.

Er gingen dagen voorbij. Als ik informeerde naar mijn ontslagpapieren, zeiden de ambtenaren: 'Je hoeft ze dit jaar niet meer te verwachten. Dat is onmogelijk.' Toch vertrouwde ik op de Heer en wachtte. Uiteindelijk kreeg ik op 15 december de boodschap: 'Kom de papieren ophalen; ze liggen klaar.'

Mijn volgende probleem was een paspoort krijgen. Het einde van het jaar is een moeilijke tijd daarvoor, en ik kreeg te horen dat ik niet hoefde

te verwachten dat ik eerder dan in juni een paspoort zou krijgen. Ik bad weer. En weer voelde ik de inspiratie om geduld te hebben en op de Heer te vertrouwen.

En dus had ik vertrouwen, geloof en wachtte ik — maar niet al te lang. Op 5 januari 1999 ontving ik mijn paspoort en op 7 januari mijn visum. Ik kon aan mijn zending beginnen.

Al wat ik nu nog moest doen, was mijn gesprek hebben, nog wat papieren invullen en het vereiste medische onderzoek ondergaan. Hoewel ik me goed voelde, was ik bang dat mijn hartkwaal een zending onmogelijk zou maken. De arts die me onderzocht, was op de hoogte van mijn medische voorgeschiedenis en liet een hartonderzoek doen. Toen hij naar de uitslag keek, riep hij verbaasd uit: 'Je bent helemaal

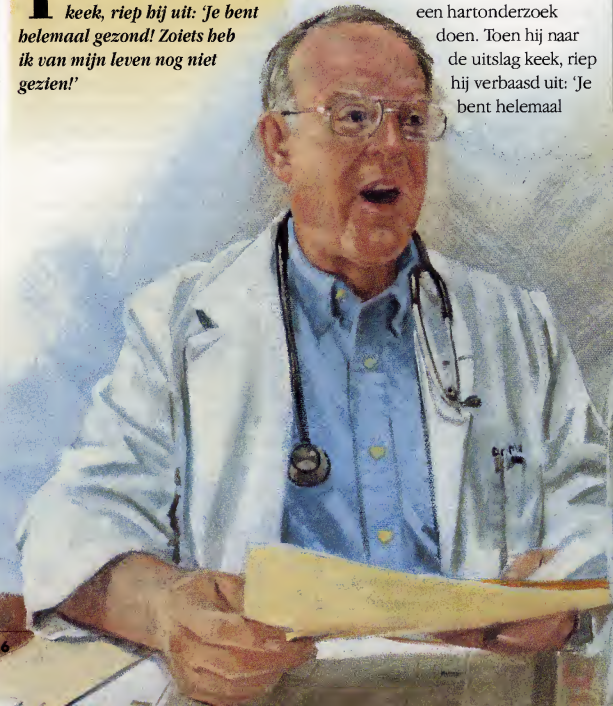
gezond! Er is geen enkel teken van een hartkwaal. Zoiets heb ik van mijn leven nog niet gezien!'

Ik glimlachte en zei: 'Ik geloof in God. Ik heb een zalving ontvangen van dragers van zijn priesterschap, en ben genezen.'

Al gauw ontving ik een oproep voor een zending in het zendingsgebied Moskou-Zuid (Rusland). Ik weet dat God leeft. Ik weet dat Hij in onze tijd wonderen verricht, net als in tijden van weleer. En ik weet dat Hij ons zegent als we geloof in Hem hebben. ■

Ouderling Tamazyan is lid van de gemeente Tagan-Midden in het district Moskou-Zuid (Rusland).

Toen mijn dokter naar de uitslag van het onderzoek keek, riep hij uit: 'Je bent helemaal gezond! Zoiets heb ik van mijn leven nog niet gezien!'

Wist je?

Het is in januari gebeurd

Hieronder staat een aantal belangrijke gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk die in de maand januari hebben plaatsgevonden.

18 januari

1827: de profeet

Joseph Smith trouwt in de staat New York met Emma Hale. Ze maakten kennis toen hij in Pennsylvania

werkte en bij de familie van Emma woonde.

19 januari 1841: in een openbaring die te Nauvoo (Illinois) wordt ontvangen, wordt de heiligen opgedragen een tempel te bouwen in Nauvoo. (Zie IV 124.)

21, 28 januari 1900: De ring Salt Lake, die 55 wijken heeft, wordt opgesplitst. Hieruit ontstaan de ringen Jordan en Granite. Dit is de eerste ringsplitsing in de Salt Lake Valley sinds de aankomst van de pioniers in 1847.

Leiderschapstip

'Zij die tot de bediening van de Meester worden geroepen, worden niet geroepen als bevelhebber of dictator', legt president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, uit. 'Ze worden geroepen als goede herder. Ze behoren voortdurend andere mensen te trainen om hun plaats in te nemen en grotere leiders te worden dan degenen die het hun geleerd hebben. Een goed leider verwacht veel [en] inspireert (...) degenen die hij volgens zijn roeping moet leiden.' President Faust stelt voor dat we Leer en Verbonden 121:41-43 lezen om 'de allesovertreffende sleutels tot het leiderschap' te vinden die daar staan. (Zie 'These I Will Make My Leaders', *Ensign*, november 1980, blz. 35.)

Waardering voor leerkrachten

Als leerkrachten op scholen in Kaiserslautern (Duitsland) zich afvragen of lesgeven, cijfers geven en het lawaai van scholieren verdragen de moeite waard is, willen de jongeren van de militairerwijk Kaiserslautern, in de ring Kaiserslautern voor militairen, hen er wel aan herinneren hoe belangrijk ze zijn. De afgelopen zes jaar hebben de jongeren elk jaar hun waardering en liefde voor de inzet van hun leerkrachten geuit met een speciaal avondprogramma.

De jongeren kozen 'Voor de kracht van de jeugd' als het thema voor dit jaar. Ze maakten een

gedenk- en citatenboek voor hun leerkrachten en dankten hen voor hun leiding, kennis en hulp. De jongeren trakteerden de leerkrachten bovendien op een diner in de culturele zaal van de kerk, die ze voor de gelegenheid hadden versierd, en ze voerden een show op om ze te vermaken. Op elke tafel hadden ze exemplaren van *Voor de kracht van de jeugd* gelegd die de leerkrachten mee naar huis konden nemen. Hun leerkrachten waardeerden het bijzonder dat ze waardering kregen!

De Liahona van januari 2003 gebruiken

Ideëën voor besprekingen

• 'De weg van de Meester', blz. 2: vertel een van de verhalen die president Thomas S. Monson gebruikt om te illustreren wat het inhoudt om onze naasten lief te hebben. Vertel vervolgens over iemand die voor u een barmhartige Samaritaan is geweest. Laat de klas of het gezin bedenken wie van hun naasten hun liefde en dienstbaarheid nodig zou kunnen hebben.

• 'Hij leerde, verkondigde, genas', blz. 12: ouderling Jeffrey R. Holland herinnert evangelieleerkrachten: 'Het gaat hier om de cursisten van God, niet de uwe' en Hij is bereid om zijn Geest uit te storten op leerkrachten zodat hun cursisten, zijn cursisten, genezing kunnen ontvangen. Vraag de klas of het gezin hoe zij zouden luisteren als de Heer hun Leraar was. Herinner ze eraan dat, als ze op die manier luisteren, de Heer hun Leraar zal zijn, door middel van de Heilige Geest. Wat heeft luisteren naar de Geest te maken met zich onderwerpen aan de wil van de Vader?

- 'Zijn best', blz. K7: Bespreek de boodschap van het gedicht dat Benjamin Platt aanhaalde tegenover zijn vriend, dat we in het leven alleen beproefd worden om te zien of we ons best doen. Vraag de klas of het gezin wat het inhoudt om ons best te doen.

JAMES J. TISSOT, HUI GENAS ENIGE ZIEKEN DOOR HANDORLEGGING

Onderwerpen in deze uitgave

K=De Kindervriend	
Avondmaal	K2, K16
Bekering	42
Boek van Mormon	42
Dienstbetoon	2, 24, 32, K2
Doop	K16
Familiegeschiedenis	42
Geloof	42, K7
Genezing	12, 42
Getuigenis	26, 42
Gezinsavond	48
Gezinsrelaties	26, 32
Heilige Geest	12
Huisbezoek	25
Huisonderwijs	7
Integriteit	34
Jeugdwerk	K4
Jezus Christus	2, 8, 12, K4, K10, K13
Kerkgeschiedenis	34, 47, K7
Ledental	K4
Leiderschap	24, 47, K8
Liefde	2
Nieuwe Testament	8, K4, K10, K13
Onderwijs	12, 48
Pioniers	34, K7
Profeten	34
Talenten	K13
Tegenspoed	42, K7
Tempels en tempelwerk	42, K6
Verbonden	K2, K16
Verzoening	12
Volharding	K7
Voorbereiding	25, K10
Vriendschap	2
Waarheid	34
Wederkomst	25, K10
Zendingswerk	32, 34, 42

Van het distributiecentrum

Wist u dat de set Evangelieplaten (artikelnummer 34730 120) er is om leden behulpzaam te zijn bij het onderwijs thuis en in de kerk? Op elke plaat in de set staat uitleg van de schriftuurlijke, leerstellige of historische gebeurtenis die erop wordt uitgebeeld. De platen en de bijgaande informatie kunnen makkelijk gebruikt worden voor de gezinsavond, zondagsschoollessen, jeugdwerktoespraakjes of seminariedevotionals. Vraag het distributiecentrum om levertijd en prijs.

James J. Tissot, *Christus wordt voorgesteld in de tempel*

'En [Simeon] kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zelde: Nu laat Gij, — Here, uw diensterrecht gaan in vrede (...), want mijn ogen hebben uw heil gezien' (Lucas 2:27-30)

'[Jezus] trok rond in geheel Galilea en *leerde* in hun synagogen en *verkondigde* het evangelie van het Koninkrijk en *genas* alle ziekte en alle kwaal onder het volk' (Matteüs 4:23; cursivering toegevoegd). Zie ouderling Jeffrey R. Holland, 'Hij leerde, verkondigde, genas', blz. 12.